

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1950 december 12.

Szakszervezeti mozgalmunk új alapszabálya – fejlődésünk jelentős határköve

A SZOT IV. teljes ülése megállapította: még nem történt meg a fordulat a szakszervezetek munkájában

A magyar szakszervezeti mozgalom fejlődése szempontjából jelentős állomás volt a Szakszervezetek Országos Tanácsának a december 2-án és 3-án megtartott IV. teljes ülése. A tanácskozás értékelte a szakszervezeteknek, Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munkáról hozott határozata óta végzett munkáját, megvitatta és elfogadta a szakszervezetek új alapszabályát, megtárgyalta a szakszervezetek előtt álló feladatokat.

Olyan kérdések ezek, amelyek az egész szakszervezeti munka területét érintik és így megvitásuk nagy jelentőségű az egész szakszervezeti munka megújítása, színvonalának emelése, a szakszervezetek szerepének megerősítése szempontjából, a szocialista építési frontján.

Szakszervezeteink feladatát alapvetően meghatározza az a tény,

hogy „a Magyar Népköztársaság a munkások és dolgozó paraszatok állama” (Népköztársaságunk Alkotmánya). A mi államunk biztosítja a legszélesebb demokratikus jogokat a dolgozók számára. Biztosítja a munkához való jogot és a munka mennyiségének és minőségének megfelelő díjazást, — a jogot a pihenéshez, az üdüléshez, a művelődéshez. Népköztársaságunk védi a dolgozók egészségét, segíti őket munkaképtelenség esetén, s megszüntet mindenfajta megkülönböztetést nők és fiatalok között a munkában, a politikai és társadalmi életben. S mert a „Magyar Népköztársaság állama védi a magyar dolgozó nép szabadságát és hatalmát, az ország függetlenségét, harcol az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, szervezi a társadalom erőit a szocializmus építésére.” (Népköztársaságunk Alkotmánya), ezért a magyar szakszervezetek elsősorú feladata a proletárdiktatúra hatalmának megszilárdítása és népköztársaságunk állandó erősítése.

Ezt a feladatot megoldani csak úgy lehet,

ha „a magyar szakszervezetek munkáját országunk irányító ereje, győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozó Pártja vezetésével végzik” — ha „a szakszervezetek a Párt köré tömörítik a dolgozó tömegeket és mozgósítják őket a népgazdasági tervek teljesítésére és túlteljesítésére, a szocializmus felépítésére, népünk anyagi és kulturális felemelésére.” (A Magyar Szakszervezetek alapszabályából.)

Pártunk Politikai Bizottsága rámutatott, hogy a szakszervezetek nem tartották állandóan szem előtt a fentieket, így komoly hibákat követtek el.

A SZOT IV. teljes ülésén Apró elvtárs értékelve az elmúlt hónapokban végzett munkát, megállapította,

hogy a P. B. határozata óta

„van javulás a szakszervezeti munkában, de még messze vagyunk attól, hogy elmondhassuk: alapvető fordulat állt be a szakszervezetek munkájában.”

Hibák a munkaverseny-mozgalom terén

Apró elvtárs beszámolójában felsorolt hibákat a hozzászólók egész sora támasztotta alá és bővítette ki. A tanácskozás megállapította, hogy a termelés területén a munkaversenymozgalom szélesedik ugyan, de a versenyek nem elég konkrétak, nem épülnek az üzemek legszükségesebb termelési problémáinak megoldására. A vállalatok egyoldalúak, általánosak. El kell érni, hogy a minőség javítása, az anyagtakarékosság kifejlesztése területére is széles méretekben kiterjedjen a munkaversenymozgalom.

A rendszeres és tervszerű munkamódszerátadás jóformán mindenütt megakadt. Nem foglalkoztunk eleget a

Sztahánov-mozgalommal és magukkal a sztahánovistákkal. Sok helyen rossz szakszakszervezeti feltételek. Nagy hiba az, hogy az újító mozgalmat szinte elválasztottuk a Sztahánov-mozgalomtól, holott a kettő szorosan összetartozik. Ezért meg kell szüntetni ezt a széttagoltságot. A szakszervezetekben kell hogy „gazdája” legyen ennek a kérdésnek.

Rákosi elvtárs legutóbbi beszédében mondtotta, hogy a mi versenyünk még mindig kampányszerűek. A tanácskozás aláhúzza, hogy ezért elsősorban a szakszervezetek felelősek, mert ha olyan erővel és lelkesedéssel szervezünk a versenyt, mint egy-egy kampány idején, nem következne be állandó hullámváltás a munkaversenymozgalomban, az elért eredményekben. A nyilvános ellenőrzés igen hiányos, pedig ez hajlékja a versenymozgalomnak. A termelési értekezletek és taggyűlések terén van fejlődés, de még mindig komoly hiba az, hogy az előző értekezleten felmerült javaslatok csak kis mértékben lesznek megvalósítva.

Apró elvtárs beszélt

a vezetés hiányosságairól is.

Megállapította, hogy a vezetés az instruálás és különösen az ellenőrzés sok helyen igen gyenge és alacsony színvonalon áll. A vezetők még mindig keveset vannak az üzemekben a dolgozók között.

A kulturális nevelőmunka, az oktatás terén hatalmas feladatok állnak előttünk. A szakszervezeti központoknak és a vezetőknek fel kell számolni azt a nemtörődőmséget, amivel sok esetben a kérdések felé fordulnak.

Különös jelentősége van — az új és egyre nagyobb feladatokat figyelembe véve, — a kádermunka megújításának. Ezt még csak aláhúzza az elkövetkezendő szakszervezeti választásokra való felkészülés.

A társadalombiztosítás terén jó munkával kell bizonyítani, hogy a szakszervezetek egyszersűbben és jobban tudják elvégezni ezt a munkát, mint a rosszemlékű OTL.

A dolgozók egészségét a munkahelyen is biztosítani kell, sokkal gondosabban, mint eddig. A szakszerveze-

teknek keményen kell harcolni az üzemi balesetek megelőzése ellen. Szívós felvilágosító munkával a dolgozókat is nevelni kell saját és társaik egészségének megővésére.

A tanácskozás megtárgyalta mindazokat a hiányosságokat, amelyek a szakszervezetek munkájában fennállnak. Kemény és szívós munkára, sok-sok áldozatkész, öntudatos társadalmi aktívára van szükség ahhoz, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozatát végrehajtsuk, munkánkat alapvetően megjavítsuk. Felelősséggel tartozik minden szakszervezeti vezető a Pártnak, a dolgozó magyar népek azért, hogy az ötéves tervünk második évében előttünk álló feladatok maradéktalan megvalósításához a magyar szakszervezeti mozgalom derekasan hozzájáruljon.

A Politikai Bizottság feladatát tűzte a szakszervezeti vezetők elé:

„erősítsék a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és küszöböljék ki a SZOT és a szakszervezetek munkájából a bürokratizmust. Biztosítsák a szakszervezetekben a belső demokráciát, az alulról jövő kritika, kezdeményezések érvényre jutását és azt, hogy az alapszervezetektől a SZOT-ig választott szervek demokratikusan vezessék a szakszervezeti munkát.” Az új alapszabály nagy mértékben segíti és biztosítja a P. B. határozatának végrehajtását.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa IV. teljes ülésén elfogadott alapszabály szakszervezeti mozgalmunk alkotmánya, fejlődésünk jelentős határköve. Szakszervezeti életünk olyan törvénye, amely lefekteti a tagok jogait és kötelességeit.

Meghatározza a szakszervezeti tagok és vezetők számára azokat a feladatokat, amelyeknek öntudatos teljesítése után majd elmondhatjuk, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom Pártunk vezetésével betölti feladatát a szocializmus építésében és teljesíti kötelességét abban a harcban, melyet a világ népei Sztálin vezetésével vívnak a békéért.

H. D.

Eljen és viruljon a magyar-román barátság

Magyarország és Románia 6 évvel ezelőtt lépett rá arra az útra, melyet a nagy Szovjetunió nyitott meg számunkra, a szabadság útjára. Mindkét nép a munkásosztályi vezetésével, a Szovjetunió példáját követve, új, szocialista hazát épít.

Népeink barátsága és testvéri szövetsége fejeződik ki a Román-Magyar Barátsági Hét megtartásában is. Nagyjelentőségű ez a hét a két szomszédos ország barátságának elmélyülése, mindkét nemzet szocialista fejlődése és a nemzetközi békefront szakaszának erősödése szempontjából.

A Román-Magyar Barátsági Hét előtt még Magyarországra érkezett a román postás dolgozók küldöttsége is. A küldöttség beszámolt arról a hatalmas fejlődésről, melyet a postás dolgozók az elmúlt 6 év alatt elértek. A magyar postás dolgozók őszinte örömmel és figyelemmel kísérik a román postás dolgozók öntudatos, a szocializmus építésében eredményes munkáját.

A két nép testvéri összefogásának fejlesztése jelentős politikai fegyver a reakciós elemek által szított még meglévő sovinszta maradványok leküzdésére. Szolgáljuk vele a békefront magyar és román szakaszán a népek testvériségének ügyét, a szabadság és szocializmus ügyét. Erősítjük vele országainkat és a Szovjetunió vezette békéfrontot.

Mi, magyar postás dolgozók, köszöntjük Románia dolgozó népét a román-magyar kultúrhet alkalmából és szívünk mélyéből kiáltjuk: Eljen és viruljon a magyar-román barátság, a béke harcosainak és a szocializmus építőinek megbonthatatlan szövetsége.

HARC A BÉKÉÉRT

Amint fokozódik az imperialisták háborús provokációinak a sorozata, dolgozó népek és az egész világ békeszerető emberisége annál elszántabban és harcosabban áll ki a hatalmas Szovjetunió vezetésével a béke megvédésének nagy ügye mellett. A varsói Békevilágkongresszus határozatai mind mélyebben hatolnak a dolgozó tömegekbe és az ezekben meghatározott célkitűzések a dolgozók legteljesebb támogatására találunk. Ezt bizonyítja december 3-án a Sportsarnokban megtartott magyar békegyűlés is.

Postás dolgozóink közül 120-an vettek részt ezen a nagygyűlésen és valamennyien lelkesen fogadták meg, hogy a béke megvédésének érdekében minden erejünkkel és tehetségünkkel harcolni fogunk, mert úgy érezzük, hogy eddig nem tették eleget a békéért. Kneip József elvtárs, a Járműtelep dolgozója a következőket mondta: „A kongresszuson tapasztalt határtalan lelkesedés, Vass elvtársnő beszámolója és a hozzászólások megerősítették bizalmunkat és hitünket békeharcunk győzelmes megővésében. Valamennyien úgy éreztük, mintha mi is ott lettünk volna Varsóban.”

Vincze Jánosné hat gyermekes anyja megnyilatkozása minden résztvevőt magával ragadott, ökölboszorultak a kezek és az imperialisták

elleni gyűlölet szinte lángolt a teremben.

„Nem is tudom szavakba foglalni, amit ekkor éreztem, nagyon örülök azért, hogy ezen a nagygyűlésen résztvehettem, megerősítette bennem a hitet és harcba buzdít a béke megvédéséért!” — mondja Póka Ferencné a Budapest 62-ből.

Móricz Edit ifjúmunkás a következőképp nyilatkozik:

„Felejthetetlen marad számomra ez a békenagygyűlés és készek vagyunk mi, ifjúmunkások a békéért minden erőnk megfeszítve dolgozni, de ha kell, harcolni is.”

A Budapest 72-es hivatalból is több újonnan felvett pártönkivüli ifjúmunkás volt jelen a békenagygyűlésen. Valamennyien a legnagyobb lelkesedéssel beszéltek arról, amit ott láttak és hallottak. Például Lakatos Felicia ezt mondta: „Amulattal töltöttem el az, amit a Sportsarnokban láttam. Ilyesmiben még részem nem volt. Ugy érzem, életben fordulópontra állottam be. Erzem azt, hogy ott a helyem a békéért harcolók hatalmas táborában.”

„Azzal a szilárd elhatározással jöttünk el a gyűlésről, hogy minden erőnkkel és tudásunkkal dolgozunk, de ha kell, harcolunk is a békéért” — mondja Bielitzky Géza szaktárs, az Alközpont U. V.-től.

A SZAKMA LEGJOBB DOLGOZÓI

1. Babina Lajos vonalfelügyelő, Alközponti U. V. A sztahánovista feltételeket már 4. hónapban teljesíti, júniusban 173 százalékot, júliusban 207 százalékot, augusztusban 190 százalékot, szeptemberben 260 százalékot ért el.

2. Bréda Lajos, Főpostahivatal, Budapest. Az ország legjobb távirámunkása. Július havi teljesítménye 163 százalék, augusztusban 144 százalékot, szeptemberben 143 százalékot teljesített. Szakmailag állandóan képezi magát s ennek folytán az építési területnek minden ágában önállóan lehet használni.

3. Eszes Elemér, Budapest 72. A szakma legjobb irányítója. Egyike a sztahánovisták közül azoknak, akik legjobban viszonyulnak a mozgalomhoz. Sztahánovista iskolán, mint előadó adta át munkamódszerét. A természetben élen jár. Rendkívül gyors és pontos munkatér.

4. Kiss Antal, Szombathely 1. A szakma legjobb távbeszélő kezelője. Selejtmentes munkát végez, munkamódszerét átadja, melynek eredményeképpen a vele együtt dolgozó szaktársak valamennyien 100 százalékon felüli eredményt érnek el. Legutóbbi teljesítménye 190 százalék.

MI POSTÁSOK IS MUNKAVERSENNYEL HARCOLUNK A BÉKÉÉRT!

DISZ vezetőségválasztással a békéért

Vezetőségeink eddigi munkáját jellemzően meg kell állapítani azt, hogy az hiányos, felszínes, feleltelen volt. Hiányzott belőlük az a lendület, mely képes az ifjúság tömegeit mozgósítani a szocializmus építésében ifjúságunkra háruló feladatok maradéktalan végrehajtására. Hiányzott a vezetőség tagjaitól az egyéni felelősségérzet. Nem érezték azt, hogy minden postásfiatal szocialista szellemében való nevelésért ők a felelősek. Nem látták a DISZ munkájában a béke harcoss megvédésének célját. Nem értették meg eléggé azt, hogy öt éves terünk megvalósulásához az ifjúság minden egyes tagjára szükség van. Azt, hogy a néphadseregünket erősíteni kell a legjobban dolgozó fiatalokkal, hogy a Dunai Vasmű felépítéséhez azért kell a legkiválóbb fiatal erőket leküldenünk, hogy országunk iparának/erősödésén keresztül is erősítsük a Szovjetunió vezette békétáborát.

Központi vezetőségünk határozata, mely feladatokat tűzött az Ifjúsági Szövetség elé az alapszervi vezetőségek megerősítését és újraválasztását, módot ad arra, hogy eddigi hibáinkat kijavítsuk.

Sok hibát kell kijavítani

A posta alapszervi DISZ vezetőségeinek, de hogy ez lehetséges a vezetőségválasztások előkészítő munkájában, megmutatta a József-központ vezetősége. Az ő alapszerviük — azt mondhatjuk — egyike volt a leggyengébb alapszerveiknek. Vezetőségi tagjaik sem a Párt-vezetőséggel, sem a tagsággal nem tartották fenn a kapcsolatot. Természetesen a tagság sem támogatta a vezetőség munkáját. A vezetőségi tagok nem jártak be rendszeresen a rezorttervezetésekre, nem voltak tá-

jékoztak a szervezetben végbemenő munkákról. Ifjúgárdájukat megszervezték, de nem foglalkoztatták és széteselt. Egyáltalán nem folyt ifjúsági részről agitációs munka az üzemben. Ifjapoktat tartottak ugyan, de azon a tagságnak csak igen kis százaléka vett részt. Nem beszélték át vezetőségi üléseken az üzemre háruló konkrét feladatokat. Nem dolgoztak úgy, hogy a súlypontot arra az üzemrészre helyezték volna, ahonnan a dolgozók döntő részét tudták volna bevonni az ifjúsági munkába.

Központi Vezetőségünk határozata óta a József-kp. ifjúsági munkája jelentősen megváltozott

Az új vezetőség megválasztásával kapcsolatos feladatokat ábeszéltek a pártvezetőséggel, és felosztva egymás között a munkát, fogták a végrehajtásához. A békeköcsönjegyzés és tanácsválasztás munkáiban jól dolgozó, valamint az üzem termelő munkájában kiváló eredményt elérő ifjúmunkásokból átszervezték agitációs gárdájukat. Biztosították azt, hogy az üzem minden részében tudjanak a fiatalok az új vezetőség megválasztásáról. Beszélgetéseik során megkérdezték az ifjúmunkásoktól, szerintük ki lenne alkalmas arra, hogy a múlt hibáit kijavítsa, és a jövő feladatait hibátlanul irányítsa az alapszervezetben. Munkájuk során arra vették az irányt, hogy minél több ifjúmunkás bekapcsolódjon az előkészítő feladatokba, konkrétan meghatározták egy-egy ifjúmunkás feladatát és munkaterületét. A pártvezetőséggel és a bizottsággal állandóan tartották a kapcsolatot és így sikerült a menetközben felmerülő hibákat azonnal kijavítani. Különösen dicséretre méltó az építési osztály fiataljainak az

a lendülete, amellyel a taggyűlés színhelyét ünnepi díszbe öltöztették.

De megmutatkozott ez a változás a vezetőségválasztó taggyűlésen is

Ezen a taggyűlésen a tagság bebizonyította azt, hogy építő kritikával él a vezetőség felé akkor, ha a munka helyes irányítását látja, és kritikáján keresztül segít a vezetőség hibáinak kijavításában. Lelkes hangulattal ünnepelte meg a József-központ DISZ-tagsága a szervezet újraválasztását. Kinyilatkoztatta itt a tagság, hogy képes jó munkát végezni, csak legyen egy vezetősége, amely felossza és irányítja az üzem ifjúmunkásait.

A József-központ alapszervezetében még nagyon sok hiba van, amely kijavításra vár, de ha az alapszervi vezetősége úgy fog együtt dolgozni a tagsággal, mint a vezetőségválasztás előkészítésében, rövidesen sikerül a hibákat kijavítani.

Minden alapszervi vezetőségválasztás előkészítő munkájában látnia kell úgy a régi vezetőségnek, mint a tagságnak, hogy egész ifjúsági szövetségünk életében döntő fordulatot kell, hogy hozzon az új vezetőségek megválasztása. Úgy kell megválasztani vezetőségeinket, hogy azok az osztályharc jelenlegi viszonyai között, az egyre élesedő nemzetközi politikai helyzetben keményen, megingathatatlan tudják felsorakoztatni az ifjúság széles tömegeit a szocializmus építésére, úgy kell neveljék az üzemek ifjúmunkásait, hogy azok minden erejükkel harcoljanak a termelés vonalán a béke megvédéséért.

Téglás Gyula
Postás DISZ

Lendületesen folyik a párosverseny üzemeink között

Pártszervezetünk útmutatása alapján a műszaki és postai üzemeink kommunista dolgozóinak kezdeményezéséből egymásután kötötték meg az üzemek közötti párosversenyeket és szélesítették országos méretűvé a versenymozgalomnak ezt a formáját.

A párosversenymozgalomnak ma már jelentős eredményei vannak, mind a szocialista versenymozgalom kiszélesítése és megszilárdítása, mind a posta minőségi szolgáltatása és gazdasági terén egyaránt. Ezt bizonyítják a Budapest 72. és a Főpostahivatal közötti párosverseny eredményeit mutató kiértékelés számszerű adatai is.

Párosversenyünkkel bizonyítást kívánunk tenni, hogy mi postás dolgozók szilárdan állunk a béke frontján, több és jobb munkával, de ha kell fegyverrel a kézben is megvédjük a békét. Mondják a két hivatal dolgozói a versenyszervezősükben.

A fenti célok elérésének érdekében pedig vállaljuk, hogy az 1 órára eső mért munkaegységét 60-ra emeljük. A 100 mért me-re eső kiadást 8 forintra, illetve 8,80 forintra csökkentjük. Vállaljuk, hogy a dolgozók 85 százaléka bekapcsolódik a szocialista munkaversenybe. A selejtet pedig úgy csökkentjük, hogy a mért me-nek a 0,25 százaléka nem éri el. A készletléti időt a Budapest 72. részéről 5 százaléka, a Főposta részéről pedig 15 százaléka csökkentjük. Vállaljuk, azt is, hogy a bevételi tervet 100 százaléka teljesítjük.

Ha a kiértékelés számszerű adatait vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a Budapest 72. az 1 órára eső mért me-ek számát 66,4-re, míg a Főposta 62,8-re emelte. Tehát a versenyvállalásnak ezt a pontját már novemberben túlteljesítették.

A bevételi terv teljesítésére vállalt kötelezettséget a Budapest 72. 117,8 százaléka, a Főposta dolgozói pedig 102,2 százaléka teljesítették.

A minőségi szolgáltatás megjavítása, a selejt elleni küzdelem terén még egy hónap van ugyan december 31-ig, de a Főposta dolgozói már ezt a célkitűzést is túlteljesítették, mivel a minőségi selejt itt már 0,25 százalék alatt

van. A Budapest 72. hivatal már elérte a 0,32 százalékot és ha itt a selejt következetes csökkentését vesszük figyelembe, azt látjuk, hogy minden biztosíték megvan arra, hogy ez év végéig ők is teljesítik ezt a vállalási pontjukat. A készletléti idő csökkentése terén is jelentős eredményeket ért el a két hivatal. Kiemelkedik itt a Főposta, ahol 21 százalékról 17 százalékra csökkentették már eddig is a készletléti időt.

Alapulvéve a szerződésben meghatározott kiértékelési feltételeket, megállapíthatjuk, hogy a versenyben a Budapest 72-es felügyelőhivatal 31,8 pontot, míg a Főposta felügyelő hivatal 28,5 pontot ért el. Vagyis az eddigi kiértékelés szeri it a párosversenyben a Budapest 72. hivatal 3,3 pont-tal vezet.

Mik tették lehetővé az eredmények elérését?

Arról a kiértékelés egy másik számszerű adata alapján győződnünk meg. Azt vállalták, hogy a dolgozók 85 százaléka kapcsolódik be az egyéni versenymozgalomba. Ma már ezt a vállalási pontot mind a két hivatal túlteljesítette, mert a Budapest 72. hivatal dolgozóinak 91 százaléka a Főpostának pedig 85,4 százaléka vesz részt a szocialista munkaversenyben.

A pártszervezetek útmutatásával kiküszöbölték versenymozgalmuk hiányosságának nagy részét, mondják a két hivatal dolgozói.

Ez volt az első alapvető biztosítéka annak, hogy a vállalt kötelezettségeket teljesítették, illetve túlteljesítették. Megvalósították a verseny nyilvánosságát, életrekellették az üzem és szakma legjobb dolgozója címért folyó versenyt, a dolgozók közül Eszes Elemér, Breda Lajos, Bakos Elemér országos viszonylatban is elnyerték a „szakma legjobb dolgozója” címet. Őket követik és azt akarják elérni, hogy üzemeikből még több dolgozó érje el a sztáhanovista eredményeket.

Vannak még tennivalók

Ezek a megállapítások és a felsorolt eredmények nem szabad,

hogy önelégültté tegyék a két hivatal dolgozóit és vezetőségét, mert vannak még tennivalók a verseny továbbfejlesztése és nyilvánossága terén.

Mindkét hivatalban fokozottabban kell, hogy érvényesüljön a minőségi munka, mert egyik döntő feladatunk a postaszolgáltatás megjavítása. Meg kell valósítani a Budapest 72. hivatalban is, hogy minden osztályon meg legyenek a versenyablak, az osztály legjobb dolgozóit pedig népszerűsítsük.

Nem elég az, hogy a legjobb brigádot vándorzászlóval díjazzák, hanem ezt kiszélesítve a legjobb munkacsoportokat is helyes volna vándorzászlóval díjazni.

A Főpostán is meg kell valósítani az élmunkások és sztáhanovisták népszerűsítését. A versenyablakon pedig behatóbban kell foglalkozni az üzem legjobb dolgozóit által elért eredményekkel.

A Budapest 72. és a Főposta példája mutatja, ahol szélesítik az egyéni és más versenyformákat, ahol követik a sztáhanovisták példáját, ott a párosversenyekben vállalt feladatok teljesítése terén sincs lemaradás. A példát követve tudjuk, hogy a többi üzemeink sem maradnak le ebben a versenyben vállalt célkitűzéseik teljesítésében. Így válhatnak csak aktív résztvevőivé a Szovjetunió vezette harcoss béke-táborunk, így szilárdíthatják meg mindinkább a dolgozók millióiból kialakult szocializmust építő táborát és így szilárdítják meg népi demokráciánk erejét.

B. M.

Cegléd 1. A hivatal dolgozói az öt éves terv első évére vállalt munkaegység számot november 23-án elérték. A terv 2. pontja szerinti a jövődeli bevétel fokozást előreláthatólag december 20-ig teljesítik. A terv teljesítésében komoly része van a kézbesítő szaktársaknak, akik közül Hajdu József 130 százalékos, Tarai és Fülöp szaktársak pedig 118 százalékos teljesítményt értek el.

Csongrád. A hivatal dolgozói befejezték november 7-ére 1950. évi tervüket. Különösen kitűntek Molnár Sándor és Nyilas Sándor szaktársak, akik jó munkájukkal kiérdemelték „Az üzem legjobb dolgozója” címet.

A termelési értekezletek tapasztalatai

November 19-e és 25-e között valamennyi postai üzemenkben és hivatalunkban megtartottuk a termelési értekezleteket. Megállapításunk szerint a mostani értekezletek lényeges javulást mutattak az előbbiekhöz képest.

Az értekezletek sikere lényegében a jó szervezésnek és az üzemen belüli helyes decentralizálásnak tulajdonítható. Megállapíthatjuk, hogy a szakszervezeti alapszervek vezetősége és a bizalmiak az értekezletek előkészítésénél és megszervezésénél jó munkát végeztek.

Az előző termelési értekezletekkel szemben, amelyeken a jelenlévő dolgozók száma az üzem létszámához viszonyítva kb. 70 százalék volt, a mostani értekezleteken a dolgozók mintegy 90 százaléka volt jelen.

A hozzászólások száma is megnőtt. A jelenlévők 50 százaléka felszólalt a termelési értekezleteken, ami nagyban elősegíti a fennálló hibák kiküszöbölését és segítséget nyújt a munka megjavításában. Igen sok helyen javaslataikat határozatba foglalták és határidőt tűztek ki azok megvalósítására, a felelős megjelölésével.

Az elhangzott kritikák még mindig nem kielégítők,

dolgozóink még most sem alkalmazzák ezt a fegyvert munkánk megjavítása érdekében. De a szakszervezet részéről sem alkalmazták sok esetben a jószándékú építő kritikát. Ettől eltekintve azonban a szakszervezet részéről elhangzott beszámolók általában jók voltak. Foglalkoztak konkrétan a termelési egység elért eredményeivel és munkájukban fennálló hiányosságokkal. Foglalkoztak a verseny nyilvánosságával, a november 7-i felajánlások kiértékelésével, az üzemen belüli és üzemek közötti versennyel, valamint az anyagtakarékosság kérdésével. Ezeket az eredményeket és feladatokat legtöbb helyen összekapcsolták a békéért folyó harcral, amely minden dolgozó számára a legfontosabb feladat.

A decentralizált termelési értekezletek

nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a termelést gátló körülmények felszínre kerüljenek, a dolgozók pedig bátran kihatározták azokat a hiányosságokat, amelyek a saját munkaterületükön mutatkoznak. Megtárgyalták a lehetőségeket és rámutattak a hibák kiküszöbölésének módjára is. És több idő jutott az egyes felmerülő problémák kitérgetésére. Ezt igazolja a Krisztina távb. központ építési osztályán megtartott termelési értekezlet, ahol kiderült az, hogy van olyan munka amit az osztály dolgozói 1—1½ év előtt befejeztek (légvezeték helyett léghébelet építettek be) de a kábelosztály annak dacára, hogy még anyagihiányra sem hivatkozhat, a vele kapcsolatos munkákat még ezideig sem végezte el. Ez a mulasztás megnehezíti a vonalhiba-javítást és nagyban növeli az üzemi kiesési időt is. De nemzetgazdasági szempontból sem közömbös az, hogy nagy értékeket építünk be anélkül, hogy használatba tudnánk venni és ugyanakkor az ideiglen-

sen megépített légvezetékhez nagy mennyiségű olyan anyagot használunk fel, mint pl. a nagyszilárd-ságú vezeték, aminek gyártása nehézségekbe ütközik.

Dolgozóinknak a munkához való megváltozott viszonya okozza azt, hogy felszólalásaikban ma már a felsőbb vezetés aktív ellenőrzése is megnyilvánul.

Az alközponti UV építési osztályának termelési értekezletén is jó volt az építési osztály vezetőjének beszámolója, aki beszélt a végzett munkáról, a terv befejezéséről, arról, hogy milyen eredményeket ért el egyes dolgozók és milyen feladatok előtt állnak. Ezeket a kérdéseket igen helyesen kapcsolták össze a béke megvédésének kérdésével és az imperialisták rablóháborújával, aminek eredményeként a dolgozók részéről a munkát megjavító hozzászólások és javaslatok hangzóttak el.

Nem mondhatjuk el ugyanezt a Szolnok 1. hivatalról,

ahol a termelési egység 96 dolgozójából csak 23-an vettek részt az értekezleten, az előadó sem volt kellőképpen felkészülve. Ebben hibás volt a debreceni igazgatóság, aki későn adta ki a termelési értekezletek megtartására vonatkozó tájékoztatót. Szakszervezeti szerveink pedig elmulasztották ennek ellenőrzését. Értékes volt a Bp. 72-es hivatal rovatolási csoportjának termelési értekezlete, ahol érvényesült a kritika és a felszólalásokból kiderült, hogy a szakszervezet nem valószínűsítette meg az előző termelési értekezleten hozott határozatokat, amely lényegében a selejtszökkenést és a minőség megjavítását célozta volna. Meg kell említeni, hogy ezen az értekezleten a Csikász-brigád vezetője selejtszökkenési versenyre hívta ki a Kiczinger-brigádot ami annál is inkább komoly jelentőségű, mert ezen az osztályon elég magas a selejt.

Meg kell állapítanunk, hogy a most lezajlott termelési értekezletek lényegesen jobban sikerültek az eddigiekénél, mert lehetővé tették, hogy termelési egységeinket egy-egy művezető, mester, vagy csoport-vezető vezetése alá tartozó dolgozók külön-külön vitassák meg problémáikat. Így a termelési értekezlet beszámolója is az egységen belüli problémákkal kellett hogy foglalkozzon és így lehetővé vált a termelési problémák alaposabb megvitatása.

Feladatunk a jövőben,

hogy még fokozottabban gondolkodjunk elő a termelési értekezleteket, mert a termelési értekezletek mindig nagy jelentőségűek, egy-egy üzem vagy termelési egység szempontjából. A dolgozók ezeken az értekezleteken kritikát gyakorolhatnak a végzett munka felett, rámutathatnak a vállalatvezetés hibáira és ugyanakkor hasznos javaslatakat tesznek a hibák megszüntetésére. A termelési értekezletek így segítik elő az üzem, műhely termelési eredményeinek megjavítását és hozzájárulnak a dolgozók és vezetők közötti helyes szocialista viszony kialakításához.

FIGYELEM!

Szakszervezetünk Elnökségének határozata értelmében november 25-től kezdve a Postás Dolgozó szétküldésében új rendszert vezetünk be.

Azok a szaktársak, akik olyan hivatalban, illetve üzemben dolgoznak, ahol szakszervezeti bizottság van, a bizalmiakon keresztül az üzemben kapják meg a lapot.

A területi csoportokhoz tartozó szaktársak és nyugdíjasaink ezentúl is lakásukon fogják megkapni.

Hogy a területi csoportokhoz tartozó szaktársaink és nyugdíjasaink a lapot pontosan megkaphassák, október hó végén körlevelet bocsátottunk ki, melyben kértük a területi csoporttitkárt elvtársakat, hogy a tagsági pontos névsort szakszervezetünkhöz küldjék be.

Többszöri sürgetésünk ellenére a következő területi csoportok még a mai napig sem küldték kimutatásukat:

Aszód, Abaujszántó, Battonya, Bicske, Csorna, Dorog, Füzesabony, Fonyód-fürdőtelep, Gyöngyös, Győr, Harkány, Hatvan, Kiskomárom, Komárom, Mátészalka, Pécs, Pusztaszabolcs, Putnok, Rákócscsaba, Salgótarján, Sárobgárd, Székesfehérvár, Villány és Budapest VI. területi csoport.

Ezeknél a területi csoportoknál a titkárszaktársak hanyag munkája miatt szaktársaink nagy része nem kapta meg lapunk legutóbbi számát. Kérjük ezért, hogy a felsorolt területi csoport titkárszaktársai most már haladéktalanul állítsák össze a tagnévsort és küldjék be szakszervezetünk címére, Budapest, Benczur-u. 27.

Új tagdíjrendszer

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége határozatot hozott, hogy a szakszervezetekben egységes tagdíjrendszer kell bevezetni január 1-től. Ezen határozat megvalósításával megszűnik a különbség, ami még az egyes szakmák között fennállt, hogy különböző összegeket fizettek azonos fizetés után is szakszervezeti tagsági díjként. Az eddigi tagdíjrendszerünknek széles skálák vannak és így különböző összeget kereső dolgozók azonos összegű tagsági díjat fizetnek.

Az új tagdíjrendszernek jelentősége azért is nagy, mert a tagdíj általában 3 forintonként emelkedik az alsóbb fokozatokban, míg további nagyobb összegkülönbségenként nagyobb összegekkel emelkedik a tagsági díj is. Így igazságosabb lesz a tagdíjösszeg-megállapítás, mert százalékos arányban jobban igazodik a tagdíj a jövedelemhez. Az új tagdíj összege nem magasabb, sőt a tagok legnagyobb részénél alacsonyabb lesz.

Szükséges volt az egységes tagdíjrendszer bevezetése, mert a régi akadálya az ipari szervezkedés teljes mértékű érvényesítésének, mert egyes — kevésbé öntudatos — tagok, amikor munkahelyüket változtatták úgy, hogy más szakszervezethez kellett volna kerülniök, nem akarták átlépni, többek között azért sem, mert más volt a fizetendő tagdíj összege, más volt a segélyezési összege és forma. Mindezen különbségek így megszűnnek, miáltal a mozgalmi munkánkat fokozatosan javítani tudjuk, szélesíthetjük verseny-mozgalmunkat, fokozatosabban tudjuk előre vinni Pártunk vezetésével a szocializmus építését.

Az új tagdíjrendszer bevezetése előtt meg kell még emlékezni a szakszervezeti tagsági díj szerepéről és jelentőségéről.

Egyes szakszervezeti tagok nem fizetik rendszeresen tagsági díjukat, pedig alapszabályunk a szakszervezeti tagok kötelességeként említi, hogy „rendszeresen fizeti a szakszervezeti tagdíját”.

A tagsági díj rendszeres fizetésével tanúbizonyságot tesznek a szakszervezeti tagok a szakszervezethez való viszonyukról.

A tagdíjbefizetésről „megfelekedő” azt bizonyítják, hogy nem törődnek önként vállalt kötelességekkel, hogy nem teljesítik elemi feladatukat, a tagsági díj pontos befizetését sem.

Ilyen tagok legnagyobb részénél láthatjuk, hogy a többi kötelességeiket sem veszik úgy, mint kellene, hanyagolják a versenymozgalombeli aktív részvételüket, hanyagolják ideológiai és politikai továbbképzésüket, legtöbbször semmibe veszik a szocializmus építését elősegítő felső iránymutatásokat. A tagdíjhátralékban lévő figyelmét fokozottan felhívjuk arra, hogy január elsejétől új tagsági könyvek lesznek, amit csak akkor lehet átvenni, ha a decemberi tagsági díj rendezve van. 1950. évi tagdíjhátralékok csak igen indokolt esetben rendezhetők az új bélyegekkel, de még nem az új tagdíjkategóriázás szerint.

A tagdíjhátralék és a tagok kötelességeinek hanyagolása nem ritkán a szakszervezeti alapszervek és bizalmik nem kellő mértékű felvilágosító — agitációs — munkájának hiányában állnak elő.

Eppen ezért az új alapszabályunk meghatározza, hogy a szakszervezeti tagság megszűnik: „a tagdíjfelvételnek több, mint háromhónapos elmulasztása esetén, ha a tag ismételt felszólítás ellenére nem fizeti be járulékát.” Így meg kell, hogy szűnjön az eddigi helytelen, mechanikus gyakorlat, mely szerint a 3 hónapos tagdíjhátralékban lévő tagokat egyszerűen kihagyták a szakszervezeti tagok közül.

A rendszerellen tagdíjfelvétel közül egyesek — a tudatosítás ellenére — megépődnek, amikor tagdíjhátralékuk esetén nem kapják meg a különben esedékes segélyt, mint ez Ferenci Károly (Karbantartó üzem) szaktársnál is megtörtént. Nem gondolnak arra, hogy a szakszervezet sem folyósíthat segélyösszeget, ha nem fizetik be a tagsági díjat.

A befizetett tagdíj-felhasználás vizsgálataknál megállapítjuk, hogy a tagok által befizetett összegek közvetlen vagy közvetett formában visszakerülnek a dolgozókhöz. Visszajut a befizetett tagdíj segélyek formájában, de nem kis mértékben nevelő, oktató előadások, szóbeli és írásbeli tájékoztatásokon keresztül, minek segítségével a dolgozók termelékenységüket fokozzák. Nem kis mértékű és pénzbelileg nem mérhető felbecsülhető értékű — a Pártunk irányelvei szerinti — nevelőmunkánk, a dolgozók öntudatának fokozására.

A szakszervezeti alapszerveknek és bizalmiknak egyik döntő feladatuk, hogy a szakszervezeti tagdíjat minden lehetőség szerint beszedjék — az elmaradtakkal is — és a tagdíjakkal, valamint a megmaradt bélyegekkel december 20-ig elszámoljanak.

Csáki László.

Harc a megtorlások ellen!

A francia postás dolgozók egyre inkább érzik a kapitalista elnyomás súlyát. A legnehezebb körülmények között végzik munkájukat. Komoly harcot folytatnak az imperialista elnyomás ellen és egyre nagyobb azoknak a száma, akik csatlakoznak a Szovjetunló vezette hatalmas béketáborhoz.

Ezért az imperialisták részéről egyre több megtorlásban van részükhöz és ez ellen emeli fel tiltakozó szavát M. Planes, a Francia Postás Szakszervezet tagja, alábbi cikkében.

Lecapere szaktársunk, Gap francia városkában dolgozott. Üldözik, mert szembeszállt J. Moch törvénytelen parancsaival és béketüntetését rendezte 1949 október 2-án. Vizsgálatot indítottak ellene, most két hónapja azonban a vizsgálat eredményeként felmentették. Szabályaink szerint vissza kellene őt helyezni Gapba.

A szakvezetés azonban Lecapere esetében nem akar tudni a szabályokról és az ügyet, hogy húzza, a miniszter elé terjesztette.

Hasonló körülmények között Llouber szaktársunk áprilisban értesítést kapott, hogy áthelyezik Párizs 1. számú irányító hivatalába. Még a mai napig sem tudott szolgálatlétre jelentkezni, mert ezt az ügyet is a miniszter elé terjesztették.

A postás dolgozókat, akik a békeharcban résztvesznek, annak ellenére, hogy a szakma kiváló dolgozó, nem akarják kinevezni. Ilyenkor szolgálati iónökeik, igazgatóik és a szakvezetés nem akar az előléptetési szabályokról tudni. Példa erre Payan és Bruyere Marseille-ből, Habbizit Privas-ból, Reboul Treboac és Groslier Párizsból.

Számtalan esetet sorolhatnánk még fel, amikor jogtalanul elbocsátottak és áthelyeztek olyan szaktársakat, akik résztvettek a béke megvédésére irányuló mozgalomban. Mi ismerjük a felelősöket. A miniszterek azok.

De ez nem magyarozza meg, hogy egyes funkcionáriusok még az ő kívánságaikat is felülműlják.

Mindez azonban nem elegendő az Atlanti-Océán túlsó partján lévő gazdáink számára. A „kicsinyben” után arra gondolnak, hogy a jogot és szabadságot „nagyban” kell

eltörölni. Az 1938—39. évi tapasztalatok arra emlékeztetnek, hogy az egyik jön a másik után.

Valamennyiünket fenyegetnek és a legjobb eszköz a fenyegetés ellen, ha fellegyverezük magunkat az elnyomás és önkény ellen.

A francia postás-szakszervezet december 6—9. között tartotta kongresszusát, melyre meghívták a magyar postás dolgozók képviselőjét is. A francia hatóságok azonban nem tették lehetővé a küldött beutazását. Szakszervezetünk az alábbi táviratban üdvözölte a francia postások kongresszusát:

Kedves Szaktársak! Harcos testvéri üdvözlésünket küldjük a magyar postás dolgozók nevében a CGT Postás Szövetsége Kongresszusának. Üdvözljük francia postás-testvéreinket, üdvözljük a kongresszus küldötteit, akik az egész francia postásügy igaz érdekeit képviselik.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy a kongresszus jó munkát végez. Amelynek eredményeként a francia postások igaz érdekeit képviselő haladó szervezete szoros egységben vezeti harcba francia testvéreinket minden napi érdekeik, jogaik, szabadságuk, nemzeti függetlenségük és az egész emberiség ügye, a béke megvédése érdekében. Ezt a harcot csak a munkásosztály egységének áruói, a jobboldali szociáldemokraták és háborúra uszító imperialista gazdáik elleni szívós harcra keresztül lehet diadalra vinni.

A magyar nép kormányza segített bennünket abban, hogy testvéri üdvözlésünket és a magyar postások harcos együttérzését személyesen is kifejezhessük, ezt azonban azok, akik félnek a dolgozók mindenajta egységétől és összefogásától, megakadályozták. Az ilyen intézkedések azonban nem akadályozhatják meg a dolgozók összefogását és elszánt harci gazdasági érdekeik, jogaik, szabadságuk és a béke biztosításáért. Ehhez a harchoz kívánunk a szaktársainkat sok sikert.

A Magyar Postás Szakszervezet Elnöksége,
BÁSTA REZSŐ, főtitkár.

Levél a SZOCIALIZMUS ORSZÁGÁBÓL

Gábor János járműtelepi dolgozó levele a Szovjetunióból

Kedves Elvtársak! Mire ezt a levelet megkapják, én már két hónapja folytatom tanulmányaimat a szocializmus országában, a nagy Szovjetunióban.

Ez nem sok idő, de ez idő alatt is volt alkalom megismerni a szovjet emberek boldog, gondtalan életét. Itt is nagyon boldog vagyok, hogy itt tanulhatok és hálás vagyok Pártunknak, hogy ezt számomra lehetővé tette.

Tanulmányaimat úgy tekintem, mint a Párt megbízatását, mint egy legfőbb feladatot számomra, amit nekem mindenképp teljesíteni kell. Igyeksem a legjobb munkát véggezni, s minden erővel azon vagyok, hogy eredményesen végezzem el Pártunknak ezt a megbízatását. Igyeksem a legjobban elsajátítani a szocialista tudományt, hogy hazatérésem után tevékeny részese legyek hazánk szocialista építésének.

Moszkvába érkezésünkkel első útunk Lenin elvtárs mauzóleumához vezetett. Sohasem fogom elfelejteni azt a pillanatot, amikor megláttuk üvegkoporsójában Lenin elvtársat. Arra gondoltam, hogy a világ haladó emberisége előtt nem halt meg a dolgozó é nagy vezére. Lenin ma is él! El Szóvinban és a kommunizmust építő szovjet emberekben.

Amikor a Vörös téren sétáltunk, mindnyájan egy emberre gondoltunk, arra az emberre, aki legtöbbet tesz a világéért érdekében: Sztálin elvtársra, aki akkor mindennél közelebb volt hozzánk, csupán a Kreml ősi falai választották el tőlünk.

Moszkvában négy napot töltötünk. Ez a négy nap nagyon kevés ahhoz, hogy mindent megnézhessünk, de amit láttunk, az is fenn hirdette a szocializmus felsőbbrendűségét.

BIZALMI

A szakszervezetek jó munkája szoros összefüggésben van a szakszervezeti bizalmiak jó szocialista, öntudatos munkájával.

En, mint a Távbeszélő Díjbeszedő Hivatal egyik bizalmi, szeretném a munkámat úgy elvégezni, ahogy ezt a mindinkább növekvő feladatok szükségessége teszi.

Minden bizalmiak 18—20 tagja van, de feladatunk nemcsak az, hogy tölük a szakszervezeti díjakat beszedjük, hanem az is, hogy rendszeres, politikai felvilágosító munkával az állandó kapcsolatot biztosítsuk. Ezenkívül a bizalmiak a tagok ügyes-bajos dolgai elintézésében is segítségére kell lenniük.

Az én szakszervezeti tagjaim rendszeresen résztvesznek az egyéni versenyeken, de ezenkívül a hivatali összes dolgozóval együtt párosversenyben is vagyunk a Rádiódíjnyilvántartó hivatal dolgozóival.

Tagjaim versenyeredményeit és azt, hogy hogyan viszonyulnak a szocialista termeléshez, állandóan figyelem és ellenőrzöm.

De foglalkozom velük betegségük ideje alatt is, hogy a kapcsolat meg ne szakadjon.

Nem könnyű feladat szakszervezeti bizalmiak lenni, ha valaki lelkiismeretes, jó munkát akar végezni. De hivatalunkban mind a tíz bizalmi becsülettel, szorgalommal és lelkesedéssel teljesíti ezt a megtisztelő feladatot.

Munkánk jobb elvégzéséhez, feltétlenül szükséges lenne már a bizalmi-iskolák megszervezése. Ezt az új — a Szakszervezetek Országos Tanácsa által már elfogadott — egységes alapszabály alkalmazása is sürgetővé teszi.

Tudjuk, hogy ide a dolgozók bizalmából kerültünk és tudjuk azt is, hogy munkánkkal mindig egy lépéssel közelebb jutunk a szűz, boldogabb, virágzó, szocialista Magyarországi megvalósításához.

HALMI MÁRIA,

Távbeszélő Díjbeszedő Hivatal.

Békés. A hivatal dolgozó örömmel vettük tudomásul, hogy munkatársunk, Bartók Mátyás kezelőt, öv. Szukés Lajosné segédellenőrt, Szabó Lajos kezelőt eredményes munkájuk elismeréseként oklevéllel tüntették ki. Ezek a kitüntetések a békési postahivatal dolgozóit további jobb munkára serkentik a szocializmus építése útján.

Hogyan végzik munkájukat tanácstagjaink

A tanácsok mögött álló mintegy másfél hónap tapasztalatai azt mutatják, hogy a tanácsok már eddig is jelentős eredményeket értek el. Egyre inkább bevonják a dolgozókat a falu, a község, a város, az állam ügyeinek intézésébe. Minket, postás dolgozókat is érdekel, hogy hogyan dolgoznak a mi tanácstagjaink. Ezért megkérdeztük Maly József elvtársat, II. kerületi tanácstagot, aki a Postafőosztályon dolgozik, mondja el, hogyan végzi a tanácsban munkáját.

„A tanácsok rendszere véget vetett a törvényhozó és végrehajtó funkciók közötti szakadéknak, amely jellemzője a burzsoá államnak. A tanácsok biztosítják a funkciók gyakorlati egységét, közvetlenül összekapcsolják a dolgozókat az államigazgatási apparátussal, megtanítják a tömegeket az ország kormányzására.

Mint gyakorlati példát megemlítem, hogy a kerület dolgozóit felkerestek, hogy a régi utcai telefonok üzembehelyezését szorgalmazzam. Ezt a kérdést magamévá téve, illetékes helyen eljárva, az utcai telefonok felszerelését elvégeztük. — Egyik lakógyűlésen elhangzott felszólalásból megtudtam, hogy a mellékutcaiban a gyalogjáró és a kocsiút igen elhanyagolt állapotban van, ami a bekövetkező téli időszakban még további nehézségeket fog okozni, ezért a Kerületi Mérnöki Hivatal útján sikerült elintézni az ügyet és a fent említett munkákat már javarészt be is fejezték. — A dolgozókkal történt egyik megbeszélésen derült ki, hogy a gyermekeknek játszótér hiányában nem áll megfelelő hely rendelkezésre. A kérdést úgy oldottam meg, hogy a Filler-utca 22. szám alatti üres telket a gyermekek

En néhány elvtárral Szarátovba kerültem, mint tanulmányaim folytatásának helyére. Itt az állomáson már vártak ránk a már egy éve kiküldött elvtársak és a komszomolisták. A szovjet embereket jellemző kedvességgel fogadtak minket. A szovjet emberek kedvességéről és segítőkészségéről még sokat tudnék beszélni. Különösen most, hogy megkezdjük tanulmányainkat és kezdeti nehézségeink vannak, segítenek azt legyőzni.

A kezdeti nehézségekhez hozzájárult a 20 nap késésünk is, amit már sikerült bepótolnunk. A szovjet elvtársak segítségével mindenben megmutatkozik Orosz nyelvűből külön tanár foglalkozik velünk. S mivel itt a matematikát már olyan fokon tanítják, mint nálunk az egyetem felsőbb szakán, matematikából kiegészítő előadásokat kapunk.

Ahogy az elvtársaknak a termelés fokozása a feladatuk, úgy nekem a tanulás a legfontosabb feladatom. Hogy én külföldön, mégpedig a nagy Szovjetunióban tanulhatok, azt nagy kitüntetésnek tekintem, de ugyanakkor legfőbb feladatomnak is.

A múltban a tanulás minden lehetőségére el volt zárva a dolgozók gyermekeitől. Tanulni csak annyit tanulhatok, amennyi a gyárosok nagyobb profitját szolgálja.

Ma azonban öröm fiatalnak lenni. Most minden fiatalnak nemcsak joga, hanem kötelessége tanulni. Azt tanulhat, amihez legjobban kedve van, csak élnie kell ezzel a joggal népünk, hazánk felvirágzása érdekében.

Befejezésül pedig kívánok az elvtársaknak sok újabb sikert a termelési frontján a béke védelmében.

Igaz elvtársi üdvözléssel küldöm a Járműtelep pártszervezete tagjainak, a DISZ és a gyár összes dolgozóinak.

Elvtársi üdvözléssel:

Gábor János

és a szülők segítségével rendezhették és alkalmassá tették arra, hogy játszótérnek megfelelő legyen, tavasszal pedig a FÖKERT a szükséges parkosítást el fogja végezni.

Mint a kerület békebizottsági delegátusa és a budapesti béketanács tagja, megállapítottam, hogy szükséges mutatkozik annak, hogy olvasókört létesítsünk. Erre a célra a tanács lakószállókodási osztályának segítségével központi helyen fogunk a dolgozók részére olvasókört létesíteni. A munka eredményessége érdekében a hozzám forduló dolgozók kérését és panaszát személyesen, környezettanulmányozás keretében ellenőrzöm és így vállik lehetővé a gyors, bürokrácia-mentes, a dolgozókat teljes mértékben kielégítő ügyintézés.

Vidéki tanácstagjaink sem maradnak el a budapestiek mögött és ezért felkerestük Király Zsuzsa elvtársnőt, a Debreceni Postafőosztály vezetőjét, hogy mondja el, mint tanácstag, eddigi tapasztalatait.

„Mint tanácstag elmondhatom, hogy ezt a munkámat igen szeretem. Már maga az, hogy a választók várnak és örömmel fogadnak, megerősíti bennem a rámbízott ügyek szükségességének és fontosságának tudatát és ezekből megtudom, hogy mi foglalkoztatja az embereket, mik a problémáik, mi után érdeklődnek. Ugyanakkor érzem, hogy magam is fejlődöm és kezdem megérteni mélyebben a dolgozók ügyeinek fontosságát.

Konkrétan meg kell említenem, hogy a tanács megalakulása után az aktívahálózat kiépítése megoldhatatlanná vált, mivel a megfelelő címangy helytelen volt. Ennek a hibának kiküszöbölését, ami többhetes munkát igényelt volna, a postás dolgozók bevonásával és közreműködésével 2 nap alatt megoldottuk és ezzel a tanács munkáját nagy mértékben segítettük elő. Lakásügyi kérdéseit a hozzám fordulóknak, akik között postás dolgozók is voltak, minden esetben eredményteljesen intéstem el, megoldva ezáltal hosszú hónapok óta a bürokrácia labirintusában elfekvő ügyeket, amelyeket végső fokon elutasítottak volna. Mint kedves epizódot, meg kell említenem, hogy megválasztásom után a „Petőfi” úttörő csapat felkeresett és meleg szeretettel köszöntött, mint új tanácstagot és egyben azt a kérésüket adták elő, hogy szeretnék megismerkedni a Morse Jónikával, tegyen lehetővé, hogy őt eljuttathassák. Kérésüket teljesíttem és a postás dolgozók támogatásával, a Morse-tanítvány, az úttörő csapat kívánságát teljesítette.

Ahol a munkaversenyt nem tekintik kampánynak

Rákosi elvtárs februári beszédében rámutatott arra, hogy a szocialista munkaversenytől számítani kell a kampányszerűséget. Nem egyes feladatok megoldására kell munkaversenyeket szervezni, hanem a munkaverseny szellemét állandóan ébren kell tartani és fejleszteni kell a dolgozóknak.

A Vác I. postahivatal dolgozói megértették Rákosi elvtárs szavát és ma már a hivatal 42 dolgozója közül 39 hosszulejártatú verseny-szerződést kötött és vállalásaikban konkrétan az öt éves terv mielőbbi befejezését, a minőségi munka megjavítását, takarékoskodik és a termelékenység emelését vállalták.

A kommunisták példamutatása

A termelékenység emelésében éljenek és példát mutatnak a kommunisták. Füzik József elvtárs már 55 nappal van előre tervének teljesítésében és párosversenyben áll Gönczöl Pál elvtárral, aki 47 nappal teljesítette túl tervét. Füzik elvtárs járatkésérő, levélbeosztó és gyűjtő. Eredményét munkájának helyes megszervezésével, jó munkahelyösszevonással érte el. Füzik elvtárs megértette, hogy jó munkamódszerét nem rejtheti véka alá és ezért munkamódszerét átadja többi szaktársainak is. Az ő munkamódszerátadásának köszönhető, hogy versenytársai, Gönczöl elvtárs is már kiváló eredményt ér el.

A termelékenység emeléséből a nők is kivesszük részüket. Október hónapban Hirlemann Erzsébet távbeszélőkezelő szaktársnő 161 százalékos teljesítményt ért el. De kiváló eredményt ér el Elekes László szaktárs, akinek teljesítménye 128 százalék, Bocskor Istvánné szaktársnő pedig 121 százalékos teljesítménnyel.

A szocialista munkaverseny jó szervezésének köszönhető, hogy még júliusban az egy főre eső óránkénti feldolgozott munkaegység 50.4 volt, október hónapban 60.1 százalékra emelkedett.

Hogyan érték el a váci postás szaktársaink ezeket a jó eredményeket?

A bizalmiak állandóan figyelemmel kísérik bizalmi csoportjukhoz tartozó szaktársainak teljesítményét. A termelési értekezleteken kiértékelik munkájukat és ösztönítik feljárják a hibákat, megkeresik a lemaradás okát. A jó eredmények eléréséhez hozzájárul az is, hogy az élenjáró dolgozók munkaadményeit tudatosítják a dolgozók között, de nemcsak az élenjárókat, hanem a közepes dolgozókat is.

A váci postahivatal dolgozói napról napra szebb eredményeket érnek el, kiértékelik hibáikat és lendületesen törnek újabb eredmények felé.

Ahol megfélekednek arról, hogy a verseny valójában a szocializmus építésének kommunista módszere

A szentendrei postahivatalnál tett látogatásunk alkalmával kitértünk, hogy a hivatal dolgozói közül senki sem áll versenyben. A végzett munkát egyáltalán nem, vagy csak igen nagy késéssel értékelik ki. A hivatalvezető szaktárs állítása szerint április 4-ére ugyan tettek felajánlásokat, de azóta — mint mondotta — „a nagy szakmai elfoglaltságuk miatt nem tudnak a verseny szervezésével foglalkozni.”

Nem is csoda, hogy ez a helyzet Szentendrén, ahol a hivatal 11 dolgozója közül csak egyetlen egy járhatja és olvassa a Szabad Népet és ahol a dolgozók nem is emlékeznek arra, mikor volt utoljára bizalmi csoportértekezlet.

Igaz ugyan, hogy a hivatal épületét most építik át és a hivatalvezető szaktárs állítása szerint a nagy költőzködésben „azt sem tudják, hol a fejük.” Az átépítés azonban mindössze két hete tart és azelőtt sem volt senki sem érvényi, sem párosversenyben.

A munkaversenymozgalom szervezésére a hivatal sehonnán sem kap felvilágosítást, segítséget. A dolgozók állítása szerint csak nagyon ritkán, félévben egyszer, ha elvetődik hozzájuk akár a szakszervezettől, akár a szakvezetéstől valaki. A szakvezetéstől pl. ez év májusa óta senki sem volt a szentendrei postahivatalnál.

A hivatalvezető szaktárs bokros elfoglaltságaira hivatkozik, amikor megemlíti, hogy ő a hivatalvezető, a szakszervezeti bizalmi, az üzembiztonsági megbízott, a sajtófelelős stb. Természetesen egy ember nem

tud mindent elvégezni. Egyik vagy másik munkaterületen tehát hiányosság fog mutatkozni. Helyesebben tenné, ha maga mellé aktívakat szervezne és így a munka megszólana és eredményesebb lenne.

A szentendrei postahivatal dolgozóinak sürgősen változtatniuk kell munkamódszerükön. Meg kell érteniük Lenin elvtárs tanítását, hogy a munkaverseny a szocializmus építésének kommunista módszere. Fel kell hagyni eddigi felfogásukkal és mindent meg kell tenniük, hogy a szocializmus építésében minél erőteljesebben, minél jobban kivegyék részüket.

A szentendrei postahivatal dolgozóinak állandóan szem előtt kell tartani Sztálin elvtárs tanítását:

„A verseny valójában az az emelő, melynek segítségével a munkásosztály hivatala van arra, hogy az ország egész gazdasági és kulturális életét a szocializmus alapján átalakítsa.”

Természetesen, hogy ezt megvalósíthassák, sokkal nagyobb segítséget kell számukra nyújtani, mind a szakszervezeti területi csoportnak, mind a szakmai vezetésnek.

Javítóműhely, Gyáli-út. Az októberi szocialista forradalom 33. évfordulójának tiszteletére a Javítóműhely dolgozói többek között felajánlották, hogy 156.000 Ft értékben távbeszélőkészülékeket javítanak, 40 darab távbeszélőfülkét helyrehoznak és 50.000 Ft értékben facsatornákat készítenek. Váltásukat teljesítették, sőt a 40 darab távbeszélőfülké helyett 70 darabot készítettek el.

Változás szakszervezetünk vezetőségében

Horn Dezső elvtársat, szakszervezetünk főtárhelyettesét a SZOT IV. teljes ülésén a Szakszervezetek Országos Tanácsához tükárnak választották meg.

Jóleső örömmel vesszük tudomásul, hogy Horn elvtársat erre a komoly, felelősségteljes funkcióra megválasztották.

Horn elvtársnak új, felelősségteljes munkahelyén a postás dolgozók összessége nevében eredményes, jó munkát kívánunk.

A jó munka jutalma

Népköztársaságunk Alkotmánya biztosítja a dolgozóink számára a fizetett szabadság mellett az üdüléshez való jogot. A kedvezményes üdülésben azonban csak a munkában kitűnő dolgozók részesülhetnek, mint ilyen, minden dolgozó jogosult egy évben kétheti időtartamra igénybe venni. Aki nek szabadsága két hétnél rövidebb, egyheti időtartamra is igénybe veheti az üdülést.

Ahogy a termelést nem tudjuk ma már elképzelni terelés és tereszerű munka nélkül, úgy lehetetlen lenne a dolgozók üdülését tervezés nélkül megvalósítani.

Ezért szükséges, hogy az üzemi társadalombiztosítási tanács foglalkozzon az üzemi szabadságolási tervvel, egyeztesse össze az üdülési tervet a szabadságolási tervvel és gondoskodjon arról, hogy a két tervezet összhangban legyen és ne fordulhasson elő, hogy a nyári kéthárom hónapban vegye ki fizetett szabadságát az üzemi dolgozóinak döntő többsége.

Arra kell törekednünk, hogy az üdülési időnyt széltűzzük egész évre és a szabadságolási ütemterv szerint készítsük el üdülési ütemtervünket, hogy egész éven át ki tudjuk használni az üdülés lehetőségét, vagyis azok, akik a téli hónapokban kapják meg szabadságukat és a termeléshez való viszonyuk jó, a téli hónapokban is elkerülhessenek üdülőnkbe.

Népköztársaságunk sok tízmillió forintot irányoz elő évente arra a célra, hogy dolgozóink legjobbjai szabadságidejüket üdülőnkben töltsék el.

A téli üdülés semmiel sem marad el a nyári üdülés mögött. Nemcsak a zöld lombosít, vagy a nyár szépsége ad felüdülést, hanem az ősz ezer színpompás panorámája is.

Megkérdeztük a mátraházi üdülésből visszatért szaktársakat, hogy mi a véleményük az őszi üdülésről? Elmondották, hogy bár egy kissé lehangolva indultak utána, mert az időjárás jelentős tartós borút, esős időt jelzett.

Megérkezésük után a borús hangulatot az üdülő kellemes fekvése, a jól fűtött szoba egy-kettőre eloszlatta. Napi négyzseri bőséges étkezés indul az üdülés. Későbbi napok sétái feltárlják a környék csodás színpompás tájait és nem lehet betelni az őszi táj szemléletével. Korán sötétedik. Az üdülő kellemes, meleg társalgója, értékes könyvtára, rádiója, gramofonja, komoly szakkönyvtára hamar betöltik az est programját. Ez csak a szocializmus építő országban van biztosítva a dolgozóknak és ezt népi demokráciánk előrelátó gondoskodásának köszönhetjük.

Láthatjuk, hogy azok a dolgozók is, akik szabadságukat a téli hónapokban kapják, ugyanúgy élvezhetik jó munkájuk gyümölcsét, az üdülést, mint azok, akik nyári hónapokban nyerték beutalást.

Igy valószínűleg meg Pártunk programnyilatkozatát, hogy: dolgozóink üdülését, gyermekeik nyaralását állami segítséggel minél nagyobb arányban kell megvalósítani

Sz. M.

— mondja Szekeres Ferenc, a Keleti Postahivatal kézbesítője

Tizenhat hónap után ismét ott ragyog a Keleti Postahivatal homlokzatán a Népköztársaságunk címerével díszített ötágú élüzem csillag, melyet november 9-én adott át Bebrics Lajos miniszter elvtárs a Keleti Postahivatal dolgozóinak az élüzem címért folyó versenyben elért jó eredményért. A miniszter elvtárs személyesen adta át a büszke cím jelvényeit, hogy ezzel is súlyt adjon jó munkánk elismerésének.

Amikor örömtől sugárzó arccal tekintek fel a jelvényre és a gyönyörű piros selyem zászlóra, önkéntelenül arra gondolok, hogy ma a szocializmus építő Magyarországon élüzemben dolgozni annyit jelent, mint a jók közül is kiemelkedni, példát mutatni a kötelesség teljesítésében, a békéért folyó harcban.

Mi, — a Keleti Postahivatal dolgozói — jól tudjuk, hogy nem volt könnyű munka az „élüzem” büszke cím elnyerése, de ha azt meg akar-

juk tartani, még jobban kell dolgozunk, termelékenységünket fokozni, példaadó munkát végezni az anyagtakarékosság terén, s még jobban csökkenti a selejtet, mert azok a hivatalok és üzemek, amelyek most lemaradtak a nemes versenyben, még nagyobb, még jobb munkát fognak kifejteni, hogy legközelebb ők lehessenek a győztesek.

A miniszteri zászló felírata „Vándorászoló a Posta legjobb üzeme részére” — nem tesz bennünket elbizakodottá. Még jobb munkát kívánunk végezni, hogy továbbra is méltók maradjunk az „élüzem” címünkhöz.

Ezzel a gondolattal foglalom el mindennap a munkahelyemet, ebben a szellemben dolgozom és ezt a gondolatot adom át munkatársaimnak, hogy a nemes versenyben a jók között mi még jobbak lehessünk.

Szekeres Ferenc kézbesítő

Postás — vasutas komplex-brigádok tapasztalatcseréje a budapesti postaigazgatóságon

A budapesti postaigazgatóság és a MAV igazgatóság 1950 december 5-én vasutas—postás komplex-brigád tapasztalatcserét rendezett, amelyen résztvettek a miskolci, a debreceni, szegedi, pécsi, soproni, illetve szombathelyi posta- és MAV igazgatóságok is. A tapasztalatcserén megjelentek a MAV politikai osztályának, a postás pártbizottságnak, a MAV és postás-szakszervezeteknek, a minisztériumnak és a postafőosztálynak küldöttei is.

A tapasztalatcserét Pápai elvtárs, a budapesti postaigazgatóság vezetője nyitotta meg, aki rámutatott arra, hogy a komplex-brigádok eddigi munkája utat jelent a szocialista posta és vasút kialakításához, mert a komplex-brigádok gyakorlatban valószínűleg meg a vasutas és postás dolgozók együttműködését azon a területen, amelyen azelőtt sokszor szétválasztás és torzalkodás volt.

Ezután Bedő elvtárs, a MAV igazgatóság vezetője szót a kérdéshez. Rámutatott arra, hogy a brigádok működése megtörte a két szerv közötti surlódásokat és ma már a vasutas dolgozók is azt nézik, hol és hogyan segíthetnek a postás dolgozóknak. A brigádok jelentőségét mutatta meg abban a munkában, amelyet postások és vasutasok közösen hajtottak végre akkor, amikor Dunapentelén megépítették a vasműhöz vezető vasutat és távbeszélő berendezéseket.

Ezután megkezdődött a brigádok tapasztalatcseréje

A Budapest keletipályaudvari, nyugatipályaudvari komplex-brigádok egymásután mondták el, hogy javították meg a postás és vasutas dolgozók közötti viszonyt, mivel járultak hozzá a vonatok menetrendszerinti indításához és a posta anyagának cseledelem nélküli továbbításához.

A Budapest 72 komplex-brigádjára pl. úgy jött létre, hogy 18 vagon külföldi csomagot kellett tranzitálni Romániába. Ezt csak a vasút segítségével tudták végrehajtani. Nyilvánvalóvá vált, hogy a szűk keresztmetszetek megoldására a fennálló nehézségeket csak együttes munkával tudják leküzdeni.

Megszületett a komplex-brigád...

A Keleti posta és a Keleti-pu. küldöttei elmondták, hogy a Dék-pu-on, ahol még nincs komplex-brigád, legutóbb is 264 csomag maradt le.

A székesfehérvári komplex-brigád működéséről a vasút és posta küldöttei elmondták, hogy a komplex-brigád megalakulása előtt állandó panasz volt, hogy a vasút a vonatokkal mindig elzárta az átjárókat és posta anyaga ezért rendszeresen lemaradt. Ezzel szemben most, az állomás vonatbejárati jegyzékének teljes megváltoztatásával a nehézségeket kiküszöbölték, s a vasút úgy segít a postának hogy megafonon bmondja előre a mozgó-posta érkezését.

A székesfehérvári komplex-brigád jó munkáját nagyban elősegítette az, hogy rendszeresen brigádertekezletet tartottak, ahol megbeszélték a tenni-

valókat. A további fejlődésre jó példa az, hogy a vasút a takarékbélyegyet megafonon propagálja.

Műszaki brigádok

A műszaki brigádok kérdésénél a MAV küldöttei ismertették, hogy döntő jelentőségű az, hogy a vasút hírközlése biztosítva legyen minden időben és hogy ennek érdekében sokat tehet a posta. De szükséges az — mint ezt egy műszaki elvtárs mondotta —, hogy a műszaknál lévő postás és vasutas szaktársak ismerjék egymást, mert a brigád működése ezen keresztül javulhat meg.

A debreceni posta és MAV igazgatóság részéről a debreceni terület komplex-brigádjait ismertették. A jól működő brigádok mellett rámutattak a hiányosságokra is. Egyes öntudatlan postás dolgozókra, akik a posta kezelését lassan végzik, mintha nagyobb teljesítményért kapnának azért, hogy lassan dolgozjanak. De a vasútnál a brigádok működését a vasutas dolgozókkal is sokkal nagyobb mértékben kell tudatosítani, mert még mindig előfordul, hogy a brigádszerződés ellenére, a vonat mozgásáról nem értesítik a postás dolgozókat.

A szolnoki brigádnál, a postások túlfütemek a szerződésen. Azt hitték, hogy csak a vasútnak van kötelessége a postával szemben. Ezért többször késleltették a vonatot. Megfelelő politikai felvilágosító munkával a szolnoki dolgozók is megértették, mindkét oldalról egyformán szükséges a jó munka.

A postafőosztály képviselője, Révész elvtárs kifejtette, hogy a budapesti postaigazgatóság jó kezdeményezést hajtott végre akkor, amikor a MAV igazgatósággal együtt tapasztalatcserére hívta meg az egyes komplex-brigádokat. A további haladást a Szovjet-unió példájából kell venni.

A minisztérium részéről Kostya elvtárs hívta fel a figyelmet arra, hogy a komplex-brigádoknak fel kell mérni a feladatokat, mert a komplex-brigádok működésének az önköltségek csökkentésben kell jelentkezni.

A kérdéshez Pusztai elvtárs, a vasút politikai osztálya részéről szól hozzá.

Rámutatott arra, hogy ahol a brigád jól működik, azért van, mert jó a politikai munka. Ahol nem működik jól, ott javítani kell a politikai munkán.

A Postás Pártbizottság részéről Horváth elvtárs ígért segítséget a komplex-brigádoknak.

Az értekezlet megállapította, hogy a komplex-brigádoknak igenis fokozott együttműködésre van szükségük, s a postás dolgozókra vár az a feladat, hogy fokozott jó munkával segítsenek a vasútnak abban, hogy a mozgópostákat gyorsan kezelik le, mert ezzel a vonatok menetrendszerinti indulását biztosítják.

Az értekezlet résztvevői a tapasztalatcserét az internacionálé élénklésével fejezték be.

G. A.

Ajándékozz könyvet.
 mert a könyv tanít, nevel, szótakoztat
 és erős fegyvered a békeharcban.

Legyen minden postás dolgozó a békéért vívott küzdelem harcos katonája

A magyar postás dolgozók előtt komoly és felelősségteljes feladatként jelentkezik az elmúlt hetekben lezajlott vársói békekongresszuson, majd a Szakszervezeti Tanács IV. teljes ülésén elhangzott határozat végrehajtása.

Népköztársaságunk országgyűlése azóta törvénybe iktatta a békéért vívott küzdelemről, törvényt hozott a béke védelméről.

A béke törvényét figyelmeztet bennünk, hogy fűzzük még szorosabban kapcsolatunkat a világbéke örvével, a nagy Szovjetunióval, hogy erősítsük békénk védelmének, a szocializmus építésének szervezőjét, Pártunkat. Az imperialisták mindent elkövetnek, hogy kirobantsanak egy újabb világháborút, mert ezen keresztül remélik megvalósítani világhatalmukat. Ezeket a fenevadakat nem retenti vissza az anyák és árvák könnytengere, az alkotó emberiség közös kíneseinek pusztulása. Ok világhatalmat és egyre több és több profitot akarnak. Gyűlölik a szabad és öntudatra ébredt népeket, félnék attól, hogy saját országukban az öntudatra ébredt dolgozók megsemmisítik kizsákmányoló uralmukat.

Az a feladatunk, hogy üzemeinkben és hivatalainkban békebizottságaink munkáját megerősítsük, megjavítsuk és a béke védelmében olyan agitációt folytassunk, hogy minden egyes dolgozóknak átérze az a hatalmas veszélyt, mely az imperialisták aknamunkája következtében őt és családját, az eddig elért eredményeinket és további fejlődésünket fenyegeti.

Feladatunk az is, hogy a Párt és Rákosi elvtárs útmutatása alapján fejlessük szakadatlanul békénk, határaink védelmezőjét, néphadseregünket. Kötelessége minden postás dolgozónak, hogy mindennapi munkájában is harcoljon a békéért.

A felvilágosító munka olyan legyen, hogy tárja fel teljes nyíltsággal az egyre élesedő nemzetközi helyzetet, hogy felébressze minden dolgozóban a hazaszeretetet, melynek párosulnia kell a Szovjetunió iránti szeretettel és ragaszkodással.

Minden postás dolgozónak gyűlölnie kell az imperialista agresszorokat, akik az emberiség egyetemes nagy érdekei ellen törnek.

Ismertetnünk kell dolgozóink előtt azt a hősi küzdelmet, melyet az imperialista országokban a postás dolgozók vívnak a béke védelmében. Megtagadják a leveleket, táviró- és rádiószolgáltatást, keresztlül háborús uszítást, békétüntetések szervezést és minden imperialista rendszabály ellenére is harcolnak a béke nagy ügyéért.

Nekünk, magyar postás dolgozóknak nem kell attól rettegnünk, hogy a békéért folytatott harcunkért az eibocsátás, a munkanélküliség szomorú helyzetébe kerülünk. Mi nem fegyverrel harcolunk, mint a hős koreai nép, hanem a termelés frontján jobb munkával, a postaszolgáltatások megjavításával, az önköltség csökkentésével, mert tudjuk, hogy ezek a megtakarítások erősítik országunkat s ezeken keresztül békénk védelmezőjét: néphadseregünket.

Eberen kell örködnünk és leplezzük le üzemeinkben a jobboldali szociáldemokratákat, az egyházi reakció ügynökeket és fel kell világosítani minden postás dolgozót arról, hogy akik az ellenség befolyása alá kerülnek, a szocialista tulajdont károsítják meg, a béke erőt gyengítik.

Harcoljunk tehát mindennap tettekkel a békéért, szebb, boldogabb életünkért, szocialista hazánkért.

PÉLDAMUTATÁS

Orosháza I. postahivatal udvarán nagy a sürgős-forgás. Téglát, meszet, homokot, deszkát hordanak a szaktársak. A belszolgálatosok a váltás után, a kézbesítő szaktársak a „járatból” visszatérve — alig hogy letezik a vendégmarasztaló sártól sebtiben megtisztított kerékpárt — az előbb végzett munka járadását fejedve sietnek, hogy ki vegyék részüket a társadalmi munkából. Nemcsak az I-es hivatal dolgozói, de a területi csoporthoz tartozók — akik szervezeten nem is tartoznak ide —, nyugdíjasok, sőt a hozzátartozók is vállaltatva igyekeznek, falat bontanak, meszelnek, festenek, takarítanak.

Épül az orosházi postás dolgozók „Kultúrotthona”

Orosházán a felszabadulás után élénk kultúrélet alakult ki. Már az 1948-ban rendezett kultúrversenyen nagyon szépen szerepeltek a postások. A hivatal dolgozóinak kilencvenöt százaléka kulturaktív. Pl. a hivatalvezető a színjátszócsoporthoz tartozik, az Sz. B.-titkár énekkari tag. A hivatalnak összesen ötvenhárom dolgozója van és az énekkarban negyvenketen, a színjátszócsoporthoz tizen, a táncosokhoz tizenhároman tartoznak. Természetesen ezt a létszámot csak úgy tudták elérni, hogy jó szervező munkával a szaktársak családtagjait is bevonták a kultúr munkába.

Ha valakit a hivatalhoz helyeznek, Sárközi elvtárs kultúrfelelős-helyettes, rögtön kikutatja — „lekáderezzi” —, hogy milyen kultúrterületen lehetne hasznosítani, azután addig nincs nyugalom, míg az új tag valamilyen vonalon nem szerepel.

A múltkoriban a kis Sárközi benyitott a hivatalvezető szobájába, ahol egy fiatal szaktársnő — valószínűleg útról jött, ezt látta Sárközi — állt. Kötődően üdvözlés után — amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra — jött a „káderezés”.

— A szaktársnő most jött a hivatalhoz? — így Sárközi.

— Igen, most érkeztem Szegedről.

— Nagyszerű! Jó hangja van a szaktársnőnek? Szeret énekelni, vagy táncolni? Vagy inkább a színjátszóhoz érez hajlandóságot?

— Inkább énekelni szeretek.

— Helyes! Szeretettel meghívjuk az énekkari próbákra holnap délután 6 órakor a könyvtárba, — mondja Sárközi. — Mindenestre

máris beírom a kultúr csoport tagjai közé.

— Sajnos — válaszolt mosolyogva a szaktársnő —, ez nem fog menni, mert ma este visszautazom Szegedre. Ugyanis én vagyok a szegedi igazgatóság személynévi felelőse.

Azóta Sárközi azzal húzzák, hogy legközelebb Katona elvtársat fogja majd a népi táncosokhoz beszervezni.

Az apró túlzások mellett jól szerveznek az orosházi kultúrások — és náluk szinte szegényszámba megy, ha valaki nincs a kultúr csoportban.

Ilyen fejlődés mellett a munkájukat erősen akadályozta a multban a kultúrterem hiánya. Pl. a negyvenkét tagú énekkar egy 3x3 méteres mosókonyhában, vagy ha erre mód volt a hivatalvezető irodájában tartotta próbáit.

Ezt a nehézséget is megoldották. A Párt segítségével sikerült megkapniok a hivatal épületében — eddig magánbirtékben lévő elhanyagolt raktárhelyiséget. A leendő kultúrterem bizony inkább hasonlított egy elhanyagolt istállóhoz, mint raktárhoz. Piszkos, füstös falak, lemálozott vakolat, félig feltérezett beton, korhadó padló, dohos szag, bizony először nehéz volt elképzelni a kultúra otthonát ebben a helyiségben.

De a szocializmust építő, a kialakuló új típusú ember előtt nincs akadály.

Ha az anyagszükségletet biztosítják — mondják —, a többi mi elintézzük. És legyőzték a nehézségeket.

Példának állítjuk a többi postások elé az orosházi szaktársakat

Bebizonyították, hogy kislétszámú üzem is tud jó kultúr munkát végezni, bebizonyították, hogy a jó kultúr munkát a teremhiány nem akadályozhatja meg, de ahol jól dolgoznak, ott hamarosan meg van a kultúr helyiség is. Bebizonyították, hogy a jó kultúr munka mennyire összefügg a termeléssel. Súlyos személynévi hiánnyal küzdenek, de a munkafeladatuk nem csökken, hanem erősödik éppen a helyesen irányított kultúr munka következtében.

Késő éjjel búcsúznak az orosházi kultúrásoktól. A könyvtár frissen meszelt falai közül diadalmasan száll a lassan permetező őszi eső — a dal.

„... Kényszer volt egykor a munka, ma hősi tett...”

Az Erzsébet távbeszélő hivatalnak komolyan kell venni a verseny nyilvánosságának kérdését

A november 25-i számunkban idéztük a Párt Központi Vezetősége január 22-i határozatának azt a részét, mely a munkaverseny nyilvánosságára vonatkozik és jeleztük, miként változtatta meg a József Központ azokat a feltételeket, amelyek a versenyszabályok fokozódó lendületének továbbfejlesztése, a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdítása szempontjából döntő jelentőségűek.

Most az Erzsébet központi foglalkozunk, ahol ügylészik, nem feltétlenül kellő súlyt arra, hogy a dolgozók körében egyébként kétségtelenül megmutatkozó versenylendületet felszínen tartásuk és kiszélesítésük.

Hibák

a verseny nyilvánossága terén

Az a hiányos munka, ami a versenyeredmények kiértékelése, az eredmények tudatosítása terén tapasztalható ebben az üzemben, azt mutatja, hogy itt a vezetés, a szocialista munkaverseny szervezői még mindig nem ismerik fel kellően a végrehajtásban dolgozók öntudatos kezdeményezésében rejlő hatalmas erőt.

Miért nem lehet ügyosztóval nyomat sem találni az Erzsébet építési osztályánál a versenypropagandának? Nem volna munkaverseny? Nem!

Az építési osztály dolgozóit lelkesen csatlakoznak a különböző felajánlási mozgalmakhoz. A dolgozók mintegy 70 százaléka kötött hosszlejárati szerződést, tudják mi a feladatuk a szocializmus építése, a békefront megszilárdítása terén. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy az építési osztályban két élmunkása van, Perge és Néma szaktársak.

A legutóbbi kitüntetés alkalmával pedig hat szaktárs: Szántó Béla, Bódis István, Tátrai Imre, Kakucska István,

Sarászky József és Benák Ferenc kaptak oklevelet és pénzjutalmat jó munkájuk elismeréseként. Az évi tervet az építési osztály november 6-án befejezte. Az anyagiakéssági versenyben 2682.— Ft megtakarítási értéket elzáralt, hogy a bontott anyagokat megfelelően kiválogatva újból felhasználják. De ezekről az eredményekről az üzemben csak hosszas érdeklődés után szerzünk tudomást. Propagálva nincsen.

Pedig igen alkalmas hely volna az eredmények tudatosítására, az élenjárók népszerűsítésére az építési raktár tágas előtere, a dolgozók öltöző-, illetve étkezőhelyisége.

Ha bemegy valaki ezekbe a helyiségekbe, nem lát mást, mint leszagott plakátokat és olyanokat, amelyek már régen aktualitásukat veszítették. Valamikor kiírták „bűszkeségünk”, két élmunkás nevét egy kis táblára, de ma már ezt a táblát egy öltözőszekrény szinte eltakarja. Nem találunk meg ezekben a helyiségekben az „üzem legjobb dolgozója” címért folyó verseny győztesének sem nevét, sem eredményét.

De nem lehet megtalálni itt a „sztahanovista”, az „élizem” cím elnyerésének feltételeit tudatosító feliratokat sem. A párosverseny eredményeinek tudatosításával szinte az egész Erzsébet területén nem találkozunk. Átfogó, az összes dolgozó egyéni eredményeivel foglalkozó, kiértékelő, illetve az ellenőrzés célját, a propaganda célját szolgáló versenytábla nincs. Azaz, hogy van, egy kb. 50x30-as tábla, de ezt csak hosszas keresés után lehet megtalálni, ott, ahol a dolgozók a legkevésbébbet járnak.

Az építési osztály vezetőjének irodájában, az ajtó háta mögött.

Összefoglalva: a verseny nyilvánosságának, a propagandának, a kiértékelés-

nek kérdése nagyfokú elhanyagoltságot mutat.

Sürgősen javítani kell a hibákon

Tudjuk, hogy az Erzsébet központi mozgalmi szerveiben változások és átszervezések többször voltak az utóbbi időben és ez a körülmény is hozzájárult ahhoz, hogy a verseny szervezésében ilyen komoly hiányosságok vannak. Nem lehet azonban menteség ez a jövőre nézve.

Azt javasoljuk, hogy tárgyalják meg alaposan a hiányosságokat és a helyi pártalapszerv útmutatásával fogjanak hozzá sürgősen a hibák kiküszöböléséhez.

A bizalmiak hívják segítségül a népeveket és együttesen keltsék életre „az üzem legjobb dolgozója” címért folyó versenyt a „Sztahanov-mozgalom”, mozgósítsák az üzem összes dolgozóit a párosversenyre és az „Elizem” cím elnyeréséért kitűzött feladatok teljesítésére.

A szakmai vezetés valósítsa meg az Erzsébet távbeszélő hivatal dolgozóinak öntudatos kezdeményezéséből indult, a multban már nem egy ízben komoly eredményeket felmutató munkaversenyek műszaki feltételeit, a verseny nyilvánosságát biztosító technikai feltételeket, a helyes és világos kiértékeléseket. Számolja fel a terveihez szükséges hiányosságait, gondoskodjon a verseny lendületét biztosító vándorszaklók megszerzéséről. Ebben a munkában szervezzék meg a Párt útmutatásával az egyes részfeladatokat végrehajtásának ellenőrzését. A szakszervezeti bizottság pedig biztosítsa a vállalt kötelességeit, a versenyteljesítések eredményeinek legszélesebb körű nyilvánosságát.

Termelési osztály.

ILONA MŰSZERÉSZ LETT

Az ébresztőóra éles hangja behasított a hajnali csendbe. A szobában kis mozgolódás látható. Ilona is felébredt, de az ágy otthonos melegé még marasztalta. Jó lenne egy kicsit a papíron alatt maradni — gondolta magában.

— Ilke — sutogott be az ajtó keskeny nyílásán a házinerő — kelj fel, mert elkéssz a munkából.

Gyors készülődés után, már a kabátját gombolta, a reggeli utolsó falatját még le sem nyelte, amikor kitépett a ház kapuján.

A reggeli szürkületben nők, férfiak sietnek a munkába. Ilona előtt éppen egy sokszoknyás, fekete vörkösös fiatal lány szaporította lépteit és élénken magyarázott a mellette siető szürke overános, pirosfekendő nőnek. Ilona érdeklődését különösen a sokszoknyás lány keltette fel. Figyelte a reggeli hívós levegőből pirosrá csipett arcát, csillogó lókes beszédét, de az utca szíjában csak néha kapott el egy-egy mondatot.

— A jövő héten átmegyek a Kereskes brigádjába... és...

Ebben a kelkes, fiatal gyereken Ilona önmagát látta. Két évvel ezelőtől még maga is sokszoknyás parasztlány volt. Gyakran járt ki kapálni, vagy más munkát végzett az őt holdon, amelyet a nép államtól kapott az édesapja. A felszabadulás előtt a kulákhöz vagy az uradalomba járt napszámba. Napkeltekor napnyugtáig a tíz óra napon dolgozott, hogy kereséssel hozzájáruljon a héttagú család fenntartásához. Keserves idők voltak

azok... és ma műszerész munkát végez az József-központban, ragyogó tisztá teremben haikán bűg, finoman kattogó gépek között. Munkájával elősegíti, hogy az emberek gondolatai, hipp-hopp a város, az ország, vagy a világ egyik végéből a másikba szálljanak.

A mi pontos és jó munkánk elősegíti,

hogy jobban, gyorsabban és többet termeljenek a gyárak. Hiába szép szakma ez! — gondolja magában — csak az a kár, hogy a fizetésem még mindig a régi. Ha nincs is oklevelem, mégis egy műszerész munkáját végzem el...

Nem baj — hessegeti el a kellemetlen érzést, — Aradi szaktárs, az Sz. B.-titkár megígérte, hogy szóva teszi a dolgot. Biztosan elintézik, hiszen multkor az elméleti pártnapon az előadó elmagyarázta, hogy milyen jelentősége van a mi munkaerőcsúcsunkban az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvnek. A forgalmas Körúton ügyesen került ki a suhanó gépkocsikat, kopogó lépteknek hangja belevegült a Boross-utca élenkűlő forgalmának zajába és máris megérkezett a „Jóska” hatalmas épülete elé.

— Nem, persze, hogy nem késétt el. Melár Ilona még egyszer sem késétt el a munkából. 8000 egyéni előfizető számláját tartja kézben és öt hónap óta selejtmintesen teljesíti a normáját.

A gépterem előtt Sas „Gyuszi” — a csoportvezető — szólítja meg.

— Mi van a munkafelajánlással — kérdezi mosolyogva, mert tudja, hogy Melár Ilona a mostani munkakörét is munkamódszerátadás keretében felajánlásoként sajátította el, mégpedig három helyett két hónap alatt.

— A jellegelőllást tanulom „Gyuszi bácsi”... de ezt is határidő előtt teljesítem — fogadkozik Ilona.

Benn a teremben meglepetve látja, hogy Bognár szaktárs tevékenykedik az asztala előtt.

— Külön érpárt vezettem az asztalához — magyarázza Bognár — szeretném, ha a rendesből eltérő vizsgálatokat is meg tudná csinálni.

Melár Ilona meghatódt.

Lám, az elvtársi segítség így mutatkozik meg, szeretnék én is, ha minél hamarább sajátítanám el a munkakör minden csínját-bíját.

— Köszönöm, Bognár szaktárs, maguk olyan jók hozzám. Igaz, eieinte... volt egy pár szaktárs... akinek nem lészett, hogy én műszerész munkát fogok végezni... de ma már majdnem mindenki segít nekem.

— Segítünk egymásnak, Ilonka — szól közbe Bán szaki —, ez is egy erő a kezünkben.

Lehotka Irén — a DISZ kultúrfelelős — szabad át a termen, fiatalos hangja üdítően hat a nagy esendben.

— Icu — szól hangosan — délután próba van a kultúrteremben. El ne felejtse jéjőnni!

Dehogy feledkezik meg erről Ilonka. Nemcsak a szolgálatban, de a kultúr munkában is pontos. Szívesen és lelkiismeretesen jár a próbákra. Színházba, moziba megy a többi kultúraktiváossal. Megbecsül a kultúrát, hiszen azelőtt ettől is el volt zárva.

A Párt tanított meg arra — mondja —, hogy mit jelent a „mi kultúránk”

A munkaidő után ma is siet a kultúrterembe. A színpadon a táncosok próbál, leül tehát a kisasztal mellé és levelet ír a völegényének. Nem ügyel a körülötte zibongó fiatalokra. Együtt van — a levél szavain keresztül — azzal, akít szeret, azzal akít, élettársul választotta magának.

— „Igen drágám — írja — ha szükség lesz rá, Te fegyverrel védem meg az építő, szépülő hazánkat. Fegyverrel védem meg azokat a gépeket, amelyeket én, mi tartunk rendben. En tanuló, dolgozom és Te is, mindketten a többi munkásoknak, műszerészeknek, katonáknak, mindenkinek. Föld mélyén a bányászok, Ozdon a kohók melletti, a Dunai Vasműnél az ifjúmunkások értünk is dolgoznak és nekünk őket is kell segítenünk. Tanulj drágám szorgalmasan, én pedig ígérem, hogy minden munkavállalásom határidő előtt fogom teljesíteni. Tisztte avaslód után pedig mint egyenlő élettársak küzdünk a jobb jövőért... Mint egyenlő élettársak, mert mi dolgozó nők már nem vagyunk a konyhához, a mosóteknőhöz kötözött rabszolgák. Nem csak „telefonos kisasszony”, hanem gépkocsivezető, műszerész, kábel-szerelő akad közöttünk és ha szükség lesz rá fegyverrel a kezünkben is ott leszünk mellettetek.”

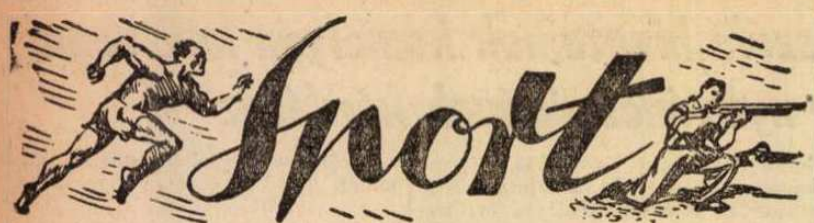
— Ilonkám, szíveim, ne haragudj — zavarta meg a leveletíró Barba Mária, a rendező — próba előtt szeretném elmagyarázni, hogy mit fogsz alakítani a következő darabban.

— Tessék, Mária — szól és gondosan elletle a megkezdett levelet.

— Ide figyelj, kisfiam, itt a szereped. Nem sok az egész, de mindig ott vagy a színen. Egy munkást, egy embert alakítasz a sok közül, olyan embert, akiből százezer, millió van ebben az országban... Meg tudod ezt csinálni?

— Igen, Mária — hangzik az önértékes válassz — meg tudom csinálni.

Igen, Melár Ilona és a többi Annák, Erzséks, Jutkák és Irének, a felszabadult nők százezerei, mint egy-egy a sok közül, mint a milliók részei, meg tudják csinálni, hogy egyenlő harcoss társai legyenek a dolgozó férfiaknak.

Április 4-ére, a felszabadulás ünnepére üzememeink befejezik a csapattorna bajnokság döntőit

Szakszervezetünk sportosztálya november 24-én sportfelelős értekezletet tartott

Az értekezleten megjelent Dózsa István elvtárs a SZOT Sportosztályának kiküldötte. A politikai beszámoló Horn elvtárs szakszervezetünk főtípkarhelyettese tartotta és rávilágított az imperialisták aljas agresszív háborús politikájára. Ismertette a korrali eseményeket, ahol a hős koraal nép szabadságáért harcolt a támadó imperialistákkal szemben. Rávilágított a sport szerepére a béke megvédése érdekében. Ezután Szuhay elvtársné MHHK-beszámolója következett, melyben az 1950. évi MHHK-mozgalom eredményeit és hibáit feltárta. Majd Kubik elvtárs üzemi sportfelelős az első országos Alapfokú Tornász Csapattornasportok kiírását ismertette, felhívta a sportfelelősök figyelmét a tornabajnokság jelentőségére, mely tornasportunk széles alapokra való helyezését jelenti, hogy az eddigi kevés, de jó sportolói rendelkezéssel sportág a jövőben a dolgozók széles tömegei bekapcsolásával tömegsporttá fejlődhesen. Itt is, mint mindenben, példaképpünk a nagy és hatalmas Szovjetunió, hol a tornasportnak milliós tömegei vannak. Az értekezleten minden hozzászóló hangjából kicsendült az öröm és megelégedettség az alapfokú tornabajnokság megrendezésével kapcsolatban. A hozzászólások közül kiemelkedett Tóth Andor Debrecen, ki felhívta a megjelentek figyelmét, hogy az MHHK-mozgalomban szerzett tapasztalatokat használják fel a tornabajnokság szervezésénél és megrendezésénél. Horváth István Győr: Javaslatot tett, hogy küldjünk az értekezlet üdvözlő táviratot a SZOT-nak, az alapfokú tornabajnokság megrendezéséért. Szabó Ferenc, posta alközponti javítóüzem sportfelelőse az összes postai üzemek versenyre hívta. Kabos Gábor, a Postás SE torna szakosztályának válogatott tagja, a szakosztály nevében felajánlotta, hogy minden üzemben a csapatok rendelkezésére állanak és betanítják a gyakorlatokat. Ezután Sasvári elvtárs megválaszolta a feltett kérdéseket és hozzászólásokat. Az értekezlet határozatot hozott, hogy április 4-ére, felszabadulásunk ünnepére a csapattornai döntőket befejezzük. A javaslatot és a versenykiírást a jelenlévők nagy lelkesedéssel elfogadták. A megjelent sportfelelősök lelkes hangulata többször felbeszálította a beszámolókat. Szóltak elvtárs, Rákosi elvtárs és a Párt elítélésével.

Tóth István, Szabó Lajos, Mencil Imre, Egri Vendel, Tóth Endre, Tihanyi Rezső, Tihanyi Lajos és Banai Sándor önként jelentkeztek, hogy a dorogi bányában december 9-én este 10 órától reggel 7 óráig tartó műszakban előbbre vigyük szentertelmeinket a szocializmus építése érdekében. Motorosaink elhatározták, szakszervezetünk nagy örömmel fogadta, de ugyanúgy nagy tetszést aratott a többi sportolónk között is és minden valószínűség szerint további felajánlások történnek sportolónk részéről a szencsata sikeres megvédése érdekében.

Postás sportolók! Vegyetek példát motorosainkról, kik nemcsak a verseny alkalmával bizonyították be, hogy hű katonái népi demokráciánknak, mint ahogy ez a megnyilvánulás is igazolja, hanem az élet minden területén bebizonyították, hűek Pártunkhoz, annak nagy vezéréhez, Rákosi elvtárszhoz, hogy mindazt, amit eddig Pártunktól kaptak megvédi a munka frontján is. Sportolónk csatlakoztak a motorosokhoz, hogy megvédjük békénket, szabadságunkat, függetlenségünket az imperialisták galád támadásaival szemben.

Előrel! A szencsata sikereért!

FELHÍVÁS!

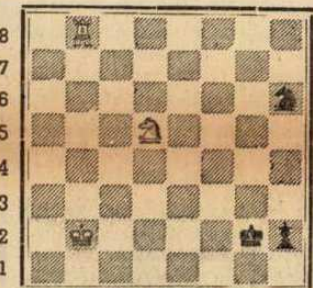
Valamennyi postás dolgozóhoz és sportfelelőshöz, hogy mindazok, akik a kerékpársportot kívánják jól megérteni a szakszervezet sportosztályán Budapest, VI. Benczur-utca 27. földszint. Kerékpáros szakosztályunk téli edzéselt a Millenáris sporttelep edzőtermében tartják Szekeres Béla többszörös bajnok és rekorder vezetőjével.

SPORTOSZTÁLY

SAKK

Rovatvezető: TIPARY LAJOS,
12. sz. feladvány,
G. Zakhodyakin.

Sötét: Kq2, Hh6, gqh2. (3 báb.)

a b c d e f g h

Világos: Kb2, Bb8, Hd5. (3 báb.)
Világos indul és döntetlen ér el.
(Megfjtése 3 pont.)

MEGFJTÉSEK:

- 8. sz. (v. Holzhausen), 1. Hb8!! Ka7 2. Bb4! és döntetlen örökös sakkal.
- 9. sz. (V. Marin), 1. c5!! Bc2 2. Ve2!, vagy: 1. —, Bc1 2. Vd1!, stb.
- 10. sz. (A. Bernstein és G. Gaidarov), 1. Fa2!!
- 11. sz. (R. Réti), 1. Bd3+! Ke1 2. Bf3, Kd2 3. Ff1!, vagy: 2. —, Kd1 3. Fq4, stb.

Megfjtőink sorrendje a következő:

- 34 pont: Varga Sándor Szombathely.
- 25 pont: Senor Miklós Székesfehérvár.
- 20. pont: Kántás Pál és dr. Horváth Dezső Szombathely.
- 18 pont: dr. Malliger József.
- 17 pont: Selmezi Ferenc és Pap Elemér.
- 14 pont: Hóász Gábor Szeged.
- 13 pont: Komáromi István Rum.
- 12 pont: Friedmann Mária Debrecen és Major István Tárnok.
- 11 pont: Kalmár Dénes.
- 8 pont: Schardtner Agoston és Tóth Lajos.
- 6 pont: Rótsis Béla, Csery Géza, Vigh Ferenc Hódmezővásárhely és Botta János Békéscsaba.
- 5 pont: Dr. Tóth István Székesfehérvár.
- 4 pont: Nagykanizsai postás sakkcsapat, Jegesi Ferenc és Salamon János Békéscsaba.
- 2 pont: Baghy Pál Hódmezővásárhely.
- 0 pont: Csak téves megfjtéseket küldtek be: Dévényi György Keszthely, B. Pál Zsigmond Pérecs, Ifj. Baditz Pál Miskolc, Pál László és Szabó Sámuel.

HIREINK.

Örömmel jelentjük postás sakkturnáinak, hogy első csapatunk a Nemzeti Sakkbajnokság első osztályának 'A' csoportjában ötödik helyezést ért el. Örösi eredmény ez ha megmondjuk, hogy csapatunk hősies küzdelemmel, végig a kiesés réme ellen harcolva, vasakarattal az utolsó fordulókban érte el a győzelmet. 10-2 arányban győzve le a Csepeli Vasasok jó képességű együttesét és 8:4-re a Tungsram sakkcsapatát. Elmondhatjuk, hogy a postás sakkotok mit sem törődve a kishitűekkel és a borultok jóslataival, szocialista öntudattal és fejelemmel, igazi kollektív szellemben játszottak végig ezt a nehéz küzdelmet. Csapatunk tagjai küzdő szellemmel és kitartással újabb megmutatták, hogy a postás sakkotás értékes pillére szocialista sakkcsportunk épületének.

Kultúrtermet avattunk

Elvtárs, Szaktárs, érted? Kultúrtermet avattunk üzemünkben. Tehettük ezt valaha? — Nem, mert az uralkodó osztálynak nem volt érdeke, hogy a dolgozó a kultúrán keresztül felvilágosodjon, felemelkedjen.

Szombaton volt e nagy ünnepben részünk, ahol a mi dolgozóinkból alakult színjátszó csoport ének- és zenegyüttese mutatta be a multat és a jelen-t. Tanított, oktatott bennünket kitünően megszervezett előadásuk. Rámutattak az éberség fokozásának fontosságára, hogyan kell a bélsó ellen-séget ártalmatlanná tenni. Rámutattak a tartós béke megerősödésének fontosságára és arra, hogy csak eredményes munkánkkal tudjuk felszabadítani az imperialisták kizsákmányoló igájában szenvedő fehér és színes dolgozó társainkat.

Köszönjük Pártunknak, hogy segítségre sietett abban, hogy mielőbb megépíthessük ezt az üzemi kultúrtermet.

VLASITS GEZA
Keleti Postahivatal dolgozója.

Női röplabdacsapatunk, mely pontveszteség nélkül nyerte az NB II-t

Műszaki értelmiségünk feladatai a terv sikeres megvalósításában

Öt éves népgazdasági tervünk első évének vége felé közeledünk és minden jel, üzemeink teljesítményei, dolgozónk nagyszerű eredményei arra mutatnak, hogy tervünket nemcsak teljesítjük, hanem túllejlesztjük. Postal vonalon megmutatózó eredményeink is arra engednek következtetni, hogy postás dolgozóink is a terv szolgálataiba állították minden erejüket és mind a posta forgalmi, mind a műszaki végrehajtó szférában, elsőlévő tervünk várható túllejlesztésével végrehajjuk a népgazdaság által elénk tűző feladatokat.

Ha elemezzük munkánkat, egy igen fontos, döntő szemponttal kell foglalkozni, műszaki értelmiségünk szerepével és feladataival az elvégzett és jövőbeni munkánkban.

Postal vonatkozásban is igaz, hogy műszaki értelmiségünk döntő része komoly fordulatot hajtott végre népi demokráciánk irányába és teljes erejével támogatja a szocialista posta építését. Egy kisebb része még magán viseli az elmult kapitalista rendszer maradványait és ragaszkodik a megszokotthoz, nehezen barátkozik meg az újjal, építésünk forradalmi lendületével.

Ezen változtatni kell és Pártunk, szakszervezetünk szakadatlan felvilágosító nevelő munkájával kell oda-hatnunk, hogy műszaki értelmiségünk egy emberként szolgálja fizikai dolgozóinkkal való legszorosabb együttműködésben a terv sikeres végrehajtását, a szocialista építés kommunista módszerét, a munkaversenymozgalmat, a Sztáhanov-mozgalmat fejlesztését.

Munkaversenyek helyes szervezése

További feladatként, de az eddigiéktől szoros tartozékaiként jelentkeznek a munkaversenyek helyes szervezése, tudatosítása, a szűk keresztmetszetek, súlyponti feladatok kijelölése.

A fizikai dolgozók műszaki képzésének emelése, szaktudásuk fokozása, különösen sztáhanovisták és legjobb dolgozóink oktatása súlyponti feladattá képezi műszaki értelmiségünk munkájának.

Ezen a vonalon még igen sok a tennivaló, de mint helyes kezdeményezést, megemlíthetjük kitűnő sztáhanovistánk Babina Lajos alközpontszerelő szaktársunk véleményét, aki kifejezte, hogy az Alközpont Üzemi Váltóánál a műszaki értelmiségiek által vezetett műszaki karbantartási és hámozatépítési továbbképző tanfolyam igen eredményesen járult hozzá a fizikai dolgozók szaktudásának emeléséhez.

Újtások

Jelentős munkaterület az újítások kérdése. Fizikai dolgozóink támogatása az újításoknál, észszerűsítéseknél, komplex-brigádok alakításánál nem egy esetben komoly, országos viszonylatban is jelentős eredményeket produkált. Ismert példaként említhető meg a Főpostahivatal Durányi-brigádja, mely a táviróközpontok automatikus híváscsozátását oldotta meg kiváló eredménnyel.

Anyagtakarékosság, önköltségek csökkentése, kérdésképzés mind egy-egy újabb lehetősége a műszaki értelmiség népi demokráciánkat támogató munkájának.

A röviden ismertett feladatokból láthatóan hatalmas széles munkaterület nyílik a műszaki értelmiség számára, hogy felszabadultan, teljes alkotóképességét latba vetve, a fizikai dolgozókkal szoros együttműködésben, Pártunk és annak bölcs vezetője, Rákosi elvtárs útmutatását követve, támogassa szocialista építésünket, öt éves tervünk maradtalan végrehajtását és békén harcos megvédését. Befejezésül álljon itt egy fizikai dolgozó, sztáhanovista szaktársunk véleménye és észrevétele, aki a műszaki értelmiség munkáján keresztül fokozni tudta teljesítményét és szolgálni tudta nagy célkitűzéseinket és békevédelmi harcunkat:

Postás Dolgozó Szervezősége!

Szeretném néhány sorban ismertetni, hogyan kapcsolódik bele a műszaki értelmiség a fizikai dolgozók munkájába. A Teréz távbeszélő hivatal építési osztálya egyik kijáró csoportjának vezetője vagyok. A Párt és funkcionáriusai messzenemelő támogatást nyújtottak és felvilágosító munkán keresztül szervezték dolgozóink között a munkaversenyeket és a felajánlásokat. Ebből a szakszervezeti bizalmiak is alaposan kivették részüket úgy, hogy felvették a szoros kapcsolatot dolgozóinkkal és megvilágították előttünk, hogy nálunk a munka "becsület és dicsőség" dolga. Ezt csoportom minden tagja megértette és munkámban teljes mértékben támogattak is.

Szeretném elmondani, hogyan lettem sztáhanovista. Műszaki vezetőnkkel kidolgoztuk globális évi tervünket, majd ezeket felbontottuk negyed-

évekre, hónapokra és napokra. Terveket felbontásunkat kidolgoztuk a dolgozóink, hogy naponta kinek milyen és mennyi munkát kell elvégeznie ahhoz, hogy tervüket megvalósítsuk. A munkák végrehajtása során eredményeiket naponként ismertelték.

Itt kapcsolódott bele munkánkba műszaki értelmiségi dolgozóink. Mert nem elég csak tervet készíteni, hanem annak kivitelezéséhez a megfelelő feltételeket kellett biztosítani és ez a feladat műszaki értelmiségi dolgozóinkra hárult. Napi munkánk úgy volt megszervezve, hogy csoportunk felesleges mozgást nem végzett. A naponkénti munkánkhoz szükséges anyagokat a raktár már 3 napra előre elkészítette és ez az anyag már előre leviszáglt és hibamentes volt. A munkánkhoz szükséges számszámok rendelkezésünkre állottak. Amennyiben számszámok között javításra szoruló darab volt, úgy azonnal kicseréltük azokat és raktárunk gondoskodtak a megjavításról. Számszámainkat egyébként állandóan karban tartjuk, mert tudjuk, hogy ezzel is teljesítményeinket növelhetjük.

Termelési értekezleteinken megbeszéljük azokat a gátló körülményeket, amelyek még mindig akadályozták termelési képességünket. Ilyen volt pl., hogy üzemünkben még mindig azokat a nagyméretű nehéz kézikocsikat használjuk, amelyeket ha csoportom kihúzott a munkahelyre, már ki is járdott és csak egy kis pihenő után folytathatta a munkát. Ez a kérdés is megoldódott, mert műszaki értelmiségi dolgozónk odahatottak, hogy egy könnyen gördülő kisebb kézikocsit kaptunk, amelyet két dolgozó társam már könnyedén, kis fáradsággal elhúzott.

Nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy szakmailag továbbképezzük magunkat. Oszályunknál jelenleg két tanfolyam is működik. Egyik a készülőlékszerelői, másik pedig a vonalépítő tanfolyam. Ezeket a tanfolyamokat dolgozó értelmiségeink szervezték meg és itt adják át tudásukat és tapasztalataikat azoknak a dolgozóknak, akik munkájukban még kevésbé járatosak.

Értelmiségi dolgozóink állandóan ismertetik dolgozóinkkal a balesetelhárítást, elleni óvo rendszabályokat, mert hiszen minden egyes munkaórákiesés, bármelyik dolgozó társunk hiánya célkitűzéseink megvalósítását akadályozza.

Mindezeket összegezve elmondhatom: Pártunk útmutatása, dolgozó társaim öntudata és segítségével, a jó munkaszervezés, a szükséges anyag biztosítása és szakmai továbbképzésünk, egyben munkám szeretete tette lehetővé, hogy a sztáhanovista címet elnyerhettem.

Bene József
műszaki segédkezelő

Békécsaba I. A hivatalban november 5-én ötletnapot tartottak. Ez volt az első ötletnap Békécsabában és komoly eredménnyel járt. Számos ötlet hangzott el, melyek a postai kezelés és műszaki munkák elvégzésének könnyítésére, gazdaságosságára vonatkoztak. Az elhangzott ötletek közül tizet a bizottság a helyesnek díjazott.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postások Országos Szakszervezete.
Felelős kiadó: **MESZÖLY GEZA**.
Felelős szerkesztő: **BASTA REZSŐ**.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én és 25-én. Telefon: 428-777.
Szakszervezeti tagoknak díjtalan. Nyomtatott a Szikra Lapnyomda Kőrforgógépein.
Budapest, VIII., Rótk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: **POVARNY JENŐ**

POSTÁS DOLGOZÓ

Az első tervév tapasztalatainak felhasználásával harcoljunk az 1951-es tervév sikeréért és a békéért

Egy-egy esztendő végén általában visszapillantást szoktunk vetni az elmúlt év eseményeire, tanulságaira. Az elmúlt év bővelkedett eseményekben, eredményekben és mindannyian dolgozók, joggal lehetünk büszkéek azokra az eredményekre, melyeket népgazdaságunk fejlesztése, békénk megővése, életszínvonalunk emelkedése terén Pártunk irányutalása nyomán elértünk.

Örömmel vehetjük tudomásul azokat a termelési eredményeket, melyek messze fölülműlják a felszabadulásunk előtti termelési színvonalat, büszkéen örömmel tekintünk azokra az alkotásokra, — gyárak, erőművek, közutak, hidak, iskolák, traktorállomások, szociálpolitikai létesítmények —, melyek újabb eredmények és további életszínvonal-emelkedésünk alapjait képezik.

Joggal lehetünk büszkéek arra, hogy — míg a marshallizált országokban egymásután állítják le a gyárakat, üzemeket és állandóan nő a munkanélküli milliók száma —, addig a népi demokratikus országokban, köztük nálunk is, egymásután nyílnak az újabb termelőüzemek, épülnek újabb és újabb gyárak, a munkanélküliség megszűnt, sőt szakmunkáshiány van.

Ötéves tervünk

első évi előirányzatát általánosságban idő előtt teljesítettük. Mikor jóleső örömmel tekintünk vissza az elmúlt év erőfeszítéseire, eredményeire, látnunk kell azt is, hogy hiányosságok, hibák vannak munkánkban, melyek nélkül jobb eredményt értünk volna el és melyek kiküszöbölése nélkül aligha tudjuk teljesíteni öt éves tervünk második évi előirányzatát.

Ezért fontos, hogy megvizsgáljuk elért eredményeink mellett munkamódszereinket, jövő évi terveinket és már most úgy szervezzük meg dolgozatunkat, hogy az év első napjain már úgy kezdjük meg munkánkat, hogy minden dolgozó ismerje, mi az öt éves terv második évi előirányzatából a rá eső feladat.

Ezért tartjuk tervismertető értekezleteinket, melyeken szerte az egész országban megbeszéljük a vállalatvezetőket az elmúlt év termelési eredményeiről, hibáiról és ismertetjük a jövő évi terv-előirányzatot.

A posta elért eredményeiről

és jövő évi feladatairól a posta vezetője, Katona elvtárs december 23-án számolt be az igazgatóságok vezetői, hivatalfőnökök, párt- és szakszervezeti funkcionáriusok előtt. Beszámolójában Katona elvtárs megállapította, hogy a postás dolgozók erőfeszítésének eredményeként

a posta 1950. évi tervét általánosságban jól teljesítették. Az előirányzathoz képest a kiteljesítés a levélküldeménynél 115,4 százalék, a csomagküldeménynél 117,5 százalék, a postautalványonál 143,4 százalék, a táviratnál 129,1 százalék, a helyi beszélgetések száma 117,8 százalék, helyközi beszélgetések 116,6 százalék, távbeszélő-előfizetők 102,5 százalék, rádió-előfizetők 104,1 százalék volt.

Uj mozgópostakocsik, távkábelépítéshez szükséges vontató és különleges pótkocsik, csomagkézbesítő gépkocsik gyorsítják a postai munka elvégzését, jelentős mértékben bővült távkábelhálózatunk és gépkocsialású központjaink kapacitása a József, Teréz, Lipót 9th. központokban. Folyó évben épültek meg Szolnok, Szeged, Debrecen, Kecskemét új helyközi központjai. Komoly eredményeket értünk el a falu-telefonok bekapcsolása terén, ahol az előirányzott 340 falutelefon helyett 562-t kapcsolunk be a falutelefonépítő brigádok jó munkája eredményeként. Üzembe helyeztünk két db. 100 kw-os rövidhullámú műsorszóró adóberendezést és befejeztük távbeszélő jöközpontjaink felújítását. Az előirányzott

3,8 százalékos önköltségsökkentés elérte az 5 százalékot. A beszámolóból csak a legfontosabb eredményeket ismertettük. A jövő évi tervelőirányzatot ismertelve, Katona elvtárs közölte, hogy az 1950. évi teljesítményhez viszonyítva, a levélküldemény forgalma 124 százalék, csomagküldemény 109 százalék, postautalvány 102 százalék, távirat 100 százalék, helyi beszélgetések 111 százalék, helyközi beszélgetések 111 százalék, távbeszélő előfizetők 113 százalék, rádióelőfizetők számát 114 százalékra kell emelnünk.

Új postahivatalok épülnek

fejlődő iparterületeinken és megindul egy korszerű gépkapcsolású távgyéprő központi építése. Megindul a jövő évi folyamán a televíziós berendezések, valamint egy új 135 kw-os rádióműsorszóró adóállomás építése is. Huszonhárom új távkábelerősítő, illetve távbeszélő központ létesül. A tavalyi 3,5 százalékos önköltségsökkentési előirányzattal szemben a jövő évi folyamán 5 százalékos önköltségsökkentés van előirányozva.

A tervek általában feszítettebbek a tavalyinál és így teljesítésük komoly erőfeszítéseket követel a postás dolgozóktól, műszaki értelmiségiektől, az üzemek vezetőitől, — említtük Katona elvtárs —, de reális és teljesíthető, sőt túlteljesíthető. Katona elvtárs és a felelős elvtársak rámutattak azokra a hiányosságokra is, amelyek komolyan gátolják az évi munkánkat, ezek között elsősorban a tervfegyelem megsértésével voltak észrevételek és tapasztalatok. Előfordult, hogy az előirányzott munkákat az egyes vezető szervek nem hangolták össze és így azok határidőre nem voltak elvégezhetőek. Egyes üzemekben elhanyagolták a terv tudatosításának és jelentőségének a kérdését, valamint a terv teljesítésének ellenőrzését. Egy-egy üzemre eső terv része a posta egész tervének, mint ahogy a posta terve egy része a népgazdaság egész tervének. Ahol egy részterv teljesítése késlekedik, az súlyosan befolyásolja az egész terv végrehajtását.

Ennek megfelelően kell a terv fontosságát tudatosítanunk és a tervfegyelmet a tervteljesítés állandó ellenőrzésével biztosítanunk.

Az önköltségsökkentési verseny

kiszélesítése és eredményesebb létele érdekében nagy lehetőséget biztosít az, hogy a postai üzemek és hivatalok önálló egységekké alakulnak át január 1-ével. Az önálló egységek rendszer adatainak a rögzítésével fillérekre pontosan kimutatható a gazdálkodás és minden megtakarítás a felhasználó nyomatványokban, nyersanyagokban, fűtésben, világításban, munkabérekben. Ezt a lehetőséget kell felhasználniok szakszervezeti bizottságainknak és az önköltségsökkentési verseny kiszélesítésével ezeket és százezreket megtakarítani népgazdaságunk számára.

Tervteljesítésünknek

másik nagy hibája munkaversenymozgalmunk nyilvánosságának a hiánya. Egyes üzemekben, mint pl. Bp. 62., József közp., Pécs műsz. hivatal, Vác I. műsz. hiv., rendszeresen tájékoztatják a dolgozókat a munkaverseny állásáról, ismertetik az üzem legjobb dolgozóit és a lemaradókat. Ennek meg is van az eredménye, ami megmutatkozik az üzem teljesítésében. És vannak üzemek, mint pl. Krisztina távb. közp., Erzsébet közp., Dombóvár I., Sporn I. pluv., ahol nincs versenyfőnyelv, vagy olyan eldugott helyen van, ahol a dolgozók nem olvashatják, vagy régi eredményeket közölnek, melyek már nem aktuálisak, ezekben az üzemekben lélek nélkül megy a munka.

Hiányosságok vannak a tapasztalatcsere megszervezése területén is. Szá-

mos dolgozó részéről sztahanovista, élmunkás, legjobb dolgozó kitüntetésben, amit minden bizonnyal jó munkamódszereknek köszönhetnek. És ezeknek a jó munkamódszereknek, tapasztalatoknak az átadása elmaradt, vagy csak igen kis mértékben történik meg.

Ezeket a hiányosságokat feltétlenül ki kell küszöbölni, ha jövő évi terveinken túl akarjuk teljesíteni.

A terv teljesítése, túlteljesítése nem öncél, hanem eszköze és alapja népgazdaságunk további erősödésének, békénk megővésének. A háború borzalmai, pusztításai mindannyiunknak élénk emlékeztetőben él. Mindannyian láthatjuk a halálgyárosok, faszirta tábornokok, bankárok és lakájai háború kirobbantására irányuló szándékait és tetteit. A gyarmati szabadságharcosok, Korea hőse népe a mi békénkért és szabadságunkért is harcol, a német fasizmust felülmúló amerikai gengszterizmussal szemben. A francia, olasz és a többi kapitalista országok dolgozói éretünk is harcolnak, a mi békénkért, a mi szabadságunkért, mikor szembeszállnak — vállalva az üldöztetést, a börtönbüntetést, a csendőri sortűzeket, saját országuk kapitalista elnyomóival.

Nálunk is minden becsületes dolgozó akarja a békét, de az akarárs nem elég, tenni is kell a béke megvédése érdekében.

És az, amit mi tehelünk a békéért, az nem más, minthogy még pontosabban, még felelősebben végezzük el a ránk eső munkát, a tervadatokat. Mint ahogy a bányász több szénrel, a vasműnkás több acéllal, a textilműnkás több és jobb ruhaneművel, ahogy a parasztágunk több és jobb mezőgazdasági termékkel erősíti népgazdaságunkat, és ezzel a Szovjetunió állal vezetett nagy békétábrát — a békét akarók és a békéért harcolók erejét —, úgy nekünk postásoknak a postai szolgáltatások zavartalan, zökkenőmentes, gyors, pontos lebonyolításával, a szolgáltatások minőségi javításával és olcsóbbá tételével kell hozzájárulnunk a békéért folytatott harchoz, kell erősíteniünk országunk erejét.

Eddigi eredményeink,

a béke eddigi biztosítása nem véletlen, hanem hatalmas erőfeszítések gyümölcsei. Ha biztosítani akarjuk eddigi eredményeinket, biztosítani akarjuk a békét, további újabb erőfeszítésekre van szükség.

Vegyünk példát a hős szovjet népről, mely hatalmas vér- és anyagi áldozatot hozva harcolt a fasiszta támadókkal szemben, majd a győzelmes Honvédő és felszabadító háború után a Bolsevik Párt, Sztálin elvtárs vezetésével a történelem során soha nem látott lendülettel építette újjá országát és ma már gígszerű tervek végrehajtásával a kommunizmus alapjait rakja le.

A nagy szovjet nép harcai és eredményei nyomán ma már világos minden dolgozó előtt, hogy a hazafiság elválaszthatatlanul egy a békéért vívott harcral. A hazafiság egy a fegyvelemmel, az áldozatvállalással, ez az igaz, cselekvő hazaszeretlet.

Az elmúlt év eredményeinek és tanulságainak a számbavételénél tisztázott és világosan látható, hogy eredményeink megtartása, növelése, békénk megőrzése tőlünk függ és rajtunk múlik, hogyan dolgozunk és harcolunk a békéért. Nem vitás, hogy hiányosságaink kiküszöbölésével, ellenségeink leleplezésével és eltávolításával eredményesebbé fogjuk tenni munkánkat. Nem vitás, hogy Pártunk, hős vezetőnk, Rákosi elvtárs útmutatása alapján megvédjük eddigi eredményeinket és sikeresen teljesítjük öt éves tervünk második évi tervelőirányzatát.

Eredményes jó munkát, sok sikert az új esztendő tervteljesítésében, túlteljesítésében.

Básta Rezső

A postás dolgozók harca a kapitalista országokban a kenyérért és a békéért

Ausztria

A „Nachrichten” c. osztrák szakszervezeti lap a következőket írja: „Már a bértürelési harcok idején kétségbeesetten megállapítást nyert, hogy a közalkalmazottak járandóságai az 1946. évihez képest 40 százalékkal csökkentek. Azóta a posta és táviró szolgálatban lévő szaktársak helyzete még inkább rosszabbodott. A negyedik bére- és árpaktum, amelyet a leghatározottabban visszautasítottunk, szintén csak a postás dolgozók életszínvonalának csökkenését hozza. Az utolsó fizetésemelés nagyon sovány volt és csak 10 százalékos javítást hozott. Tehát 30 százalékkal adósok maradtunk nekünk.

Követeljük, hogy a nekünk még járó 30 százalékot azonnal adják meg.

A szaktársak között nagy az elégedetlenség és az elkeseredés a bértürelési eljárás első szakasza miatt. Már épp elég ideje, hogy benűnket a különböző árleszállítási akciókkal megcsalnak, az árak minden ilyen bejelentéskor nemhogy csökkentek volna, hanem tovább emelkedtek.

Szakszervezetünk többsége állandóan úgy viselkedik, mintha a tőkés pénzügyminiszter képviselője lenne. Életszínvonalunk állandóan csökken.

A Nachrichten hírt ad arról is, hogy augusztusban Bregensben nemzetközi postás találkozó volt, melyen többek között részt vett az amerikai imperialisták postás lakája, a sárga nemzetközi postás szakszervezetnek az IPT-nek főtitkára, Fritz Gmür is. Fritz Gmür szép szavakat mondott a „demokráciáról” amelyet, ahogy mondja, „mi azt képzeljük, hogy valamelyest ismerjük”, ugyanakkor a svájci kormány ennek a „demokráciának” szellemében intézkedéseket hozott, melyeknek az a lényege,

„hogy a kommunistának az állami szolgálatban nincs helye”.

Ez az a „szabadság”, amit Fritz Gmür is hirdet, ezért bizonyára megkapja jutalmát a Wall Street-től.

A Bnoo-Post.

a hollandi postások lapja is foglalkozik a svájci kormány intézkedéseivel, amely a kommunisták és valamennyi haladó dolgozó ellen irányulnak, s a következőket írja:

„Nem a haladó elemek, a kommunisták az okozói a svájci bajoknak, hanem az, hogy a dolgozók élete a nagymérvű áremelkedések következtében Svájcban is tarthatatlanná vált és a dolgozók erőteljesen folytatják a harcot a békéért, ami a svájci reakció, az Atlanti paktum uszálhordozója szemében természetesen súlyos bűn.”

Majd így folytatja a lap: „Svájcban több haladószelemű postás dolgozót elbocsátottak azért, mert a dolgozók érdekeiért sikrázáltak. Az elbocsátások a gondolat-szabadság ellen aljas támadást jelentenek. Az elbocsátásoknál alkalmazott módszer vád bizonyítékok nélkül, mikor az áldozatok nem védekezhetnek, semmilyen szempontból sem különböznek azoktól, amelyekkel Hitler kormányozta a náci Németországot.”

Látjuk, hogy a kapitalista országok dolgozói is komoly és kemény harcot folytatnak a békéért a háború ellen. Harcolnak saját sorsuk jobbrafordulásáért, de azt is látjuk, hogy ezt a harcot nem lehet szétválasztani a világ dolgozóinak a békéért folytatott harcától. Ezt fejezik ki a holland és osztrák postás dolgozók, amikor azt írják, hogy más üzemek dolgozóival és az egész világ békeszerető millióival építenek hatalmas gátat azoknak szemben, akik egy új háborút készítenek elő.

Ahol mechanikusan kezelik a rendeleteket

A Postafőosztály utasítására a sátoraljaújhelyi postahivatalnál az eddigi távirógép helyett Siemens-távirógépet szereltek fel. Ezzel egyidejűleg a Postafőosztály nagyon helyesen elrendelte, hogy a sátoraljaújhelyi postahivataltól ki kell rendelni egy dolgozót Siemens-tanulógyámra. Nem helyes azonban az, hogy a miskolci postagazgatóságon Balogh Erzsébet szaktársnő ezt a rendeletet mechanikusan kezelte és annak ellenére, hogy a sátoraljaújhelyi postahivatalnál öt gyakorlott Siemens-távírdász van, mégis ragaszkodott hozzá, hogy az amúgyis létszámbanhiánnyal küzdő hivataltól még egy szaktársat elvigyenek Siemens-tanulógyámra.

Ez nem egyéb, mint a rendeletek mechanikus kezelése.

Dunapentele határában

néhány hónappal ezelőtt távbeszélő-állomást kért egy építővállalat. A székesfehérvári műszaki hivatal Varga-brigádja kissé elcsodálkozott, amikor a lakatlan területen áthaladó egyik mellékállomás vonalával meg a Dunáigat is át kellett feszíteni. Egy hét múlva már a közvetlen budapesti áramkört húzták és mintha ez adta volna meg a jelt: megkezdődött a Dunai Vasmű építkezése.

Naponta új vállalatok deszkabódéi ideiglenes barakkjai nőttek ki a földből; még szegezték a kátránypapírt, amikor bent már csengett a telefon. A távbeszélőállomásokat a megrendeléssel szinte egyidőben szerelték. Bizony belezavart Erdélyi vonalfelügyelő, mert közben még arra is kellett gondolnia, hogy a közelítő betonút-építógép előtt a jövőendőbeli utcasarkokon idejében elhelyezze a kábel részére szánt csöveket. Minden jól ment addig, amíg a hatalmas földgyalulógépek el nem hordták az ideiglenes főirány oszlopsora alól a földet. A brigád gyorsan cselekedett. Pótlásként új 3 km-es oszlopsort állított egy később építendő betonút szegélyébe. Portos munkát kellett végezni, mert az út még csak a tervrajzon volt meg. A műszaki hivatal jól oldotta meg feladatát, mert nemcsak lépést tartott, de néha még meg is előzte az építkezést. A 40. mellékállomás

bekapcsolásánál a munka már izgalmas volt, akár egy sakkjátszma. A Varga-brigád estlénként vitálja meg az áthelyezendő és új vonalak építési lehetőségeit. Tudják, hogy az új göcönt az épülő kockaházak között alakul ki, tehát a főirányokat oda kell átforgatni. Igen ám, de ahol még tegnap deszkairóda volt, ott ma már mélyépítési munkák folynak, jobbra 22.000 voltos vezeték, az egyedül szabadnak látszó térséget pedig a tervek szerint két hónap múlva beépítik. Kócsis szaktárs szerint az épülő kockaházak utcáorába kell bejutni, de hogyan? Az utcát csatornazzák, két szélén építő-daruk, állványok, az egyirányú forgalom is egy keskeny ösvényen bonyolódik le. Sokszor késő éjszakáig tartanak a megbeszélések.

Október 31. Az új-100-as kapcsoló szerelése a 4. sz. kockaépületben éppen elkészült, a vívőfrekvenciás berendezés működik, egy szaktárs méri a brigád által bekötött áramköröket. A szomszéd szobában még kőművesek, asztalosok dolgoznak, a berendezés még nem érkezett meg, kezelőszemélyzet még nincs itt, de mindenki biztos benne, hogy holnap megnyílik az épülő gyárvaros új távbeszélő központja és postahivatala.

Dunapentele 2.

JUHASZ KAROLY.

Új DISZ-vezetőségekkel előre a békéért

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége nagy és felelősségteljes feladatot hajt végre napjainkban. Az egyre élesedő nemzetközi politikai helyzet közepette hajtja végre alapszervezeteinek megszilárdítását a vezetőségek megválasztásán keresztül. Az ifjúsági szövetség életében a vezetőségválasztás során beállt döntő fordulat, hogy az eddigi laza, széteső alapszervi vezetőségeinek megszilárdításával szilárd egységbe kovácsolva, tagságát mozgósítja a béke harc megvédésére, napjainkban fokozott jelentőséggel bír.

Mi, postás fiatalok, december 16-án fejeztük be alapszervi DISZ-vezetőségeink megválasztását. Alapszervezeteink tagsága az üzemek döntő részében komoly felkészültséggel, építő kritikával bírálta meg előző vezetőségének munkáját, s majdnem minden üzemben lelkes, forradalmi hangulatban választotta meg új vezetőségét.

Az ifjúság segítőkészsége

A tagság ezeken a vezetőségválasztó taggyűléseken bebizonyította, hogy akarja a DISZ-szervezeten belül segíteni Pártunk célkitűzéseit, csak irányítást vár azoktól, akik eddigi munkájukkal éretté váltak a vezetésre.

Erezte és tudta a tagság, hogy a most lezajlott vezetőségválasztások szerves hozzátartozói a nemzetközi békeharcnak. Bizonyította ezt a vezetőségválasztó taggyűléseken hozzászólásaiban lelkes hangulatával és azzal, hogy felszínre hozta az alapszervezetek vezetőségválasztásig végzett munkájának hiányosságait. Bizonyította azzal, hogy az újonnan megválasztott vezetőség figyelmét felhívta arra a felelősségre, amely a vezetőségbe való beválasztások után vár rájuk.

Üzemeink közül a vezetőségválasztó taggyűlésekre a Bp. 72., a József kp., az Erzsébet kp., Kisérleti állomás, Bpest 62. és Alközponti üzem alapszervi vezetőségei és fiataljai készültek fel a legjobban.

A postás alapszervezetek közül a legjobban előkészített és megtartott vezetőségválasztó taggyűlés a Budapest 72. hivatalban volt.

Itt világosan megmutatkozott, hogy lelkiismeretes, fáradságot nem kímélő előkészítő munkával milyen szép eredményt lehet felmutatni. Elmondhatjuk, hogy a Budapest 72. hivatalban nem volt olyan fiatal, vagy felnőtt, aki ne tudott volna a taggyűlés fontosságáról és ne érezte volna magát felelősnek az új vezetőség jó kiválasztásáért. Ezt bizonyította a titkári beszámoló felett megnyitott vitába bekapcsolódó 15 ifjúságos és 7 felnőtt dolgozó hozzászólása is. Bizonyította az, hogy a megválasztandó vezetőségi tagokhoz 7 ifjúságos szót hozzá építő kritika formájában. Az egész tag-

gyűlés lelkes hangulatban folyt le. A taggyűlés résztvevői táviratban üdvözölték Rákosi elvtársat és ígéretet lelték arra, hogy úgy a mozgalmi munka, mint a termelés terén fokozott, jobb munkával fogják segíteni Pártunk feladatai végrehajtásában. Gondoskodtak az ifjúságosok előrelátóan arról is, hogy a taggyűlés résztvevőit szendvicssel vendégléjk meg.

Komoly hibák is voltak

A vezetőségválasztó taggyűlések során azonban nemcsak szép eredmények, hanem komoly hibák is jöttek felszínre. Itten hiba többek között a Járműtelepen, az Óbudai postaszerveknél, a Javitóműhely I. és a Postaigazgatóság alapszerveinél mutatkozott. Ezekben az üzemekben vagy nem mozgósították az alapszervi ifjúgardistát, vagy pedig nem értette meg az alapszervezet régi vezetősége a vezetőségválasztás jelentőségét.

A Járműtelepen annak ellenére, hogy az előkészítés során széleskörű agitáció folyt, mégsem tudták elérni, hogy a tagság lelkes hangulatban vegyen részt a taggyűlésen.

Ugyanez mondható el az Óbudai postaszervekről is, ahol a Párt és szakvezetés a legmesszebbmenő támogatást adta meg a DISZ vezetőségnek és aktívának, mégsem sikerült a taggyűlés. A tagság teljesen passzív magatartást tanúsított. A Javitóműhely I. szervezetben pl. csak nagy nehezen jött össze a tagság gyűlésre.

Hiba volt az Alközponti Üzem részéről, hogy a taggyűlés időpontjában 18 ifjúságos lány ment egy másik postai üzembe vendégszereplésre, valamint az is, hogy a taggyűlés napjára ping-pong versenyt kötöttek le, ahova szintén elmentek fiatalok.

Tagságunk a vezetőségválasztások alkalmával több értékes felajánlást tett.

A Kábel III. üzemen pl. 2 új ifjúsági brigád alakult, s az egyik brigád vezetője a taggyűlésen hívta ki a másik brigádot munkaversenyre. Az Alközponti üzemen az újonnan megválasztott Kis Károly titkár december 21-i határidővel vállalta 200 darab CB-készülék és 50 darab soros készülék felülvizsgálását. Az Erzsébet kp.-ban lévő ifjúsági brigád vezetője

Benkő János ifjúságos brigádjával vállalta, hogy napi 5 új állomás mellett még 1 MATART-állomást is felszerel. A Bpest 72. hivatalban az újonnan felvett ifjúságosok közül többen vállalták, hogy vonalvizsgálójukat a határidő előtt 6 nappal leteszik.

A vezetőségválasztások alkalmával beindított tagtoborzási kampány szintén szép eredményeket hozott.

Ezen a téren főleg az Alközpont, a József kp., a Bpest 72., a Postaisztvi tanfolyam, a Tanműhely és a Postaifosztály mutatott fel szép eredményeket. A tagtoborzás eredménye, hogy szervezeteink 336 taggal erősödött. Lemaradás mutatkozott ezen a téren a Járműtelepen, ahol a mai napig mindössze 4 új tagot szerveztek be az alapszervezetbe.

A vezetőség

Alapszervi vezetőségeinkben megfelelő arányban vesznek részt az ifjú munkáslányok

145 vezetőségi tagból 56 ifjúságos van. Nagy többsége vezetőségeinknek pártönkivüli fiatalokból áll, akik az alapszervezetekben végzett jó munkájukkal érdemelték ki, hogy a tagság a vezetőségbe beválassza őket. 145 vezetőségi tagból 89 pártönkivüli ifjúságos vezetőségi tag.

Téglás Gyula

Vezetőségválasztásaink annak ellenére, hogy kisebb, nagyobb hibák mutatkoztak alapszervezeteinkben, komoly mértékben hozzájárultak a jövő feladatainak sikeres megoldásához. Azon keresztül, hogy a vezetőségválasztásokra mozgósították fiataljainkat azokban az üzemekben, ahol az alapszervi munka részben vagy teljesen visszaesett, ismét nagy lendülettel indult meg. Új vezetőségek feladata, hogy az új erővel beindult szervezeti életet üzemekben úgy irányítsa, hogy ez teljes mértékben Pártunk irányításának, Szervezeti Szabályzatunk pontjainak megfelelően dolgozzon.

Taggyűléseinken sok jogos kritika hangzott el bizottságunk felé. A felvetett hibák nagy része az alapszervezetek bizottság által való elhanyagolásával foglalkozott. Hiányzott a kellő és rendszeres segítség a bizottság részéről. Bizottságunk arra veszi az irányt, hogy munkája helyes megszervezésével ezt a hibáját a lehető legrövidebb időn belül kiküszöbölje s üzemei mindegyikével rendszeresen foglalkozzon.

Tudjuk azt, hogy ha a bizottság az új vezetőségekkel és a tagsággal szoros együttműködésben hajtja végre Pártunk, s a dolgozó nép által elé tűzött feladatokat, akkor tényleg a békehárc egyik komoly erősségévé válik a postás ifjúság is.

Téglás Gyula

Harc az „Elüzem” büszke címének elnyeréséért

Versenymozgalmunk fejlődése folyamán mindinkább harci feladattá válik öntudatos dolgozóinknak a büszke „Elüzem” cím elnyeréséért folyó versenye. Ez tükröződik vissza a Keleti postahivatal kézbesítőjének, Szekeres Ferenc szaktársnak szavaiából, amikor azt mondja: „Ma a szocializmust építő Magyarországon elüzemben dolgozni annyit jelent, mint a jók közül is kiemelkedni, példát mutatni a kötelességteljesítésben, a békéért folyó harcban.”

Pártunk Központi Vezetőségének határozata

után a munkaversenyünk hiányosságának felszámolását célzó eredményes munkával a párosversenyek életrekelésével egyidőben megindult üzemünk között a nemes verseny, az ötagú ezüst-csillagért, a miniszterium és a szakszervezet vörös selyem vándorzászlójáért.

Ha az üzemek közötti párosversenyen keresztül az egyes üzemek versenyeredményeit megnézzük, azt látjuk, hogy mindinkább növekszik azoknak az üzemeknek száma, akik az „Elüzem” cím elnyerésének feltételeit elérik, vagy megközelítik.

A legutóbbi kiértékelés alapján

a Keleti posta nyerte el a büszke „Elüzem” címet. A Posta Járműtelepe pedig a II. helyezést érte el. A két üzem eredményeit továbbra is tartja, sőt eredményeik emelkednek is. Így pl.: a Keleti postahivatal az „Elüzem” cím elnyerésekor bevetteli tervét 128 százalékról 140 százalékra emelte. A Járműtelep dolgozó műhelyátlagteljesítményüket 114 százalékról 117 százalékra emelték.

Szorosan felzárkózott a két üzem mellé a Főpostahivatal, a Budapest 62-es hivatal, műszaki üzemünk közül az Alközpont Üzemi Vállalat mutat szép fejlődést. A vidéki hivatalaink közül a gyöngyösi, dombóvári és a szekszárdi hivatalok értek el kimagasló eredményeket. Az Alközpont CV november hónapban 133 százalékos átlagteljesítményt ért el, így vált lehetővé az, hogy míg októberben 54 alközpontot szereltek fel, addig novemberben 61 alközpontot adtak át a forgalomnak.

Az 1306 mellékállomás felszerelése helyett 1728 mellékállomást szereltek fel. Ezzel tervüket 132,5 százalékra teljesítették. Szép eredményt értek el az anyagtakarékossági versenyben is, a bontott kábelelek felhasználásával, amikor 41.000 Ft értékű anyagot takarítottak meg népgazdaságunk számára.

A Dombóvár 2-es postahivatal

bevételi tervét október hónapban 185 százalékra teljesítette, így az elüzem címnek ebben a feltételében túlszárnyalta a jelenlegi Elüzemet is, a Keleti postát, de túlszárnyalta az egy órára eső mért-munkaegységben is, mert a Keleti postánál az egy órára eső mért-munkaegység 67,6, Dombóváron pedig 76,2.

A szekszárdi postahivatal

szintén szép eredményt ért el és 103 százalékról 158 százalékra emelte a jövedéki terv kiteljesítését. Az egy órára eső mért-munkaegység pedig 68,4-ről 75,6-ra emelte. A felsorolt eredmények bizonyítékai annak, hogy a munkaverseny hibáinak fokozott felszámolása az Elüzem címért folyó harc — üzemünk gazdasági eredményeiben fejlődést hozott. Láthatjuk az eredményekből azt is, hogy a Keleti posta és Járműtelep dolgozóinak kemény kézzel kell dolgozni, eredményeiket fokozni, ha nem akarják elveszíteni az Elüzem címet.

Feladatok

Az a feladata üzemünknek, hogy a verseny kiszélesítésével, a meglévő hibák kijavításával, a munka jobb megszervezésével és az állandó felvilágosító munkával fokozzuk a munkaverseny lendületét. Fordítsanak különös gondot arra, hogy biztosítsa legyen a verseny nyitvánosság. Célravezető jó módszerekkel tudatosítsák a párosversenyt a brigádok és egyéni versenyzőknek a termelésben elért eredményeit. Kutassák fel az egyes feltételek teljesítésénél mutatkozó lemaradások okait, akár szakmai, akár mozgalmi téren és ezt az üzemi pártszervezetek segítségével javítsák meg. A most megtartandó tervfelbontó értekezletek és új hosszúléjratú versenyszerveződések adjanak új lendületet a szocialista munkaversenyünknek. Tegyük még konkrétabbá a versenyvállalásokat és ehhez adjanak meg minden segítséget dolgozóinknak a szakszervezeti bizottságok, bizalmiak és a szakmai vezetők.

Valósítsák meg a dolgozók kezdeményezéseit és törekvéseit, mert minden öntudatos bizalmasnak és szakmai vezetőnek tudnia kell, hogy Pártunk útmutatásait követve, a szocialista munkaverseny fokozásával a békéért harcolunk és így válnak tevékeny részeseivé annak a tábornak, amely a Szovjetunió vezetésével diadalra viszi a békéért harcoló milliók ügyét.

Bessenyei Miklós

bér- és termelési osztály

A szakszervezeti alapszervi ellenőrző bizottságok feladata

A SZOT folyó évi július 29-i határozatának megfelelően elkészült szakszervezeti alapszabály-tervezet pontosan meghatározza a szakszervezeti ellenőrző bizottságok feladatát. Ezek szerint:

„az ellenőrző bizottság rendszeresen ellenőrzi a szervezet gazdálkodását, bevételét, kiadásait, vagyoni helyzetét, pénzkezelését, működéséről rendszeres jelentést tesz a szakszervezeti Központi Vezetőségének, a taggyűlésnek negyedévenként beszámoló munkájáról és a közgyűlés részére írásos jelentést készít.”

Alapszervi ellenőrző bizottságaink sok helyen hiányosan és gondatlanul végzik munkájukat és ennek következménye: hogy az utóbbi időben maguk a dolgozók leplezik le a hűtlen és megbízhatatlan kádereiket.

Példa erre a Kábel 3. hivatalánál történt eset, ahol az ellenőrző bizottság nem volt éber, nem ellenőrizte a szervezet bevételét és kiadásait, így fordulhatott elő, hogy a dolgozók pénzt hűtlenül kezel-

ték. Komoly felelősség terheik itt a szakszervezeti titkárt is, aki a szakszervezeti bizottság munkájáért egyénileg felelős.

Nagy hiba az,

hogy sokan gazdasági és pénzügyi kérdésnek tekintik a szakszervezeti gazdálkodást és figyelmen kívül hagyják annak döntő politikai jelentőségét. Kötelességteljes előirányzatokat nem készítenek s ahol készítenek ott is figyelmen kívül hagyják és pénzkészletük nagy részét jótékony célokra, segélyekre stb. használják fel, teljesen leélekednek.

Mások viszont nem állanak ki határozottan a hibák feltárásában és nem tudják megfélemlíteni a felelősöket, rendre és tervszerűsége tanítani az ellenőrzésük alá tartozó szakszervezeteket.

Az ellenőrző bizottságok feladata,

hogy őrkdjenek a szakszervezetek vagyona és pénzgazdálkodása felet-

Tevékenységükkel el kell érniük azt, hogy a szakszervezetek pénzt cészerűen a mozgalom érdekeinek legmegfelelőbben használják fel. Ezt a törekvést észrevételeikkel kell támogatniuk és meg kell akadályozniuk minden helytelen gazdálkodást.

A Sz. B.-titkároknak is ellenőrizni kell ellenőrző bizottságokat feladataik hatékony gyakorlásában.

Nem mentesül a felelősség alól

az az ellenőrzőbizottsági tag sem, aki nem végezte el ellenőrzési feladatát, de hasonlóan osztozik felelősségében az az Sz. B.-titkár is, aki az ellenőrző bizottságok munkáját nem kéri számon.

Nyomatékosan felhívjuk az alapszervi ellenőrző bizottságok figyelmét, hogy folyamatosan, lelkiismeretesen ellenőrizzék az alapszervi anyagi gazdálkodását. Kifogásaikat írásban közöljék az alapszervi vezetőségével, erről tájékoztassák a tagságot. Számoljunk fel tehát sürgősen a lazaságot, hogy a majd sorra kerülő közgyűlés elé tiszta és jól végzett munkáról tudjunk jelentést adni megbízóinknak.

Horvát Ágoston
kp. ell. biz. elnöke.

Lapunk korábbi számában hírt adtunk a Lipót távbeszélőhivatal Katona-brigádjának vállalásáról a diósgyőri automata törpeközpont egy egységgel való kibővítésére. A brigád dolgozó roncsanyagból építették meg az új egységet. Vállalásuk Sztálin elvtárs születésnapjára szült, az előirányzott december 31-e helyett. De még ezt a határidőt is túltelejesítették, mert december 17-én Katona elvtárs már felavatta és átadta a forgalomnak az új központot.

A brigád ezzel a munkájával kb. 240.000 forintot takarított meg.

Az avatóünnepségen Katona elvtárs hangsúlyozta, hogy akkor, amikor egy-egy újabb létesítménynek örülünk, ugyanakkor a mi örömmünk dühödött keserűséget vált ki a háborúba mesterkedő imperialistákból. Katona elvtárs példaként állította a brigád minden tagját a postás dolgozók elé, majd kiosztotta a Postaifosztály pénztálmait a brigád tagjainak.

ÚJ TAGSÁGI KÖNYVEK

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnöksége határozatot hozott — mint már előző számunkban is utaltunk erre —, hogy a tagsági könyveket ki kell cserélni. Az új tagsági könyveket egységes formában a SZOT készítette el, de minden könyvre rá lesz nyomtatva, hogy melyik szakszervezet adja ki, így a miénk a „Postás Szakszervezet” felirattal kerül kiosztásra.

Szakmánként különbözők a jelenlegi tagsági könyvek — sőt ideiglenes tagsági könyvek is vannak — és, amikor a tagok — ipari szervezkedés elvének érvényesítésekor — álléptek egyik szakszervezetből a másikba, hosszú bürokratikus folyamattal lehetett kicserélni. Az új tagsági könyv tagdíjbefizetési bélyeg befogadóképessége szempontjából nyolc évre készült, úgy, hogy egy-egy havi tagdíj ellenértékét jelentő esetleges három bélyegnek is lesz helye. Lesz benne hely arra is, hogy egyik alapszervtől a másikhoz, valamint egyik szakszervezetből a másikba való átigazolását bevezessük (alapszerveknél) és így a tagsági könyv megmarad. Az ilyen átigazolással elejét vesszük a zavaroknak és visszaéléseknek, de egyben munka- és anyagtakarékosságot is érünk el.

Az új tagsági könyv tartalmazza

a szakszervezetek új alapszabályainak a tagokat főként érdeklő legfontosabb részeit.

Igy a tagsági könyv világos választ ad minden dolgozó számára a Párt és a szakszervezetek, valamint az állam és a szakszervezetek viszonyának kérdésében.

A tag megismerheti tagsági kötelességeit, a szakszervezeti mozgalom szervezeti felépítését. Eddigi tagsági könyvünkben lévő tájékoztatóból mindez nem tűnik ki. A szakszervezeteket, mint a „népi demokrácia tartóoszlopai”-ként tünteti fel, figyelmen kívül hagyva, hogy a szakszervezet a munkásosztály legnagyobb tömegszervezete. Még csak utalás sincs benne szocialista építésünk érdekében folyó harcainkat irányító Pártunkra. Meg sem említi, hogy a Szovjetunió felszabadításának és segítségének köszönhetjük eredményeink nagy részét. Szükséges,

hogy ezen hibákat, hiányosságokat kiküszöböljük és az alapszabály egy részét tartalmazó új tagsági könyvet bevezessük.

A tagsági könyvek kicserélését

a szakszervezeti alapszervek (osztálybizottságok) fogják elvégezni február végéig a központi ütemezés szerint. Az új tagsági könyveket a szakszervezeti központtól kapják meg és abban az esetben,

ha 1950. évről nincsen tagdíj-hátraléka, akkor kicserélik.

Az eddigi tagsági könyveket legalább félévig az alapszervnél kell összegyűjtve megőrizni és akkor minden tag azt visszakapja. A tagsági könyvek összeszedése és kiosztása minden esetben a bizalmiak közreműködésével kell, hogy történjen. Minden tagsági könyv kiállításával egyidőben tagnyilvántartó kártyákat kell készíteni és továbbá biztosítani, hogy a tagnyilvántartás élő legyen.

A tagsági könyvcseré és tagnyilvántartás felkészítése jelentős technikai és adminisztratív munkát is jelent alapszerveink részére. A munka maradéktalan elvégzése érdekében szükséges munkacsoportok megszervezése a tagság széleskörű bekapcsolódása, segítsége. A munkákat kollektíven kell elvégezni.

Nyújtsanak segítséget a szaktársak szervezeten olyan alapszerveknek a tagsági könyvcseréhez, ahol az írásbeli munka nehezebben megy a tagoknak (műszak), vagy, ahol elszórtan dolgoznak, mint a területi csoportoknál. Nagyon helyes, ha a SZOT szerveivel történt megbeszélés alapján más szakmánál (bányász, építőipari, bőrös, vasas stb.) segítenek a tagsági könyvek kiállításánál, ezzel is nyilvánítva a kölcsönös segítőkészséget.

A tagsági könyvcseré végrehajtása a szakszervezeti alapszervek egyik fontos feladata, de azt úgy kell megszervezni, hogy az egyébkénti feladatok végrehajtásában leinakkadás ne legyen. A különben is fontos feladatok végzését biztosítani és fokozni kell, így még tovább szélesíteni a versenymozgalmat, az érdekvédelmi és nevelő feladatokat még jobban kell végezni új alapszabályunk szellemében, Pártunk vezetésével.

Nők a békéért!

Az elmúlt világháború szörnyű szenvedései után, amikor a fasizmus fenevadja a Szovjetunió hadseregének porölycsapásai alatt lerogyott, a népek újabb milliói ismerték meg a szabad életet és léptek a haladás, a szocialista építés útjára. Az egész világ haladó gondoskodású embereit boldoggá tette az a remény: végre a béke, a tartós béke korszaka következett el. Nem tellett azonban sok időbe, nyilvánvaló lett, hogy a milliók és milliók reménye és kívánsága, nem érdeke a kapitalista, imperialista országok vezetőinek. Ezeknek az országoknak kormányai egyre nyíltabban és félreismertetlenebbül léptek a hitleri politika útjára, vették át a fasizmus átkos örökségét.

Nekik nem volt elég az a merhetetlen pusztítás, rombolás, gyilkolás, szenvedés, vér és könny, ami a háborúval járt. Nem volt elég az a szinte győzhetetlen, állandóan vérző seb, amit a háború millió és millió anyja, feleség, kis árva gyermek szívében hátrahagyott. Sőt a függetlenségüket elnyert népek élni akarása, a békés építő munkában elért nagyszerű eredményei, csak vad dühvel töltik el őket. Egy újabb világháborúval szeretnék rombadönteni mindazt a szabadságot, növekvő jólétet, hatalmas építő munkát, amelynek alapjait oly sok áldozat, hősiesség rakta le. De ezeknek a sötét erőnek azonnal oda kiáltották és kiáltják, egyre erősebben, egyre tömörebben a Szovjetunió és a köré csoportosult népek és nemzetek, az egész öntudatra ébredt dolgozó emberiség: Megállj! Ne tovább! A béke jelenti az életet, boldogságot számunkra, a szabadságot, függetlenséget s ezt könnyen nem adjuk. Mindazokból a megmozdulásokból, tiltakozásokból, értekezletekből, amelyek a béke híveit az egész világon harcra szólították, a béke megmentése érdekében, mi magyar dolgozó nők is kivettük és továbbra is ki kell, hogy vegyük részünket. A stockholmi békefelhívás aláírásával minden magyar asszony és leány hitet tett amellett, hogy nem akarjuk, hogy megégyszer bombák pusztítsák el házainkat, gyárainkat, mind azt, amit kemény, kitartó munkával felépítettünk. Nem akarjuk, hogy megégyszer szereteteink vére hulljon azért, mert néhány vérgőzös aqy lángra kívánja bori-tani a világot. Ezért, üdvözljük és csatlakozunk teljes mértékben mindazokhoz a nagyszerű akciókhoz, amelyek a béke híveit erőnek összehozza, soraink tömörítése érdekében kezdeményeznek. A békéért folytatott harc azonban szívós, kitartó munkát követel. Elsősorban a mindennapi életünkben, a munkahelyünkön elvégzett munkánk mennyiségében és minőségében kívánjuk megmutatni, hogy nem riadunk vissza a harctól, ha az életünkről, a jövőnkről, a békénkről van szó. Minden százaléknyi emelkedés a termelékenységben, a minőségi munka fokozott javítása, minden megtakarított fillér egy-egy éles fegyver, terveink valóra váltása, az ötéves terv mielőbbi befejezése pedig kivédhetetlen porölycsapást jelent a háborús uszítókkal, az imperialistákkal és csatlósaiikkal szemben.

Magyar asszonyok ne feledjük ezt soha és kövessük a Szovjetunió hős asszonyait, mi is a békéért folytatott harcban, a munka frontján.

MÉSZOLY GÉZANÉ

nagybudapesti MNDSZ

(Keleti posta)

Mennyi az új szakszervezeti tagdíjam?

Szakszervezetünk 1951. január 1-től áttér az egységes tagdíjrendszerre, amelynek alapja az összeresztettség százaléka. A tagdíj a következő táblázat szerint:

100 Ft-ig	1.50
101-130	2.-
131-170	2.50
171-200	3.-
201-230	3.50
231-270	4.-
271-300	4.50
301-330	5.-
331-370	5.50
371-400	6.-
401-430	6.50
431-470	7.-
471-500	7.50
501-530	8.-
531-570	8.50
571-600	9.-
601-630	9.50
631-670	10.-

671-700	10.50
701-730	11.-
731-770	11.50
771-800	12.-
801-830	12.50
831-870	13.-
871-900	13.50
901-930	14.-
931-970	14.50
971-1000	15.-
1001-1100	16.50
1101-1200	18.-
1201-1300	19.50
1301-1400	21.-
1401-1500	22.50
1501-1600	24.-
1601-1700	25.50
1701-1800	27.-
1801-1900	28.50
1901-2000	30.-
2100-2400	33.-
2401-2600	36.-
2601-2800	39.-
2801-3000	45.-
3001-3400	51.-
3400-on felett	60.-

Postás dolgozók a széncsata sikeréért

Kedves Postás Dolgozó! A sajtón és a rádió keresztül tudomást szereztünk arról, hogy egyre nagyobb méreteket ölt a több szénért folyó csata.

Pártunk iránymutatása alapján bányászaink új munkamódszerek alkalmazásával fokozták termelésüket és ennek érdekében már eddig is számos üzem dolgozó siettek segítségükre munkájuk felajánlásával.

Tudva azt, hogy a széntermelés fokozása népgazdaságunkat és a szocializmus építését segíti elő, mi is részt akartunk venni a széncsátában: Ezért, bár saját munkaterületünkön a szénnel való legmesszebbmenő takarékoságot tűztük ki célul, elhatároztuk, hogy leszállunk a bányába és ott tényleges munkánkkal járulunk hozzá a széntermelés fokozásához.

Hogy saját termelő munkánkból ki-és ne történjen, éjszakai műszakot vállaltunk. December 9-én, szombaton este 7 órakor indultunk Budapestről és 10 órakor már a dorogi bánya VIII. sz. aknájának felső kasában voltunk, mely 400 méter mélyre szállított a föld színe alá. Itt megkaptuk beosztásunkat és 5-ös csoportokban, három postás, két bányász, bányász-lámpáink fénye mellett, hosszú járatokon és lejtaknákon keresztül munkahelyünkre mentünk.

Éjfélig a robbantás előkészítésén dolgoztunk, amikor az akna lömestere kirobbantotta részünkre a kitermelendő szént. Ettől kezdve a kirobbantott széntömeget a csuszdába lapátoltuk, ahonnan az a „gurítóba” került. Innen a csillések kiszállították a kasig, amely a csilléket felvonta a felszínre. Ezt a munkát végeztük reggel 6 óráig, a műszak végéig. A velünk együtt dolgozó bányászok beszéltek a bányászlet részleteiről és elmondták azokat a munkamódszereket, melyekkel a széntermelést fokozták. A műszak alatt, becslés szerint, mintegy 50 csille széntet bányásztunk.

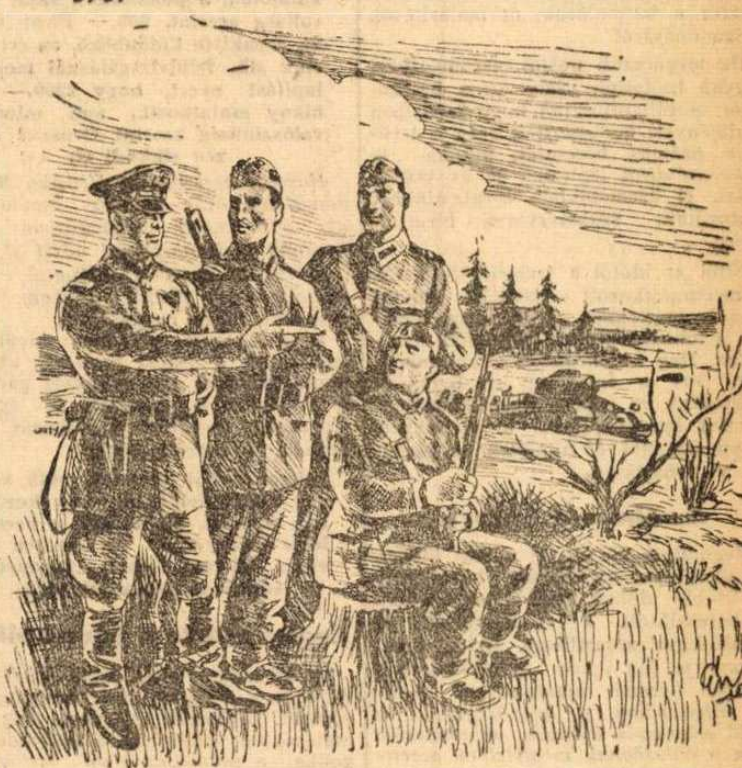
A szomszéd tárnában dolgoztak — ugyancsak felajánlasként — néphadseregünk katonái. Büszkéek vagyunk arra, hogy velük együtt vehettünk részt a széncsátában, a szocializmus építésében és bizunk abban, hogy számos postai üzem dolgozó fogják követni példánkat.

A Postaműszaki hivatal Budapest II. dolgozó:

Bohon János távirnamunkás, Bohon Lajos távirnamunkás, Böszörményi Ferenc vonalfelügyelő, Csetkey Béla anyagszámadó, Fok László hivatalvezető h., Izsó Kálmán ép. gyakornok, Koháry József anyagszámadó, Mikolczi István vonalmester, Nagy Lajos távirnamunkás, Perjesi András művezető, Tóth János vonalmester és Zentai János hivatalvezető.

„ÚJABB ROHAMRA INDULUNK A MUNKA FRONTJÁN”

— írja levelében Vajda Sándor postasegédkezelő, négygyermekes családapa, 21 éves főhadnagy fiához

Kedves Fiam!

Amikor leveledet olvastuk, melyben azt írod, hogy kineveztek néphadseregünk főhadnagyává, könnyű csurgott szemünkből. Megértheted kimondatalan örömmel. Akaratlanul is a mult jutott eszünkbe, amikor kicsi gyermek voltál és szeretlünk volna lakáshoz jutni, mint házfelügyelő, vagy mint lakó, de a gőgös háziúr, mikor megtudta, hogy 2 gyermek van, azzal utasított el, hogy a gyermek tönkreteszi a kert.

Vagy amikor még a Hitelbankban futó voltam, Te az elemi iskolába jártál és a tanító kérdezte, mi a szándékod, mikor azt választottad, hogy tovább szeretnél tanulni, rádförmedt: „az apád fűt, neked sem fontos a tanulás.” Persze nekik nem volt fontos, hogy a szegény ember gyermeke tanuljon. De megfordult a helyzet. Ma már mindenki tanulhat, ma már nem akadály, hogy munkásember az apád.

A demokráciában a hazaszeretet, a munkásosztály iránti hűség, a munka számít egyedül. Ez mutatkozott meg a Te esetében is. Örülünk sikerednek, de ezalatt mi sem ültünk tétlenül. Hivatalomban — az Óbudai Távbeszélő Központban — december 7-én befejeztük évi tervünket és a mult havi normatívizgatónál 124 százalékra végeztünk. Azért tettük ezt, mert mindnyájan tudjuk, hogy minden egyes százalék többletjelmény, újabb csapást mér az imperialistákra és mert tudjuk azt,

hogy ha minél hamarabb teljesítjük tervünket, annál gyorsabban tudjuk megvalósítani a szocializmust hazánkban.

Ennek érdekében egyéni felajánlást is tettem, hogy a megállapított géptisztítási normát 5 perccel lezorítom. Népevelő vagyok hivatalomban s így nekem, kommunisztának kell jó példával előljárnom, például mutatni a termelésben. Megindult hivatalomban az alapfokú pártiskola, örömmel veszek részt rajta, mert tudom, hogy ezen az iskolán fejleszthetem politikai tudásomat, mely nélkül munkám sem lehet eredményes.

Most én is örömhirt közlök veled, Fiam! Edesanyádat békebizottsági tagnak választották meg. Mi is megértettük, hogy mi munkánkkal, Ti pedig fegyverrel erősíthetitek a béketábor erejét. Ezzel mutatjuk meg az elvetemült imperialistáknak, akik a szabadságukért harcoló kis koreai népet gyilkolják, hogy aljas céljuk nem fog sikerülni. Nem sikerülhet azért sem, mert minden becsületes, józan gondolkodású ember a világon békét akar s ezért a béketábor oldalán van.

Edes Fiam! Te is gyarapítsd tudásodat, hogy bátor zászlóvivője legyél a béke ügyének és mi edesanyáddal együtt büszkén tekintünk rád.

Vajda Sándor segédkezelő, Krisztina távb. hiv.

Bürokrácia, vagy szükséges adminisztráció

Nemrég azzal a kéréssel fordultunk dolgozó társaink felé, hogy adjanak segítséget, tanácsot és jó javaslatot arra vonatkozólag, hogy az építési osztályok, műszaki hivatalok bérszámfejtésében mutatkozó bürokráciát, túlzott adminisztrációt kiküszöbölhessük. Erkezett is néhány javaslat, azonban ezek még mindig nem szolgálják az igazi célt, az egyszerűségeket.

Ez a kérdés annál is inkább fontos, mert egyes helyeken komoly nehézségek vannak a bérszámfejtés időben való elkészítésében és csak a bérszámfejtők létszámának emelése és a túlórák túlzott igénybevételével tudják munkájukat elvégezni.

Ezek a tények azt bizonyítják, hogy sem bérszámfejtőink, sem a szakvezetők, de Sz. B.-aink sem tekintették fontos kérdésnek, pedig ha jól átgondoljuk, nem kevesebb függ ettől, mint elsősorban az, hogy a dolgozók időben megkaphassák bérüket, keresetüket. Ezt látnunk kell valamennyiünknek és azt, hogy a túlzott adminisztráció nem csökkenti, hanem emeli az önköltséget és nagyobb a lehetőség a téves bérszámfejtésre. Hasonló nehézségek vannak a munkautalványok és vele kapcsolatos anyagnyilvántartó lapok — kártyék vezetésével is. Igen sok helyen felmerültek ezek

a problémák és a dolgozóktól kezdve egészen a felső szakvezetésig mind megállapították, hogy a mi bérszámfejtésünk még nagyon távol van attól,

amire Rákosi elvtárs már 1949-ben felhívta a figyelmünket, hogy a bérszámfejtésnek egyszerűnek és világosnak kell lennie.

Eppen ezért ismételtlen kérjük a postás dolgozókat, a jó szakmai képzettséggel rendelkező bérszámfejtőinket és a szakvezetést, hogy legyenek segítségünkre ennek a kérdésnek a megoldásában, írják meg észrevételeiket és javaslatukat a Postás Dolgozónak. Gyakoroljanak bírálatot és mutassanak rá arra, hogy miben és hol látják a hibákat és hogyan lehet ezeket kijavítani, kiküszöbölni. Helyesnek látnátok azt, ha az Sz. B.-ok is komolyan foglalkoznának ezzel a kérdéssel, ha összehívnák a jó szakembereket és velük megtárgyalnák ezeket a problémákat és ebbe bevonnák a sztahanovistákat, az élenjáró dolgozókat is.

Hisszük azt, hogy ez a felhívásunk több eredménnyel fog járni, mint az előző és a jó javaslatok közelebb hoznak bennünket ahhoz az elgondoláshoz, hogy egyszerű és világos számfejtésünk legyen. Bér-és termelési osztály

Hírek

Nagybaracska. A hivatal dolgozó a rádióelőfizetők gyűjtésében igen szép eredményt értek el. 1949-es évhez viszonyítva a rádióelőfizetők száma mintegy 60 százalékkal emelkedett. A Szabad Föld terjesztésében is lendületesen kivették részüket és 140 új előfizetőt sikerült gyűjteniük.

Kispest 1. A hivatal dolgozója igen nagy örömmel vették, hogy részükre szakmai könyvtárat létesítettek. Ezáltal lehetővé válik minden dolgozónak, hogy szakmai tudását gyarapíthassa.

A szegedi postás színjászok az MSZT székházában Skvarkin „Idégen gyermek”-ét adták elő. Az előadás igen jól sikerült és a meg-megújuló taposk bizonyították, hogy a „Petőfi színjászok-kör” tagjai komolyan fejlődnek.

Leplezzük le üzeminkben az ellenség ügynökeit

Pártunk Központi Vezetőségének január 20-i határozata alapján a SZOT elnöksége május hó 7-én határozatot hozott a munkafegyelmeg megszilárdításáról a bércsalások, normalizációs felszámolásáról.

Ha megnézzük postai viszonylatban, hogyan hajtottuk végre ezt a határozatot, megállapíthatjuk, hogy kezdetben eredmények mutatkoztak ezen a területen. Számos bércsaló, munka- és fegyelmeglazító leplezték le és távolították el üzeminkből, hivatalainkból dolgozóink, szakszervezeti bizottságaink.

Ettől az időtől a termelés területén is megmutatkozott a javulás, amihez komoly mértékben járult hozzá ezeken a munkafegyelmeg-lazítóknak leplezése. Meg kell azonban állapítanunk, hogy ezt a feladatot sz. b.-ink és dolgozóink is éppen olyan kampány-szerűen kezelték, mint a munkaverseny-mozgalmat és általában a feladatok végrehajtását.

Az éberség hiánya

Megmutatkozik ez az utóbbi időben az ellenőrzés, az éberség hiányában. Az utóbbi időben ismét elszaporodtak a bércsalások, a sikkasztások, a munkafegyelmeg-lazítások. Ezt a tényt bizonyítja pl.: Lád postahivatalnál Kozma Gézáé hivatalvezető esete, aki kihasználva a lehetőséget és a kellő ellenőrzés hiányát, munkalapját nem a valóságnak megfelelően vezette és a munkaidéjét nem a ténylegesen ledolgozott munkáért színtette fel. Ezen keresztül jogtalanul magasabb összeget vett fel. Különösen súlyosbító körülmény éppen az indoklás, amit elmondott, hogy „nem ismerte az idevonatkozó rendeletet.“

Annál inkább is furcsa ez a védekezés, mert Lád postahivatali kis forgalmú mellett feltétlenül lett volna lehetősége a rendeletek tanulmányozására.

Az ellenőrzés hiánya

Ugyancsak rendszeres ellenőrzés hiányából adódnak olyan esetek,

mint pl. Hajdúszoboszló postahivatalnál a felvételi osztályhoz beosztott

Orosz Ferencé sell, aki egy alkalommal a pénztárból, saját bevallása szerint, 600.— Ft-ot vett ki, ezenkívül különböző, az érték-cikk stb. felülvizsgálásnál megállapítást nyert, hogy 2260.— Ft hiány mutatkozik, ami minden valószínűség szerint Oroszné kezén sikkadt el.

Hasonló eset történt Hevelka Miklós vonaljelbíró szakszervezetétől, aki 50,5 méter számolásban lévő, használt távirtdoszlópot adott el, állítása szerint azzal a céllal, hogy helyette vagy tűzifát kapjon, vagy penzjuttatásban részesüljön.

De a felsorolt példákon kívül jelentékeny a száma azoknak, akik a munkafegyelmeg megsértésével gátolták a szocializmus építését és egyben ügynökök szegődtek a háborús uszítóknak, — a reakciónak.

Sokan vannak olyanok, akik késnek munkahelyükön, vagy korábban mennek el, azáltal a beesültes dolgozókat, de egyben az egész dolgozó népet, népgazdaságunkat károsítják meg.

Leplezzük le a bércsalókat

Itt az ideje annak, hogy számoljunk fel ezen a területen is a kampányszerűséget. Leplezzük le azokat, akik bércsalásokkal, különféle szabálytalanságokkal, a munkafegyelmeg lazításával gyengíteni igyekeznek a békefront reánk eső szakaszát, akik lelküimeretlen viselkedésükkel és cselekedeteikkel az egész dolgozó néppel szemben az imperialista érdekek szolgálatába szegődtek.

Azokat pedig, akik még nem látják be, hogy boldog jövőnk, a szocializmus építése, minden postás dolgozóra vonatkozóan komoly feladatok elvégzését kívánja, — azokat pedig — világosítsuk fel, tanítsuk meg a szocialista munkaerkölszre, hogy mi, postás dolgozók is a szovjet polgárokhöz hasonlóan, öntudatosan és egységesen végezzük a ránk váró feladatokat.

Megjavítjuk munkánkat

— írják az Erzsébet távbeszélő hivatal dolgozói

Mi, az Erzsébet távbeszélő hivatal dolgozói olvastuk a Postás Dolgozó legutóbbi számában megjelent cikket, ami az Erzsébet-központban folyó munkaverseny és verseny nyilvánosság hiányosságaiával foglalkozik.

Kétségtelenül megállapítottuk, hogy ezek a hibák és hiányosságok, amire építő szándékú bírálatot mutatott rá a Postás Dolgozó, fennállanak nálunk és különösen a verseny nyilvánossága terén egyhelyben topogtunk. Ezt a tényt bizonyította a Helyközi és József távbeszélő hivatalnál megtartott tapasztalatcserénk. Ott láttuk a József-központ eredményes jó munkáját a verseny nyilvánossága megvalósításában, hogy mennyi mindent mulasztottunk el és mennyi tennivalónk van a továbbiakban, hogy ezeket a hibákat kiküszöböljük. Az építő bírálat nyomán és a József-központban történe tapasztalatcseréje alapján, az Erzsébet-központ vezetősége összeültünk, hogy megtárgyaljuk tennivalóinkat, meghatározzuk feladatainkat. Ezen a megbeszélésen megszabtuk a feladatokat, a feladatok végrehajtására határidőket tűztünk ki és az egyes feladatok elvégzésére felelősöket állítottunk. Eppen a hibák feltárása nyomán arra a megállapodásra jutottunk, hogy súlyponti feladatként a verseny nyilvánosságát kell tekintenünk, az eredmények rendszeres kiértékelését, és tudatosítását, amely lényegében alapja a jó munkaverseny-mozgalmaknak. Ezen keresztül kívánjuk elérni, hogy dolgozóink magasabb eredményeket érjenek el és ezen keresztül fogjuk elérni azt is, hogy a gyengébbek is utolérjék a legjobbakat.

A verseny nyilvánossága terén tapasztalt hibákon kívül komoly hiányossága még üzemünkben az egyéni agitáció hiánya is. Ezt a hiányosságot a bizalmiakon, népnevelőkön keresztül fogjuk kiküszöbölni és nem utolsósorban a bizalmiak és népnevelők példamutatásán keresztül. Meg fogjuk valósítani és életre hívjuk ismét az üzem legjobb dolgozója címért folyó versenyt, harcolni fogunk az élüzem címért, harcolni fogunk a nagyobb eredményekért közvetlen segítségét fogunk nyújtani sztahanovistáinknak, élénjáró dolgozóinknak, biztosítjuk a folyamatos munkát, az anyagellátást, a munka zavartalan menetét.

Komoly lehetőségek állnak előttünk a most megtartandó tervismertető értekezleteknél és az értekezletek után,

mert ezeken az értekezleteken kell, hogy hozzásegítsük dolgozóinkat a szocialista munkaversenyserződések megkötéséhez, hogy ezek a szerződések és vállalások konkrét, kiértékelhető legyenek és a felbontott tervre épüljenek. Fokozott gondot fordítunk arra, hogy a tervek fel legyenek bontva és minden egyes dolgozó tudja azt, hogy a felbontott terv időszakában mit kell elvégeznie, mit kell teljesítenie és ennek tudatában valamennyien igyekezni fogunk nagyobb teljesítmények elérésére.

Teljes mértékben megvalósítjuk a SZOT határozatában megjelölt feladatokat, a díszablát, az eredményablát és a dícsőség könyvét is és ezen keresztül népszerűsítjük legjobb dolgozóinkat, a termelésben élénjárókat. A jövőben hangosbeszélőn keresztül ismertetni fogjuk dolgozóinkkal a termelésben elért eredményeiket és nemcsak a legjobb eredményeket, hanem a lemaradásokat is és rámutatunk arra, hogy mi volt az oka a lemaradásnak, hogyan lehet kiküszöbölni. Valamennyien tisztában vagyunk azzal, milyen jelentősége van a munkamódszerátadásnak, a szakmai továbbképzésnek és ennek alapján arra vesszük az irányt, hogy üzemünkben az élénjáró dolgozóink jó munkamódszereiket átadják és minél nagyobb számban kapcsolódjanak be dolgozóink a szakmai továbbképzésbe.

Megvalósítjuk a patrónás-mozgalmat, hogy ezen keresztül is emelkedjen a termelés és ne legyen üzemünkben olyan dolgozó, aki nem tudja normáját teljesíteni, ne legyen olyan dolgozó, aki 100 százalék alatt lenne.

Célunk az, hogy mi is az élénjáró üzemek sorába emelkedjünk és a most kitűzött feladataink megvalósításáért végrehajtsuk Pártunk határozatait, hogy ezen keresztül méltóak legyünk Pártunk bizalmára. Tudjuk, azt, hogy a békeért folyó harcunk csak akkor lehetünk hű katonái, ha a termelésben mind nagyobb és nagyobb eredményeket érünk el. Ez a tudat vezet bennünket és be fogjuk bizonyítani, hogy méltóak vagyunk Pártunkhoz, harcos katonái vagyunk a békének és a Szovjetunió vezette hatalmas béketáborának.

Szántó Béla sk. Karton Emil sk.
Sz. B. titkár hivatalvezető
Tóth Elemér sk.
üz. párttitkár.

A hivatali munkahelyemen és a földemen is nem tudok egész munkát végezni...

Rákosi elvtárs a bányászkon-gresszuson tartott beszédében rá-mutatott arra, milyen káros hatással van a munkára, ha valaki a földjén is dolgozik, és hivatalában is el akarja látni szolgálatát. Az ilyen dolgozó már fárdatlan érkezik munkahelyére és nem tud kellő eredményt felmutatni munkájában.

Bizony, a posta dolgozói között is sokan vannak így. Rákosi elvtárs beszéde nyomán dolgozóink egyre inkább belátják azt, hogy egy ember két munkaterületen nem tud eredményes munkát végezni.

Erről ír levelében Nyári József segédkezelő szaktárs, a Vác 1. postahivatal dolgozója is:

„Kedves Elvtársak! Az 1950. év az én életemben is döntő fordulatot hozott. Az elmúlt évek során a földosztáskor én is kaptam földet. Nagyon megörültem, mert minden vágyam a föld volt. Időm legnagyobb részét ott töltöttem. Sikertől később egy lovat is vennem, ezzel műveltem meg földemet és segített szomszédaimat. Ha nem voltam szolgálatban, mindjárt mentem ki a határba dolgozni. Bizony fárdatlóságos volt, de akkor még a föld és a gazdaság szeretete nagyobb volt bennem. Lassan azonban kezdtem belátni, hogy hivatali munkahelyemen és a földemen is egész munkát nem tudok végezni.

Először a lovamom adtam túl, majd a földem ajánlottam fel a szövetkezetnek. Mindjárt könnyebb lett az életem. Minden ügyekezéssel és szorgalmammal hivatali munkahelyemen tudtam dolgozni. Munkásságom jutalma az lett, hogy élmunkás lettem.

Rákosi elvtárs megállapítását magamon tapasztaltam.

Nyári József élmunkás, segédkezelő.

Néhány szó a bürokráciáról

Sokszor elhangzik az a kijelentés, hogy a bürokratikusság aktaologatás-már nagyrésztben megszüntettük. Egy kirívó esettel szeretném ennek az ellenkezőjét bebizonyítani:

A soproni postaigazgatóság magas-építési csoportja j. évi január 30-i kezeltéssel beadványt fordult a Fő-osztályhoz, melyben kérte, hogy az áprilisban meginduló kezelési tanfolyam helyiségét egy magánlakás részé-
nék átalakításával biztosíthassa. Az át-
alakítási költség kb. 5000 forintot tett ki.

A főosztály annak rendje és módja szerint iktatta az ügyiratot 7905/B. 2-3 1950. sz. alatt. Ezzel az ügyirat szerencsétlen útja megkezdődött. Hozzájárulást végett egyik osztálytól át-vándorolt a másikra, míg megállapították azt, hogy az átalakításra 1950. évre hitel nincs.

De ez a megállapítása január 30-tól november 22-ig tartott, amikor is felhívták az igazgatóságot jelenléstételre, hogy szükséges-e a helyiség átalakítása, vagyis idő-szerű-e még?

Szerintem azonnal értesíthették volna az igazgatóságot, hogy ez évben erre hitel nincs, így más formában oldja meg a problémát. De úgy lát-szik, helyesebb ezt az ügyet 10 hóna-
pon keresztül tárgyalni.

Természetesen az igazgatóság nem várta a főosztály választ és miután látta azt, hogy az átalakításra engedély nem jön, az üzemi háromszög összeült és rugalmasan megoldotta ezt a problémát. Mert hogyha az át-
alakítás engedélyezését vártuk volna a főosztálytól, akkor még a tanfolyam el kezdése előtt indíthatuk volna be és nem tudtuk volna népi demokrá-ciónak átadni 21 jól képzett szak-társal, akik ma már a tanfolyam el-végzése után nagyobb tudás birtoká-ban jöközötték lelendülettel építik szocialista országunkat.

Azóta már el is felejtettük, hogy kezelési tanfolyam volt az igazgató-ságnál, csak a november 24-én, a fő-
osztálytól visszaérkezett ügyirat juttat-ta eszünkbe azt, hogy amit mi már régen megoldottunk azon felsőbb szervek még mindig gondolkodik. Tanuljunk az elmondottakról!

Csaba Ernő
Sz. B. titkár.

A TERVFEGYELEM

Sztálin: „Valóságban a terv az emberek millióinak eleven és gyakorlati tevékenysége.

Tervünk realitása — a dolgozók milliói, akik új életet alkotnak.

Programunk realitása — kész-ségünk, hogy új módon dolgozunk, eltökéltségünk, hogy ezt a tervet teljesítsük.”

Sztálin elvtárs fent, tömör meghatá-rozása egyben tanítás, segítség szá-munkra.

Az emberek millióinak eleven és gyako-rlati tevékenységében, a terv meg-valósításában büszke öntudattal vesz-nek részt a posta dolgozói is.

A posta terve szorosan összefüggő része a szocialista tervgazdálkodásnak, amely népgazdaságunk egyik alap-törvénye és egyben — amint Sztálin elvtárs tanítja — nem pusztán jóslás, nem találgatás, hanem utasítás.

A tervgazdálkodás csak ott lehetsé-ges, ahol a terv utasításait kötelező végrehajtani, ahol az állami fegyelmeg megköveteli a tervutasítások betar-tását. Ebből következik az, hogy aki a tervfegyelmeg, akár csak részben is megbotja, az a tervgazdálkodás alap-ját gyengíti.

A posta terve

egy része a népgazdasági tervnek, amelynek megsértése vagy be nem tar-tása megzavarhatja az összhangot az egyes népgazdasági ágak között.

Ezért szükséges, hogy a postás dolgozók előtt is tisztán álljon a tervfegyelmeg fontossága és ugyan-akkor mindannyian tisztán lássuk, érezzük, hogy napi munkánk ho-gyan kapcsolódik fogaskeréként a tervgazdaság hatalmas gépezetébe.

Ha visszanezünk az elmúlt esztendő-re megállapíthatjuk, hogy bizony-nálunk, a postán is akadott hiba mind a tervfegyelmeg, mind a terv-tudatosít-
lás terén. Sokan vannak még közöl-tünk, akiket a postai tervgazdálkodás újzerűségének kezdeti nehézségei meggondolatlan kijelentésekre és o-selekedetekre készítettek.

Sokszor hallottuk még felelős veze-tőtől is, hogy „a postánál nem lehet tervet csinálni, vagy a tervet be-ár-tani, hiszen a mi munkánk a közön-ségtől függ”. Előfordult hogy mások, ugyancsak vezetők, kijelentették, hogy „a postai tervet csak azért kell meg-csinálni, mert el van rendelve”, de nem látják célját, az értelmét, nem értik meg.”

Ezek a szaktársak — akaratlanul is — az ellenség szövetségeseivé let-ték. Rengeteg példa bizonyítja ezt a postán kívül is, hogy az ellenség a tervfegyelmeg megbontásával, a terv lelkisínységével igyekeznek kártevő munkáját végezni.

Forgalmi terv

Ha a postai forgalmi tervét szolgál-tató jellegűnknek megfelelően a köz-zönség érdekeinek minél tökéletesebb kielégítésével, a súlyponti feladatok tervszerű végrehajtásával teljesítjük, máris eleget tettünk annak az utasít-ásnak, amely a postának ezen a munka-területén az ország tervéből ránk vonatkozik. Ha az A-B-mozgalmat, a jobb és pontosabb irányítás, a gyorsabb kézbesítés, vagy a zavaridőtartam csökkentése, önköltségsökkentés

és még sok más súlyponti feladatunk állandó tervszerű tejesítése az, amit szorgalmazunk, akkor nagy lépést tet-tünk a tervfegyelmeg terén.

Hibák

Vannak fogyatékoságok még a fel-sőbb gazdasági szerveinknél, így a posta vezető tisztségű is. Sokszor változott a terv, túlrövid volt a terv elkészítésére adott határidő, stb. Ez egyrészt a tervező munkában való gyakorlatlanságunkkal függ össze, másrészt azonban abból ered, hogy vezetőszerveink nem fordítanak kellő gondot a tervfegyelmeg érvényesítésére.

Erre a hibára Pártunk Központi Vezetősége ismételtelen felhívta figyelmünket, mégis általában sok akadály szarmazott a postai anyag-gazdálkodás szervezetelemből.

A budapesti helyi hálózat fejlesztésé-nél még mindig lemaradás van a tervvel szemben, mert nem tudták biz-tosítani időre a szükséges kábelmeny-nyiséget. Előfordult, hogy a fejlődő szocialista népgazdaságunk fokozódó igényeit csak a tervmunkák egy ré-szének elhalasztásával tudtuk kielégí-teni.

Ezekben az esetekben egyrészt az a hiba, hogy nincs meg az együttműködés pl. a posta vonalépítési szolgálatáit igénybevevő külső szervek és a posta között, de másrészt hiba az is, hogy sok esetben nincs meg az együttmű-ködés még a posta belső szervei kö-zött sem.

A felsoroltak és még sok más hiba mind példa a tervfegyelmeg megsérté-sére. Ezeknek továbbé eltűrése, meg-alkuvó engedékenység lenne azokkal szemben, akiknek az az érdekük, hogy kárt okozzanak népi demokráciánknak.

Ezt a liberális állásfoglalást nem tűri és nem akarja egyetlen öntudatos postás dolgozó sem.

Ellenőrzés

A tervfegyelmeg megszilárdításához további feltétlen szükségesség, a ren-dszeres és szigorú ellenőrzés. A szak-vezetés biztossága, hogy a technikai ellenőrzés mellett a felsőbb vezetők, hivatal-csoportvezetők, tanulmányoz-zák hétről-hétre a terv teljesítését, ál-lapítják meg a lemaradásokat és ad-janak útmutatást arra, hogy hogyan lehet a lemaradásokat behozni. Moz-gósítják a dolgozókat a terv mara-dékaitan végrehajtására és környörte-lenül leplezzék le a tervfegyelmeg meg-sértőit.

A posta dolgozói az 1950. évi ter-vüket általánosságban jó eredménnyel teljesítették. A feltárt hibákban tanultunk akarunk és mindent el fogunk követni, hogy az elkövetkező 1951. évi tervünk-et már ne csak általánosságban, de részleteiben is maradéktalanul tel-jesítsük. A munka- és tervfegyelmeg megszilárdításával, a határidők betartásával fogunk erre biztosságot nyújtani.

Munkánkból melléjük áll erejével és bölcs útmutatásával a Párt, tapasztalataival a hatalmas Szovjetunió és az életünket szebbé, jobbá varázsoló szocialista tervgazdálkodás megalko-tója: a lángeszű Sztálin.

Potgár István

A szakma legjobb dolgozója, Babina Lajos levelében elmondja, hogyan érte el kiváló eredményeit

Kedves Elvtársak!
Amikor a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadserege felszabadította hazánkat a fasiszta elnyomás, a kapitalista kizsákmányolás alól, egyben felszabadította a dolgozó tömegekben rejlő alkotó és kezdeményező erőt. Egész más lett a viszonyunk a munkához és annak tudatában, hogy saját országunkat építjük, szorgalommal, tudással és leleménnyel-
gel akarjuk javítani munkánkat.

Példát mutatott ebben a nagy Szovjetunió és tapasztalatait gazdag lánrházát rendelkezésünkre bocsátotta, hogy Alexey Sztahanov által kezdeményezett újító mozgalommal tovább fejlesszük eddigi technikánkat.

En abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy módom volt megismer-ni a Sztahanov-mozgalom eredményeit már a Szovjetunióban is. Ennek a személyes tapasztalatnak az volt az eredménye, hogy a munkám teljesítésében már a felszabadulást követő időkben általánosan jó eredményeket értem el.

Ezt azonban még akkor nem újítással és a munka leegyszerűsítésével értem el, hanem azzal, hogy munkámat lankadatlan szorgalom-mal és hitartással végeztem. Később, mivel szakmámat szerettem, foglal-kozni kezdtem az újítás gondolatá-

val. Munkám közben, hosszas kísér-letezés után rájöttem arra, hogy az érnégyes kábeleket nem szükséges kiszámolni, ami igen hosszú időt igényel, hanem sokkal egyszerűbb és gyorsabb azokat haladó szinsor sze-rint kirakni, úgy kifordítani.

Emellett az egyszerűsítés mellett azonban igen nagy szerepe van annak, hogy minden percet gazdaságo-san kihasználjuk, megszerzem a munkafolyamatot és így tudom min-dég, milyen munkamenetet kell elvé-gézni. Így tudtam elérni a legutóbbi hónapban is 188 százalékot és ennek az eredménynek még további fokozá-sával kívánom szolgálni a világ-békét és hazánkban a szocializmus megvalósításának ügyét.

Babina Lajos
sztahanovista,
Alközponti Ő. V.

Egy hivatal, ahol komoly hibák vannak a verseny szervezésében

A postás levelezőink kérdésnek tettünk eleget, amikor is néhány nappal ezelőt: néhány kis hivatal látogatunk meg abból a célból, hogy még jobban megismerjük kishivatali dolgozóink életét, problémáit. Az ország területén igen sok kishivatali dolgozó van, akiknek túlnyomó részt a munkával, a tanulással a kultúrával, de a megélhetéssel kapcsolatos problémáik is nagyobb részt azonosak. Látogatásunk eredményeként beszámolunk arról, hogy körülményeinkkel mit tapasztaltunk.

Az első állomásunk Pilis postahivatal volt

Kívülről nézve igen jó benyomást keltett, jókarban lévő ház, rendes kert és kerítés van előtte, a járdán és a kerítésen tisztaság. De ahogy belépünk az első helyiségbe, az előzőleg nyert benyomásunk kissé megváltozott. Kicsit meglepődünk, mert egy-két régi plakátot látunk ugyan a falon, de azok is össze-vissza szakadozottak voltak. Beléptünk a kezelőhelyiségbe, ahol igen helyesen a szaktársak azonnal igazoltattak és az igazoltatás után engedték csak meg, hogy beljebb menjünk.

Az első benyomásunk az volt, hogy ebben a hivatalban a tisztaságra, a rendre, tehát a munka szeretetére nem sok gondot fordítanak az ott dolgozó szaktársak. A hivatal zsúfolt. A 25-ös kapcsoló mögött voltak felhalmozva a számadások kötegei, mikor megkérdeztük, hogy miért van ez így, a hivatalvezető, Karda szaktárs azt válaszolta, hogy egy szekrény kellene. A

beszélgetés során kiderült az is, hogy még ezen kívül sok minden kellene. Többek között elkéne egy fogas, amire a szaktársak ruháikat felakaszthatnák, kellene egy raktárhelyiség, ahová a szén és a fát elraktározhatnák, mert jelenleg kilométernyi távolságból a kézbesítő szaktársak naponta vödörként szállítják a hivatalhoz a szükséges tüzelőt. A fa elraktározását úgy oldották meg, hogy a felek részére biztosított helyiségben lévő telefonfülké és a fal közé rakák. Karda szaktárs elmondta, hogy a raktárhelyiség biztosítása érdekében az igazgatóság felé több ízben eljárt, de eredmény sajnós, még nem mutatkozott.

A szaktársakkal való beszélgetés során megállapítottuk azt is, hogy szükség volna az íróasztalokra, egész egyszerűen néhány polcos deszkáilványra, melyre a különféle naplókat, segédkönyveket nyomtatványokat, stb. elhelyezhetnék, hogy ezáltal a munkához szükséges anyagok mindig kéznél legyenek, hogy a munkájuk ezzel a kis állvánnyal rendszeresebbé, ütemesebbé válhasson.

Munkájukban néztük meg például Lőrinczi szaktárs asztalját, ahol festői rendtelenségben, részben egymáson, részben egymás mellett hevertek mindazok a szükséges nyomtatványok, naplók, stb., melyekkel a szaktárs dolgozott. A hivatal forgalma jó közepes és a jobb megszervezéssel feltétlenül könnyebben tudnák lebonyolítani. Ha körülnéznék a hivatalban, akkor láthatjuk azt, hogy a besztő szekrény tetején békés egyetértésben porosod-

nak egymás mellett a tevélmérleg és a burgonyanyomók, hátuk mögött dekorációnak egy doboz volt téve különféle selejt és nem selejt papirokkal tele. A hivatalra rányomja a bélyegét az a körülmény, hogy a jelenlegi hivatalvezető csak két hete van ott és amint mondták, még nem volt ideje átszervezni úgy a hivatal, ahogy szeretné, még ismerkedik a körülményekkel és esteit azzal tölti, hogy az előző hivatalvezető által otthagyott paksmétákat tanulmányozza át és rendezli.

A-B mozgalom

A szaktársak elmondták, hogy bizony az A-B-mozgalomról nem tudnak. A hosszújárati versenyszervezők egy hivatal előző vezetője szép tisztán megőrizte a fiókjában és adta át az utódjának.

A munkaversenyben nem vesznek részt a hivatal dolgozói, bár a falon van egy kimutatás, mely szerint ez év januárban a két kézbesítő szaktárs egymással munkaversenybe lépett, de a kiértékelés január óta szünetel.

A hivatal dolgozói újságot nem járatnak, Lőrinczi szaktárs ugyan azt mondja, hogy ő a Szabad Népet a lakására járatja. De tény az, hogy a többiek, ahogy elmondták, eddig még nem járatják sajtót, csupán Csilló kézbesítő szaktárs mondta, hogy néha néha szokott venni újságot, de nincs ideje elvinni. A kézbesítő szaktársak felváltva, másodnaponként, reggel 7-től este 8-9 óráig teljesítik szolgálatot. A nap kétharmad részét a kézbesítés tölti ki, utána bejönnek a hivatalba szén hordanak, lát vágnak és táviratot kézbesítenek, majd ezután a 7.40-es vonathoz mennek a zárlatot átvenni. Az ilyen munkaszervezéssel bizony lényegesen kevés idejük van az újságolvasásra.

Lőrinczi szaktárs elmondta azt is, hogy a hivatal egyik bélyegzőjét október negyedik óta várják, hogy visszaküldje az Anyaghivatal, hibája csupán az volt, hogy a csavarja törött el, de sajnós, a sürgelésnek sincs eddig eredménye.

Elmondták a szaktársak azt is, hogy bár csak 13 állomásuk van, de mégis igen nehézkes a kezelés, mert közvetítő hivatalokra vannak utalva és helyesnek tartanak, ha kapnának egy pesi fővonalat. A hivatal dolgozói a két kézbesítő szaktársal együtt összesen öt, havonta kb. 57-60 ezer munkaegységet dolgoznak fel, amint látnak, a jelenlegi munkamódszer mellett alaposan kitölti a munkaidőjüket. Meggyőződésünk az, hogy a munka helyes megszervezésével az ott dolgozó szaktársak jóval többet tudnának fel dolgozni kisebb járadással.

A hibák javítása

Tény az, hogy a hivatalvezető, Karda szaktársról tekintettel, hogy nem régen van ott, még nem lehet eléggé tájékozott, azonban a munkaverseny szervezésére vonatkozó rendelkezést, amint mondták, éppen szombat este akarta elvinni és éppen akkor akarta a nyilvántartólapokat is kitölteni. Véleményünk szerint ez a feladat már az öt megelőző hivatalvezetőnek végre kellett volna hajtatni, de nem tudni, mi okból, ez nem történt meg. Mi javasoljuk a pilisi postahivatal dolgozóinak, hogy üljenek össze egy este, beszéljék meg munkájukat, igyekezzenek azt átszervezni oly módon, hogy tanulásra, újságolvasásra is jusson idejük. Mindjárt másképp fog kinézni a hivatal.

Meg kellene nézni azt is, vajon mennyire szükséges-e annyi idő a kézbesítésre, amennyit a szaktársak kint töltenek, vajjon lehetséges-e hamarabb kiindulni és hamarabb beérkezni. A munkaversenyszervezők üressége azt bizonyítja, hogy ez nem hiányzott eddig a szaktársaknak.

Pedig, mint tudjuk, a munkaverseny a szocializmus építésének kommunista módszere és ennek kapcsán minden postás dolgozó büszke lehet arra, hogy a munkaversenyben résztvehet. A változásokat a hivatalvezető irányítsa a hivatali szűk keresztmetszerekre, azokat havonként rendszeresen értékeljék ki és ahogy ígérték a szaktársak, hogy készítsenek faliújságot, a versenyeredményeiket büszkén tegyék ki a faliújságra. Hívjuk ki a közel hasonló kishivatalokat párosversenyre és mutassák meg, hogy mindjobban fejlődő munkájukkal aktív harcosai akarnak lenni a békeábrának a szocializmus építésének.

Szabó Lajos

Amikor csoportom a szakszervezeti bizalmi választáson engem bizalmiának megválasztott, láttam, dolgozó társaim bizalommal fordulnak felém. Úgy éreztem, ezt a bizalmat nekem komoly, jó munkával kell meghálálni.

Elsősorban igyekeztem csoportom minden egyes tagját személyesen megismerni. Elbeszélgettem velük s így megismertem életkörülményeiket, problémáikat. Enélkül nem tudtam volna csoportomban a munkát megkezdeni.

Állandóan figyelemmel kísérem munkaeredményeiket és ezáltal fejlesztem a versenymozgalmat. Ha csoportomban valakinek csökken a teljesítménye, azonnal utána nézek, mi okozza ezt és igyekszem az esetleges gátló körülményeket kiküszöbölni.

Minden héten megtartjuk a bizalmi csoportértekezletet, ezen ismertetem a politikai eseményeket, felhívom a figyelmet az imperialisták újabb agresszióira és az ENSZ-beli mesterkedéseikre. Az ő tevékenységeiket szembeállítom a Szovjetunió következetes békepolitikájával. Megmagyarázom, hogy minden százalék, amellyel emeljük termelékenységünket, csapás az imperialistákra és erősíti országunkat, ezen keresztül a békétört.

Fő feladatunknak tekintem azt is, hogy csoportom hangulatát állandóan figyeljem. A bizalmi bizalmat minden hangra fel kell figyelnie, ami csoportjában elhangzik. Az ellenség aknamunkáját azonnal fel kell ismerni, le kell lépnie. Nagyon megörültem, mikor nemrégiben szakszervezeti bizottságunk közölte, hogy bizalmi-tanfolyam indul nálunk és erre engem is javasoltak. Azért örültem, mert itt alaposan megtanuljuk teendőinket. Bizony, sokszor éreztem munkámban, hogy elméleti képzettségem nem áll azon a fokon, amelyen tényleg össze tudnám kapcsolni az elméletet a gyakorlattal. A tanfolyam tapasztalatait fel fogom használni.

MOLNÁR LAJOSNÉ

a József távbesztő hivatal, 32. sz. bizalmi.

Sokkal több figyelmet fordítsunk a munkásszállásokra

A veszprémi postaműszaki hivatalnál tett látogatásunk alkalmával megtekintettük a hivatalhoz tartozó távirtdamunkás-szállást is. A szállás egy volt kocsmahelyiségben van berendezve, ahol éjszakánként 30-35 szaktárs alszik. A szálláson mindössze három ágy van, a többi távirtdamunkás szaktárs a vizes padlóra terített maroknyi szalmán alszik. A helyiséget nem lehet látni, mert a kályha használhatatlan. A szoba fala embermagasságig vizes, főleg a WC felőli oldalon, és bűz áraszt magából. A konyhában lévő rossz tűzhelyen kell vacsorájukat a távirtdamunkás szaktársainknak elkészíteni, amely sokszor éjjel után 1 óráig is elart. Érdekes megemlíteni még azt is, hogy az igazgatóság most készített egy lakóházat, a műszaki hivatal vezetője, Benki Béla részére s ehhez a lakáshoz a távirtdamunkásokkal szállíttatnak szén, hogy az ott dolgozó asztalos és festő meg ne fázzon.

Ugyanakkor nem gondoskodnak arról, hogy a távirtdamunkás-szálláson megfelelő mennyiségű tüzelő álljon rendelkezésre. Ennek köszönhető és annak, hogy a dolgozók részére pokrócokat nem igényelnek, hogy a távirtdamunkások 70 százaléka állandóan meg van hűlve és a betegségek mind gyakoribbak lesznek.

Sürgős intézkedésre van szükség, hogy a veszprémi postaműszaki hivatalnál dolgozó távirtdamunkások napi munkájuk után jól fűthető, egészséges helyen pihenhessék ki magukat.

Ragó Mihály,

a Szervezési Osztály politikai munkatársa

A postai dolgozók üzemi segélyezése

A postás dolgozók betegségi biztosítási szolgáltatásaival kapcsolatos feladatokat központilag a különálló Posta Betegségbiztosító Intézet látta el. Népi kormányunk 1950 július 1-től ezt a különállást megszüntette és a biztosítás feladatainak ellátását az OTI hatáskörébe utalta. A betegségi biztosítási segélyekkel kapcsolatos tennivalókat átmenetileg az OTI postás dolgozók csoportja végezte.

Az SZTK 1950 december 1-től a postai dolgozók és igényjogosult családtagjaik részére is bevezette az üzemi segélyezés rendszerét. Ez azt jelenti, hogy ettől az időtől kezdődően a postai dolgozók betegségi biztosítási, segélyezési ügyeit nem központilag, hanem decentralizálva — közel a munkahelyhez, hivatalhoz — a körzeti bérelszámoló intézik.

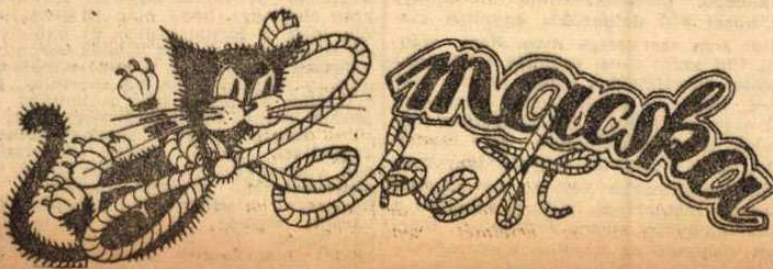
Az üzemi kifizetési rendszer bevezetésével a társadalombiztosítás közelebb kerül a postás dolgozókhoz is. A dolgozók segélyezéssel kap-

csolatos érdekeit a szakszervezeti bizottságok biztosítják, akik ellenőrzik az igények teljesítését és kiküszöbölik a jogosulatlan igények érvényesítését.

December 1. óta az üzemi és körzeti bérelszámoló helyek folyósítják a dolgozók részére a segélyeket, így: a táppénzt, szülési segélyt (terhességi, gyermekágyi és anyasági segélyt), szülészeti díjat, utazási költséget, temetkezési segélyt, valamint a családtagok részére nyújtott segélyeket is.

Az üzemi intézkedik a kórházba utaló-jegy kiszolgáltatása és a szanatórium ápolásra vonatkozó jogosítás iránt úgy a dolgozó, mint a családtag részére.

A gyógyászati segédeszközöket (szemüveg, sérvkötő, stb.) ellátás nélküli gyógyvizeket, gyógyfürdőket (fürdőjegyeket) és a családtag utazási költségeit — orvosi javaslat alapján — az SZTK illetékes központjainál, kirendeltségeinél igényelhetik a posta dolgozói.

Kovács János házára elárvereztette, subaforgató Nagy Gergely, a kulák.

Botorság lenne arra gondolni, hogy azért hűzték ki a szegény földmunkás feje alól a párnát, mert az árverés napján Kovács János előtt feketé macska szaladt át az úton.

Ezt ügyebár minden rendesen gondolkodó ember tudja.

Persze az uralkodó osztály — a tőkésék, földbirtokosok — igyekeztek bebizonyítani, hogy a dolgozók fokozatos elnyomorodásáért, a tudományos munkásgyermekekért, az öngyilkosságok ezreiért, a fiatalok büntözökhöz és a sok leánygyűrt, nem ők, hanem valami természetfeletti dolog, a titokzatos „fekete macska”, „huhogó bagoly”, vagy „napfogatókő” a felelős.

A felvilágosult dolgozók már ismerik a babonás hiedelmek veszélyességét, de a reakció is tudja, milyen fegyver a kezében az emberek fejében még meglévő, a múltból visszamaradt tévhitek tömege. Minden kommunistának, minden öntudatos dolgozónak küzdenie kell — a babonák atakjában is megnyitván — polgári behatások ellen.

Zúgó taps szakítja meg a Kábelhivatalban tartott természetudományos előadást. A kérés kezű munkás, a fehérköpenyes mérnök, ugyanúgy tapsol, mint az irodán, vagy a konyhán dolgozó szaktársnők.

A posta kábelhivatalának hetvenfőnyi dolgozója ezzel a tüsspall bizonyítja, hogy megértették Pártunk célkitűzését.

Megértették, hogy mennyire szükség van küzdeni a felvilágosítás fegyverével. Ennek a ténynek felismerését igazolja, hogy a Kábel I.-ben a természetudományos előadások általában jól sikerültek.

Az előadás után beszélgetünk Farkas szaktársal, aki a belgumi csodahelyet említi meg, ahol Mária képet vetítettek a felhőkre és így akarták a hiszékeny népet befolyásolni.

Szükség van arra — mondja —, hogy teleplezzük a tudomány ellenségeinek mesterkedéseit.

Bizony nagy szükség van ezekre az előadásokra — avatkozik a be-

szélgetésbe. Varenkó szaktárs, amint később megtudtam a természetudományos előadások felelőse — egy-egy ilyen előadás ösztönzőleg hat a termelésre is.

Nem tréfa az a szinte szállóigévé vált mondat: „Felvilágosult dolgozó jobban termel.”

Ha máshol is ilyen jól sikerülnek az előadások, akkor nincs hiba — mondja egy munkásruhás idősebb szaktárs.

Sajnos ezt nem állíthatjuk.

Van néhány üzem, ahol olyan rossz volt a szervezés, hogy az előadást meg sem lehetett tartani — feleli az előadó.

Pedig ha tudnák az előadás elmaradásáért felelős tényezők, hogy milyen értékes, a munkájukat, a termelést előmozdító segítséget utasítottak vissza, akkor, amikor nem segítették a természetudományos és tömegpolitikai előadások sikerét, bizonyosan jobban dolgoznának.

Ugy is van — heveskedik egy fiatalember — ezeknek a vezetőknél sem ártana egy-egy ilyen előadás meghallgatása.

Igaz — mosolyog a szakszervezet tömegnevelési felelőse — annál is inkább, mert néhány ilyen funkcionárius nem a saját rossz munkájának tudja be az előadások sikertelenségét, hanem különböző külső körülményeket hoz fel métségére. Akad talán még olyan is, aki a „fekete macskát” okolja, mert a dolgozók többsége nem is tudott arról, hogy a hivatalban dia pozitív vetítést, vagy egészségügyi előadást tartanak.

Persze ezen mosolyogni kell! Mindannyian tudjuk, hogy nem a „fekete macska” a hibás!

Hát ki?...

Meggyőződésünk szerint a népevelők és a szakszervezeti bizalmiak jó agitációs munkája biztosítani tudja az előadások látogatottságát. Ezen felül, ha a Sz. B. a Párt alapszervezetének segítségét kéri és jobban egybehangolná az üzem rendezvényeit, akkor mindenütt legalább úgy sikerülne a tömegpolitikai előadás, mint a Kábel I.-ben.

A fekete macska pedig szaladgálhat ez minket nem fog zavarni.

Győri postások futballcsapata

1950. év üdültetésének kiértékelése és az 1951. évre szóló feladataink

Most, amikor lezárjuk ezévi munkánkat, vissza kell, hogy tekintsünk az egész év eredményeire és hiányosságaira azért, hogy jobban tudjuk munkánkat a jövő évre megszervezni. A posta dolgozóival és családtagjaival együtt 5200-an részesültek népközlárságunk egyik nagy vívmányából, a kedvezményes üdültetésből.

Ha az 1950. év eredményét összehasonlítjuk az 1949. évével, akár politikailag, minőségileg vagy számszerűleg, azt tapasztaljuk, hogy 1949-ben kedvezményes üdültetésben családtagokkal együtt 3700-an részesültek, 1949-ben a kiválasztás és az üdülőkényelmesebb volt. Csak egy példát a kiválasztásra: a Jótéti Alapítványnál egy öttagú bizottság bírálta felül, hogy kik mehetnek üdülni. Ez azt jelentette, hogy kizárták a szakszervezeti bizottságokat a kiválasztásból, akik a dolgozókat közvetlenül ismerték. Ezzel szemben az idén már az üzemek szakszervezeti bizottságai végezték ezt a feladatot, amely nagyban megjavította az üdültetés jutalomjelvények kidoborítását. Ez a tény viszont hozzájárult ahhoz, hogy többek között azok közül üdülni, akik a múlt rendszerben foglalkozásuknál, származásuknál fogva nem részesülhettek üdültetésben. Ezáltal megjavult a szociális összetétel a beutalt dolgozóknak.

Megjavítottuk az üdülők minőségét,

jobb és több férőhelyel. Új üdülőt létesítettünk Keszthelyen, 130 férőhellyel 500.000 forint összegben.

Üdülőinket ellátjuk megfelelő könyvekkel, a sportlehetőségeket kibővítettük, a fürdési lehetőségeket javítottuk a gyermeküdülőkben. Kollektív szórakozást rendszeresítettünk, ennek megszervezésére kultúrfelelősöket, valamint a gondnokokat bíztuk meg.

A gyermekek nevelésével üttörő-pajtasokat bízunk meg, akiknek a feladata az volt, hogy a gyermekekkel közösen programot terveztek, amelyen keresztül szórakozva taníthattuk gyermekeinket.

Eredményeink elismerésének bizonyítéka az a sok köszönőlevél, amelyet a postás dolgozók hozzánk eljuttattak, amelyben hálásak Pártunknak, hogy lehetőséget teremtett számukra a kényelmes pihenést.

Az eredményeink nem tettek elbizakodottá bennünket, mert a komoly fejlődés ellenére is volt igen sok hiányosság is.

Miben mutatkoztak hiányosságok?

Nem volt helyes a kiválasztás. A szakszervezeti bizottságaink, nem minden esetben a természetesebb való jó viszonyt és a szociális helyzet elbírálásának alapján adták az üdülőkbe a beutalást, hanem ugyanúgy, mint a gyermeküdültetésnél, baráti és személyi kapcsolatok személyi társaságával történtek a beutalások. A szabadságosi ütemterv be nem tartása felborította az üdültetési ütem-érviüket. Mivel az üzemek jóval több dolgozót javasoltak üdülésre mint amennyi férőhelyünk volt, előfordultak esetek, hogy üdülőinkbe nem tudtuk a kényelmet biztosítani, hanem pótlagok beállításával a minőség rovására növeltük férőhelyeink számát, mert az üdültetési felelősök nem várták azt a népszerű feladatot, hogy közölték volna a dolgozókkal, hogy csak az mehet üdülni, aki jó munkájával kitünt a természetben.

Hiba volt az is, hogy egyes üzemekben a beutalójegy átadásánál elmulasztották a politikai munkát, nem használták ki a lehetőséget annak, hogy rámutattak volna, hogy Pártunk programnyilatkozatát beváltotta, amikor jó munkájukért a dolgozókat üdülni küldi.

A gyermekek beutalásánál ugyanazok a hibák merültek fel, betéteve azzal, hogy a gyermekek orvosi felülvizsgálata is sok kivánnaló: hagyott maga után. A népjóléti minisztérium által kiadott rendelkezés kiterjed a gyermekeken észlelt külső változásokra mint a nyaralásból való ideiglenes kizárás átmeneti okára. (Telvesség, rühesség, sörke, hajgomba.) Erre mégsem fordítottak orvosaink kellő figyelmet s így ez az üdülőkben igen kellemetlen eseteket okozott. Hiba volt az is, hogy a szülők vásárlásonként csoportosan - titálon ellenére is - megátogatták gyermekeiket az üdülőkben. Efelmet és különböző nyálkáságokat vittek gyermekeiknek, melynek a fogyasztása sok esetben gyomorrontást idézett elő. Ezzel betegséget vittek be a telepre, s azoknak a gyermekeknek a részére, akiknek

nem voltak ott a szüleik, rossz érzést okoztak.

A fenti hiányosságok kiküszöbölésének érdekében

a rendelkezésre álló férőhelyeket az üzemek létszámának arányában egész évre kioszljuk.

Az üzemeknek, annak érdekében, hogy az üdülés egész éven át folyamatos legyen, az elosztást az év minden hónapjára ütemszerűen kell elkészíteniük.

Oda kell hatnunk, hogy a kiválasztás évének megfelelően a kedvezményes üdültetésben elsősorban a munkában élenjárók részesüljenek, a fizikai dolgozók számárányát növelni kell, vagyis a legnehezebb fizikai munkát végzők és az egészségügyen munkahelyen a dolgozók között felvilágosító és propaganda munkát kell kifejteni, hogy minél nagyobb számban költse szabadságidejüket üdülőkben. Nem szabad figyelmen kívül hagyni a ki-

A NEVELÉS, KOLLEKTÍV MUNKA

A szakszervezeti oktatás átszervezésével - illetőleg az újszerű tömegoktatás bevezetésével -, a szakszervezetek kulturális nevelési osztályára és az üzemi alapszervezetekre az eddiginél sokkal nagyobb feladatok hárulnak. A feladatok megoldásában nehézséget okoz az, hogy a kulturális munka alatt funkcionáriusaink kizárólag a művészeti tevékenységet értették és sok esetben ma sem hajlandók a kulturális nevelőmunkának megfelelő súlyt biztosítani.

Kulturatívánk részéről is komoly hiányosságok mutatkoznak. A múltban a kulturális nevelési osztály még csak művészeti, könyvtár és kulturális propaganda munkával foglalkozott. Ebből ered azután az, hogy a kulturatívák a művészeti munkát helyezték előtérbe és jórészt még ma is szemellenzősen nézi a nevelőmunka kérdését. A nagyobb baj pedig az, hogy a művészeti munkát sem kötélték teljes mértékben össze a neveléssel, így sok helyütt - mint ezt a SZOT elnökségének határozata a szakszervezetek kulturális nevelőmunkájáról megállapítja - a művészeti munka öncélúsága bontakozott ki. Hiba az is, hogy nevelési területre más mozgalmi reszort részéről alig-alig lehetséges kádereket áthozni. A kultúrvalonon kinevelkedett káderek pedig éppen a vezető funkcionáriusok részéről tapasztalható lebecsülés hatása alatt igyekeznek más mozgalmi területre átmenni, mert úgy érzik, hogy más területen munkájukat sokkal jobban értékeli.

Új káderek

Ahhoz tehát, hogy a nevelőmunkánkat is, teljesen tudjuk érvényesíteni, feltétlenül szükséges a régi kulturális vezetőkérdések kicserélése és új - főleg nevelési vonalon működő - káderek beállítása. Az új káderek beállítása mellett munkánk nem lenne teljesértékű, ha nem gondoskodnánk arról, hogy a szakszervezetek helyi szerveiben - szakszervezeti bizottságok, területi csoportok - lévő vezető kádereknél a kultúrunka politikai fontosságát tudatosítsuk. Ezért feltétlenül szükséges az, hogy az alapszervek mozgalmi vezetői az eddiginél sokkal jobban megyedjenek el a kulturális nevelő feladatokkal kapcsolatos problémákban.

Az üzemekben folyó tömegnevelés rendezvényeit szervezési vonalán segítsék elő és az akadályok felmerülése esetén feltétlenül kérjék a Párt helyi alapszerveinek támogatását.

Bizalmiak

A jó tömegnevelési munka egyik súlypontja a bizalmiak kérdése. A dolgozókat hathatósan csak úgy tudjuk nevelni, ha a bizalmiak ismerik a feladataikat és ezeket a feladatokat teljes mértékben végrehajthatják. A bizalmiakhoz tanácsért fordulnak a dolgozók és a bizalmiak helyes válaszi kell adni. A bizalmiaknak mozgósítani kell a tömegeket a rendezvényekre.

A bizalmi barátja, nevelője legyen csoportja tagjainak.

A szocializmus tudatlan embereket feléltetni lehetetlen és a dolgozók széleskörű tömegoktatása a szakszervezetek feladata. Bebizonyosodott, hogy ott, ahol kellő lelkiismeretességgel kezelik ezt a kérdést, ott meg is van a siker. Ahol a funkcionáriusok lebecsülik a tömegoktatás fontosságát, az előadások elmaradnak, a dolgozók nevelésénél komoly hiá-

választásnál, hogy az illető szaktárs kiérdemelte jó munkájával a kedvezményes pihenést.

1951. évben el kell érniünk, hogy az üdülésben részesülők közül a fizikai dolgozók arányszáma elérje a 45 százalékot, sőt azt túlhataldja.

A postás dolgozók a postás üdülőkön kívül igénybevehetik a Szakszervezetek Országos Tanácsának kezelésében lévő üdülők közül azokat, ahova férőhelyeket kapnak. Jelenleg az év első három hónapjára Lillafüred, Mezőcsanak, Parád és Soproni üdülők. Emelni fogjuk az üdülők színvonalát, szebbé, kényelmesebbé tesszük felszerelésüket, fejlesztjük a kulturális élet és a sportolás lehetőségeit, tovább javítjuk az ellátást.

A szakszervezeti bizottságoknak és társadalombiztosítási tanács minden tagjának éreznie kell, hogy az üdültetés sikeres lebonyolításáért egyenlőleg felelősök. Az üdültetés megszervezése politikai munka, mely szorosan összefügg a természetével, a jobb és jobb természetével, a szocialista bérezéssel és az egészségvédelemmel. A társadalombiztosítási tanács tagjai jó munkájukkal elősegítik szocialista hazánk építését.

nyosságok állnak be, ami azt jelenti, hogy a szakszervezeti szervek munkája is nehezebbé válik.

A József-táv. központban

a szakszervezeti bizottság rossz összehangoló munkája következtében két alkalommal is elhalasztották a természetudományi előadást. A tömegnevelési felelős nem szervezte, a SZB nem törődött ezzel a kérdéssel, így a hangy és felelőtlen munkájuk következtében az előadó hiába ment ki, érdeklődők nem jöttek össze, az előadást nem lehetett megtartani.

Az Erzsébet-táv. központban

az utolsó pillanatban derült ki, hogy a tömegnevelési felelős szabadságon van, helyettese pedig kórházban. Az SZB titkára érdeklődésünkre azt válaszolta, „mindennel nem törődhetek egyedül”. Nézete szerint, amint azt telefonon közölte, nem valószínű hogy az előadás sikerülhet.

Az MDP budapesti postás szervezetének segítségét kértük

A Párt természetudományos felelőse intézkedett. Az Erzsébet pártalapszerve megindította a szervezést és kiderült az, hogy a délelőtti kiadott szempontok alapján már délutánra a létszámhoz viszonyítva jó eredménnyel tudtak mozgósítani. Ha tehát az SZB ezt szívügyének tekintette volna, akkor egy előbb megindított szervezési munka komoly létszámot eredményezett volna.

A szakszervezeti bizottság ne-törődősége jellemző a Jár್ಮuttelep, ahol ezren felüli létszám-ból mindössze huszonhatot tudtak összehozni egy természetudományos előadásra.

A Budapest I14-ben

a száz-százhuszas létszám mellett kilencvenkét szaktársat mozgósítottak a természetudományi előadásra.

Az előadás annyira érdekes volt, hogy a hozzászólások megválaszolás után, az előadót körül fogták a szaktársak és további egyéni kérdésekkel árasztották el.

Ugyancsak jónak mondható a Budapest 72, ahol folytonos szolgálat van és emellett hetvenöt szaktársat mozgósítottak a természetudományos előadásra.

Az említett példák világosan kitűnik, hogyha az SZB szívügyének érzi a dolgozók nevelését, ha a kultúrnevelési felelős valóban elsőleges feladatának tartja a nevelés kérdését, akkor az üzemben jó nevelőmunka folyik, akkor a dolgozók öntudatosabbá válnak, munkájukat jobban végzik, közelebb kerülnek Pártunkhoz és ezzel a nevelés vonalán is elősegítik a szocializmus megvalósulását.

T. - s.

POSTAS DOLGOZÓ

Kiadja a: Postások Szakszervezete. Felelős kiadó: Mészoly Géza. Felelős szerkesztő: BASTA REZSŐ. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczúr-u. 27. Megjelenik minden 10-én és 25-én. Telefon: 428-777. Szakszervezeti tagoknak díjtalan. Nyomatott a Szikra Lapnyomda környorgépein. Budapest, VIII., Róki Szilárd-u. 4. Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Rendszeres edzéssel készülünk az alapfokú tornabajnokságra!

November 24-i országos sportfelelős értekezleten ismertették a SZOT-csapat-tornabajnokság kiírását, versenyfeltételeit, annak jelentőségét, hogy a sporta békeharcnak egyik fontos területe és ezen keresztül is bebizonyítsuk népi demokráciánk erejét, a szocializmus építésében vetett rendheltelen erős elhatározásunkat, fokozzuk öröket a magasabb termelékenység eléréséért, hogy megadhassuk a méltó választ a háborúra uszító imperialistáknak. Ennek tudatában dolgoztak sportfelelőseink az üzemekben és végezték szervezési munkájukat a csapatok megszervezéséért. Sportfelelőseink jó munkáját igazolja, hogy vállalkoztak 180 százalékra teljesítéssel. Országos viszonylatban üzemünk 70 csapatot indítanak. Vidéki viszonylatban ki kell emelnünk Szombathelyi üzem sportfelelősét, Maráci elvtársunkat, valamint Vasi Jenő, a Szombathelyi Postás SE titkárának jó munkáját, mely 5 csapat szervezésében nyilvánult meg, de ugyanúgy meg kell említenünk a debreceni kerület jó munkáját és elsősorban Oláh Ferenc kerületi sportfelelősét, valamint Tóth Andor, a helyi Postás SE titkárának elvégzett munkáját, mert kerületükben 11 csapatot szerveztek. Budapesti sportfelelőseink közül kiemelkedik Breitner Gábor (József-központ) munkája, ki a helyi DISZ-szervezettel, annak vezetőjével, Tóth Lászlóval egyetemben üzemünkben 6 csapat indulását biztosították, hasonlóan jó munkát végzett a gyálúti tanulóiskola (7 csapat), Javitó-műhely I. és Újpest 1-es hivatal. A tornacsoportok szervezésénél azonban megemlítenünk a hibák is, így pl. a krisztinakerületi postászerkesztő (főosztály) titkárától közel 800 dolgozóból egyetlen csapatot sem szerveztek meg. Nem végezték 100 százalékos munkát a Főpostahivatal sportfelelőse sem, annak ellenére, mint sülypontú üzem, mindössze két csapattal indul a bajnokságban. Felhívjuk a sportfelelőseink és csapatfelelőseink figyelmét, hogy a szervezés után legfontosabb feladat az edzésnek fokozott megtartása, a jó felkészülés a tornabajnokság sikere érdekében, mert nem elegendő az edzések időpontjának megállapítása, hanem annak lelkismeretes és pontos betartása. Ahhoz, hogy a tornabajnokság célkitűzéseit elérjük, fokozottabban figyelhet kell szentelni a rendszeres edzésekre és arra, hogy azon minden bemenet részt is vegyen. Készüljünk jól fel a bajnokságra, hogy a január 15-én kezdődő selejtező versenyeken a csapat együttes munkájában kollektív felkészülés megnyilvánuljon. A tornabajnokságban résztvevő csapatok edzési és versenyzési lehetőségei biztosítására a sportosztály torna-terem és felszerelési tárgyakban minden támogatást megad.

Szaktársaink, bizonyítsuk be, hogy Pártunk bizalma nem volt hiábavaló, amikor sportfelelősékké tették az üzemben. Vigyük előre Pártunk irányvonala-t a tömegsport fejlesztésén keresztül, építsük hazánkban a szocializmust, példaképünk, a nagy Szovjetunió sportmozgalmának tapasztalata alapján.

HAROM ÉV ALATT KILENC SZAKOSZTÁLY

Néhány lelkesebb sportbarát Győr 1-es postahivatalnál 1948 márciusában elhatározta, hogy megalakítja a Győri Postás Sport Egyesületet, ezek közül élenjáró Horváth István, az egyesület jelenlegi titkára. Az elhatározást tett követte, az egyesület megalakult és a labdarúgószakszaktály működésével megindult a fejlődés útján. Ennek a szakosztálynak bajnokságát ünnepelte december 16-án az összes győri postás sportoló az 1-es hivatal újonnan felavatott kultúrterében. A labdarúgószakszaktály 1950-ben megnyerte a Nyugati Alsóvárosi bajnokságot, ezen a családos ünnepségen több mint 200-an vettek részt és jelen volt a postás dolgozók egy része, de megjelent az ünnepségen a helyi pártszervezet titkára, Bíró elvtárs is, valamint Konecz sz. b. titkár, Bensa, a soproni igazgatóság vezetője, de megjelent a Nyugati Labdarúgó Alsóvárosi főtítkára, Török elvtárs a Játékvezető Testület részéről a nyugati kerületből Koch főtítkár és a sportosztály részéről Rubik elvtárs, Horváth István, az egyesület főtítkára, ismertette a fennállás óta az egyesület működését és köszönetet mondott mind azoknak, kik támogatatták munkájában és arra kérte a megjelenteket, hogy az eddiginél fokozottabban vegyék ki részüket a sporton keresztül is a szocializmus építésében. Ezután Török elvtárs rövid beszéd keretében átadta a szakosztálynak az Alsóvárosi örökös vándordíjat azzal, hogy féltő gondnal őrizze és azt a következő bajnoki szezonban is nyervejék meg, majd Koch, a nyugati Játékvezető Testület főtítkára megköszönte a szakosztály minden egyes tagjának, hogy az egész bajnoki idejében a legsportszerűbb keretek között vívták mérkőzéseiket és ezzel megkönnyítették a Játékvezető munkáját. Utána Fülöp János, a labdarúgószakszaktály vezetője ismertette a szakosztály működését és beszámolt, hogy hogyan jutottak el a bajnoki cím elnyerésig. A beszámoló után hozzászólt Földesi, a szakosztály edzője és Sillinger, a bajnokságot nyert csapat kapitánya és ígéretet tettek arra, hogy minden erejükkel azon lesznek, hogy a

csapat eddigi jó szellemét tovább fejlesszék. Hozzászólások közül kiemelkedett Csima, az ifjúsági csapat kapitánya, hogy: „Célunk az ötéves terv sikeres befejezése és a szocializmus mielőbbi megvalósítása”. Ezután Horváth István egyesületi titkár köszönte a díjakat a játékosoknak és mindazoknak, kik a bajnokság elnyerésénél közreműködtek. A győri postás dolgozók és sportolók ezen a kedves díjkiosztó ünnepségen is tanúbizonyságot tettek a jó kollektív szellemről, a sporthoz és az egyesülethez való ragaszkodásukról, munkásságukról, melynek eredménye, hogy a Győri Postás Sport Egyesület ma 9 működő szakosztállyal dolgozik népi demokráciánk népsportjának fejlesztéséért. Arra kérjük a sportegyesület vezetőjét, a szakosztályok tagjait és a pátás dolgozókat, hogy az eddigi eredményeiken felbuzdulva, továbbra is fogjanak össze és egységben minden erővel harcoljanak a marxizmus elsajátításával, a termelés fokozásával, a tömegsport kiszélesítésével mindnyájunk nagy ügyéért, a béke megvédéséért.

ÖKÖLVÍVÓ SZAKOSZTÁLY

Szakszaktályok edzésének ellenőrzése során megátogattuk az ökölvívó szakosztály edzését és meelőtt beléptünk volna a tornaterembe, zajos hangok ütöttek meg fülünket, mely jelzte azt, hogy odabenn komoly munka folyhat. Mikor beléptünk a terembe, feltevéünk nem volt hiábavaló, mikor mintegy 80-90 fiatal erőteljű duzzadó ifjút láttunk komoly munkában. Az egyik sarokban párok mérköztek, míg odább arnyékbokálós térleink, vagy a homokzsákok döngöttek, vagy pedig különböző tornagyakorlatokat végeztek. A szakosztály edzője, Poprocsi-Papp László minden egyes fiúval külön-külön foglalkozik és magyarázza az ökölvíváshoz szükséges mozdulatokat és gyakorlatok szükségességét. Megkérdezzük az egyik szelldarút, jónövésű, barna fiút, Imelő sporttársat, ki harmadosztályú ifjúsági bajnok, hogy miért tartja a szükségesnek a sportot. A válasz egyenes és határozott: elmondja, hogy már 12 éves korá óta lejár a tornaterembe és ökölvívással foglalkozik. „Még iskolás koromban rájöttem arra, hogy a napi elfoglaltságom, a tanulás után, ha sportolok, fel-frissülök és utána meg a tanulás is jobban megy. Ezt tapasztalom most is, mint dolgozó, hogy a sport mindenkor felüldöztet, fizikai erőm felfrissülését, visszanyerését eredményezi és így természetesen fokozni tudom. De ugyanezen a véleményem, vannak Pécsvárad, Molnár, Horváth és a többi sporttársak is. Mintegy 90 sportoló között megragadja figyelmünket jó néhány gyermekarc, de különösen azok mozgása. Így például: az alig 14 éves Eperjesi aki az edző véleménye alapján egyike a legtehetségesebb utánpótlásnak. Az óra lassan már 10-et mutat, de a terem még mindig zajos a homokzsákok püföléstől és kesztyűk csattogásától, a teremben még mindig nagyon sok a sportoló, mert senki sem akarja abbahagyni az edzést, melyet a közkedvelt Laci bácsi vezet. Csúpan a fiatalabb, 11-15 év közötti fiukat küldte haza edzőjük úgy 8 óra tájban.

Ezután Herceg szaktársunkkal beszélgettünk, ki a szakosztály edzője és elmondja, hogy a szakosztálynak 163 igazolt versenyzője van és azért vannak csak ilyen „kevesek”, mert a tornaterem szűknek bizonyul, de kevésnek látszik a kedv, csütörtök, szombat 5-től 10 óráig tartó edzési idő, mert a szakosztály nagy létszáma több edzési napot és időt kívánna meg. Herceg sporttárs elmondja, hogy szakosztályon belül a szellem a legjobbnak mondható, mert a fiuk között megvan a kollektív szellem, mely megmutatkozott az MHR idején is, amikor a szakosztály tagjai együttesen tették le a próbákat, de ugyanúgy megnyilvánul ez más vonalon, a sportesemények és mozi látogatás, valamint társas kirándulások során. Mindezekből megállapíthatjuk, hogy jó utón halad az ökölvívószakosztály-utánpótlás nevelése.

RÉZILABDA

A női terem közlábda rangadót a postások csapata megérdemelten veszítette el 4:1 arányban, a Vörös Meteor ellen. A Vörös Meteor csapata végig többet támadott és sokáig nem boldogult a jó Postás-védelemmel. Az eddig jól szereplő női csapatunk vereségét a csatársor szétesés játékának köszönhet. Ezzel a vereséggel csapatunk a bajnokság 3-ik helyén áll 10 ponttal, a Vörös Meteor 11 pontjával szemben. Ez a vereség azonban nem jelenti azt, hogy a csapat az egymásutáni 5 bajnokság mellé az idén nem szerezhet meg a 6-ik bajnokságot. Ha a csatársor feljavul a védelemhez, akkor minden valószínűség szerint megnyerheti a bajnokságot.

Másodosztályú férfibajnokság

Postás-Athenaeum: 11:9 1:7. Ez a mérkőzés bebizonyította azt az állítást, hogy amíg a játékezők nem fűtül, a mérkőzésnek nincs vége és nincs megnyerve. Ezen a mérkőzésen a legvérmesebb Postás-szurkoló sem hitte volna, hogy az első félidő 7:1-es állása után ezt a mérkőzést a Postások nyerik. Azonban a második félidőben a Postás-fiúk mindent elsöprő lendülettel pontos passzokkal és a helyes lefogással az Athenaeum csapatának a há-lábjába 9 perc alatt 9 gólt dobáltak. A mérkőzés az utolsó percekben hihetetlen izgalomban és küzdelemben zajlott le, amikor a befejezés előtt 3 perccel 10:8-ra vezetett a Postás. Ezen a mérkőzésen a Postás-fiúk bebizonyították, hogy eddigi eredményeik nem véletlenek és ez kizárólag a jó kollektív szellemnek tudható be.

Az Ifjúsági bajnokságban a lányaink a III. kerületi Textilest 10:2 arányban győzték le, mely igazolja utánpótlásunk erejét.